

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 83

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 11 februarie 2003

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
54.	— Hotărâre pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit	172.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1071
	1–36		45–46
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
40.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind modelul formularisticii necesare pentru solicitarea și comunicarea datelor înscrise în cazierul fiscal.....	176.	— Ordin al ministrului finanțelor publice privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1072
	37–45		47–48
ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI			
		3.	— Circulară privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna februarie 2003
			48

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

În temeiul prevederilor art. 107 din Constituția României și ale art. 81 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, cu completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă Normele metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 493/2002, cu completările ulterioare, prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
ADRIAN NĂSTASE

Contrasemnează:

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 16 ianuarie 2003.
Nr. 54.

NORME METODOLOGICE
de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

Ordonanță:

CAPITOLUL I
Dispoziții generale

SECȚIUNEA a 2-a

Contribuabili

Art. 2. — (1) Este subiect al impozitului pe venit, în condițiile prezentei ordonanțe, persoana fizică rezidentă, denumită în continuare contribuabil:

a) persoana fizică română cu domiciliul în România, pentru veniturile obținute atât din România, cât și din străinătate;

b) persoana fizică română fără domiciliu în România, pentru veniturile obținute din România prin intermediul unei baze fixe situate pe teritoriul României sau într-o perioadă ce depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat;

c) persoana fizică străină, pentru veniturile obținute din România prin intermediul unei baze fixe situate pe teritoriul României sau într-o perioadă ce depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat.

(2) Sunt, de asemenea, contribuabili, în conformitate cu prevederile prezentei ordonanțe, persoanele fizice române fără domiciliu în România, precum și persoanele fizice străine, care realizează venituri din România în alte condiții decât cele menționate la alin. (1) lit. b) și c) și potrivit convențiilor de evitare a dublei impunerii, după caz.

Norme metodologice:

Potrivit art. 2 alin. (1) lit. a) din ordonanță, persoanele fizice române cu domiciliul în România sunt rezidente în România în înțelesul ordonanței și se supun impunerii pentru veniturile pe care le obțin într-un an fiscal, atât din România, cât și din străinătate, cu excepția veniturilor din salarii și celor asimilate salariilor, realizate din străinătate, ca urmare a activităților desfășurate în străinătate.

Persoanele fizice străine care își stabilesc domiciliul în România potrivit legislației în vigoare se supun impozitului în România numai pentru veniturile realizate din România, în conformitate cu prevederile art. 2 alin. (1) lit. c) din ordonanță.

Sunt contribuabili, potrivit art. 2 alin. (2) din ordonanță, persoanele fizice române fără domiciliu în România, precum și persoanele fizice străine, rezidente ale unor state cu care România are încheiate convenții de evitare a dublei impunerii, care realizează venituri din România în următoarele condiții:

— veniturile sunt obținute din activități care nu se realizează prin intermediul unei baze fixe situate pe teritoriul României;

— veniturile sunt obținute într-o perioadă care nu depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni, începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat, în condițiile prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii.

Copilul minor care realizează venituri este contribuabil.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 3-a

Sfera de aplicare

Art. 4. — (1) Categoriile de venituri care se supun impozitului pe venit sunt:

- a) venituri din activități independente;
- b) venituri din salarii;
- c) venituri din cedarea folosinței bunurilor;
- d) venituri din dividende și dobânzi;
- e) venituri din pensii, pentru suma ce depășește 5.000.000 lei pe lună;
- f) venituri din activități agricole, definite potrivit prezentei ordonanțe;
- g) alte venituri.

(2) În categoriile de venituri prevăzute la alin. (1) se includ atât veniturile în bani, cât și echivalentul în lei al veniturilor în natură.

Norme metodologice:

Veniturile din activități independente, inclusiv veniturile realizate de persoanele fizice în cadrul unor asociații fără personalitate juridică, veniturile din salarii și din cedarea folosinței bunurilor sunt venituri care se supun procedurii de globalizare și de determinare a impozitului pe venitul anual global.

Veniturile din dividende și dobânzi, din activități agricole, definite potrivit ordonanței, precum și cele cuprinse în categoria „alte venituri“ se supun impozitării, pe fiecare loc de realizare, în cadrul acestor categorii de venituri, impozitul fiind final.

Veniturile din pensii se supun impozitării prin cumularea tuturor veniturilor de această natură, realizate într-o lună, impozitul fiind final.

Ordonanță:

Art. 5. — Nu sunt venituri impozabile și nu se impozitează, potrivit prezentei ordonanțe, următoarele:

a) ajutoarele, indemnizațiile și alte forme de sprijin cu destinație specială, acordate din bugetul de stat, bugetul asigurărilor sociale de stat, bugetele fondurilor speciale, bugetele locale și din alte fonduri publice, precum și cele de aceeași natură primite de la terțe persoane, cu excepția indemnizațiilor pentru incapacitate temporară de muncă, de maternitate și pentru concediul plătit pentru îngrijirea copilului în vârstă de până la 2 ani, care sunt venituri de natură salarială;

Norme metodologice:

În categoria veniturilor neimpozabile se cuprind veniturile obținute de persoanele fizice, potrivit legii, cum sunt:

- alocația de stat pentru copii;
- alocația de întreținere pentru fiecare copil încredințat sau dat în plasament familial;
- ajutorul special lunar acordat pentru cei care sunt inapți de muncă din cauza handicapului;
- indemnizația lunară acordată nevăzătorilor cu handicap grav, potrivit legii, care realizează și venituri salariale în baza unui contract individual de muncă;

- contravaloarea serviciilor hoteliere acordate, potrivit legii, membrilor de familie care însoțesc în spital copii cu handicap sau copii bolnavi în vârstă de până la 3 ani;
- alocația suplimentară pentru familiile cu copii;
- ajutorul pentru încălzirea locuinței;
- alocația pentru copii nou-născuți, acordată pentru fiecare dintre primii 4 copii născuți vii;
- ajutorul social care se acordă soțiilor celor care satisfac serviciul militar obligatoriu;
- ajutorul social acordat potrivit legii;
- ajutorul de urgență acordat de Guvern și de primari în situații de necesitate ca urmare a calamităților naturale, incendiilor, accidentelor, precum și altor situații deosebite stabilite prin lege, în limita fondurilor existente;
- ajutoarele pentru procurarea de dispozitive medicale;
- ajutorul lunar sau alocația de sprijin acordată cadrelor militare trecute în rezervă, fără drept de pensie, apte de muncă, care nu se pot încadra din lipsă de locuri de muncă corespunzătoare pregătirii lor;
- indemnizația de șomaj și alte drepturi neimpozabile acordate conform Legii nr. 76/2002 privind sistemul asigurărilor pentru șomaj și stimularea ocupării forței de muncă, cu modificările ulterioare;
- sume plătite din bugetul asigurărilor pentru șomaj pentru completarea veniturilor persoanelor care se angajează înainte de expirarea perioadei de șomaj;
- prima de încadrare și prima de instalare acordate din bugetul asigurărilor pentru șomaj;
- sprijinul material acordat, potrivit legii, membrilor de familie ai magistratului decedat sau membrilor de familie ai altei persoane din cadrul organelor autorității judecătorești, care a decedat;
- echivalentul salariului acordat membrilor familiei funcționarului public, în caz de deces al acestuia;
- indemnizația reparatorie lunară acordată persoanelor care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, marilor mutilați și urmașilor celor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară acordată părinților persoanelor care au decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989;
- indemnizația reparatorie lunară acordată soțului supraviețuitor al persoanei care a decedat ca urmare a participării la Revoluția din decembrie 1989 și care are în întreținere unul sau mai mulți copii ai acesteia;
- indemnizația lunară de îngrijire acordată persoanelor încadrate în gradul I de invaliditate, precum și marilor mutilați;
- indemnizația lunară acordată persoanelor persecutate din motive politice și etnice;
- indemnizația lunară acordată magistraților care în perioada anilor 1945—1952 au fost înlăturați din justiție din motive politice;
- indemnizația de veteran de război, inclusiv sporul, acordată potrivit legii;
- renta lunară acordată, potrivit legii, veteranilor de război;
- ajutorul anual pentru acoperirea unei părți din costul chiriei, energiei electrice și energiei termice, acordat veteranilor de război și văduvelor de război, precum și altor persoane defavorizate, potrivit legii;
- sprijinul material acordat soțului supraviețuitor și copiilor urmași ai membrilor Academiei Române;

- ajutoarele acordate emigranților politici potrivit legislației în vigoare;
- ajutorul rambursabil pentru refugiați;
- ajutoarele umanitare, medicale și sociale;
- ajutorul de deces acordat potrivit legislației privind sistemul public de pensii și alte drepturi de asigurări sociale, precum și ajutorul pentru procurarea de proteze, orteze și de alte produse ortopedice acordate în baza legislației de pensii;
- renta viageră acordată de la bugetul de stat, bugetele locale și din alte fonduri publice, potrivit legii;
- drepturi reprezentând transportul gratuit urban și interurban, acordate, potrivit legii, pentru adulții cu handicap accentuat și grav, precum și pentru asistenții personali și însoțitorii acestora.

În sensul art. 5 lit. a) din ordonanță, prin *terțe persoane* se înțelege, printre alții, și:

- casa de ajutor reciproc a pensionarilor, pentru ajutoarele umanitare, medicale și sociale acordate membrilor din contribuțiile acestora;
- organizațiile umanitare, sindicat, crucea roșie, unități de cult recunoscute în România și alte entități care pot acorda ajutoare umanitare sau sociale.

Ordonanță:

Art. 5 lit. b): contravaloarea darurilor acordate copiilor minori ai angajaților cu ocazia zilei de 1 iunie și a sărbătorilor Crăciunului sau a altor sărbători similare, specifice altor culte religioase recunoscute de lege, precum și angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie, în limita sumei de 1.000.000 lei pentru fiecare persoană și eveniment;

Norme metodologice:

Prevederea se aplică atât darurilor constând în bunuri, cât și celor în bani.

Prevederea se aplică în cazul tuturor angajatorilor de forță de muncă.

Ordonanță:

Art. 5 lit. c): ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi însemnate în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, precum și în cazul unor boli grave sau incurabile, acordate angajatului;

Norme metodologice:

Ajutoarele de înmormântare sunt venituri neimpozabile atât în cazul angajatului, cât și în cazul altor persoane, potrivit clauzelor din contractele de muncă sau prevederilor din legi speciale, indiferent de sursa din care sunt acordate.

Ordonanță:

Art. 5 lit. d): sumele încasate din asigurări de orice fel reprezentând despăgubiri, sume asigurate, precum și excedentul rezultat din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați;

Norme metodologice:

Sunt neimpozabile următoarele venituri:

- despăgubirile, sumele asigurate și orice alte drepturi acordate asiguraților, beneficiarilor sau terțelor persoane păgubite, din asigurările de orice fel, potrivit Legii nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările ulterioare;

— sume reprezentând răscumpărări parțiale în contul persoanei asigurate, în cazul în care contractantul asigurării este aceeași persoană care suportă primele de asigurare și este beneficiarul sumei respective;

— venituri rezultate din fructificarea rezervelor constituite din primele plătite de asigurați.

Ordonanță:

Art. 5 lit. h): **contravaloarea echipamentelor tehnice, echipamentului individual de protecție și de lucru, alimentației de protecție, medicamentelor și materialelor igienico-sanitare, precum și alte drepturi de protecție a muncii, ce se acordă potrivit legislației în vigoare;**

Norme metodologice:

Nu sunt venituri impozabile:

— contravaloarea echipamentelor tehnice primite de angajat sub formă de aparatură, dispozitive, unelte, alte mijloace asemănătoare, necesare în procesul muncii;

— contravaloarea echipamentului individual de protecție cu care este dotat fiecare participant în procesul muncii pentru a fi protejat împotriva factorilor de risc;

— contravaloarea echipamentului individual de lucru care cuprinde mijloacele primite de un angajat în vederea utilizării lor în timpul procesului muncii pentru a-i proteja îmbrăcămintea și încălțăminte;

— contravaloarea alimentației de protecție primite în mod gratuit de persoanele fizice care lucrează în locuri de muncă cu condiții grele și vătămătoare;

— contravaloarea materialelor igienico-sanitare primite în mod gratuit de persoanele fizice care își desfășoară activitatea în locuri de muncă al căror specific impune o igienă personală deosebită;

— contravaloarea medicamentelor primite de cadrele militare în activitate, sportivi, personalul navigant și alte categorii de personal, potrivit legii;

— contravaloarea echipamentului și a materialelor de resortul echipamentului, cum ar fi: materiale de spălat și de igienă, materiale de gospodărie, materiale pentru atelierul de reparatii și întreținere, rechizite și furnituri de birou, primite în mod gratuit de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, în condițiile legii;

— altele asemenea.

Ordonanță:

Art. 5 lit. j): **alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, suportată integral de angajator, și hrana acordată potrivit dispozițiilor legale;**

Norme metodologice:

În această categorie se cuprind:

— alocația individuală de hrană acordată sub forma tichetelor de masă, primită de angajați și suportată integral de angajator, potrivit legii;

— alocațiile zilnice de hrană pentru activitatea sportivă de performanță, internă și internațională, diferențiată pe categorii de acțiuni;

— contravaloarea hranei, alimentelor sau numerarul acordat sportivilor pentru asigurarea alimentației de efort necesare în perioada de pregătire;

— drepturile de hrană în timp de pace, primite de personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională;

— alte drepturi de această natură primite potrivit actelor normative specifice, cum ar fi: alocația de hrană zilnică pentru personalul navigant și auxiliar imbarcat pe nave; alocația zilnică de hrană pentru consumurile colective din unitățile bugetare și din regiile autonome/societățile comerciale cu specific deosebit; alocația de hrană acordată donatorilor onorifici de sânge; alocația de hrană pentru consumurile colective din unitățile sanitare publice și altele asemenea.

Ordonanță:

Art. 5 lit. l): **sumele primite, potrivit dispozițiilor legale, pentru acoperirea cheltuielilor de mutare în interesul serviciului;**

Norme metodologice:

Prin *cheltuieli de mutare în interesul serviciului* se înțelege cheltuielile cu transportul personal și al membrilor de familie ai angajatului, precum și al bunurilor din gospodărie, cu ocazia mutării salariatului într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în situația în care, potrivit legii, se decontează de angajator.

Ordonanță:

Art. 5 lit. m): **sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura celor de transport, cazare, indemnizației acordate pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu excepția celor acordate de persoanele juridice fără scop lucrativ peste limitele legale stabilite pentru instituțiile publice;**

Norme metodologice:

În categoria cheltuielilor de delegare și detașare se cuprind cheltuielile cu transportul, cazarea, precum și indemnizația de delegare și de detașare în țară și în străinătate, stabilită potrivit legii.

Ordonanță:

Art. 5 lit. n): **indemnizațiile de instalare ce se acordă o singură dată, la încadrarea într-o unitate situată într-o altă localitate decât cea de domiciliu, în primul an de activitate după absolvirea studiilor, în limita unui salariu de bază la angajare, precum și indemnizațiile de instalare și mutare acordate, potrivit legilor speciale, personalului din instituțiile publice și celor care își stabilesc domiciliul în localități din zone defavorizate stabilite potrivit legii, în care își au locul de muncă;**

Norme metodologice:

Sunt considerate *venituri neimpozabile* indemnizațiile de instalare și mutare primite de beneficiarii de astfel de venituri, acordate în conformitate cu prevederile legilor speciale.

Ordonanță:

Art. 5 lit. p): **bursele primite de persoanele care urmează orice formă de școlarizare sau perfecționare profesională în cadru instituționalizat;**

Norme metodologice:

Prin *cadru instituționalizat* se înțelege orice instituție care are ca obiect de activitate educația școlară, universitară sau pregătirea profesională, recunoscută de autorități ale statului român.

Ordonanță:

Art. 5 lit. s): veniturile din agricultură și silvicultură, cu excepția celor prevăzute la cap. II subcap. B secțiunea a 7-a.

Norme metodologice:

În categoria veniturilor din agricultură și silvicultură considerate neimpozabile se cuprind:

— veniturile realizate de proprietar/arendăș din valorificarea în stare naturală a produselor obținute de pe terenurile agricole și silvice, proprietate privată sau luate în arendă;

— veniturile provenite din: creșterea animalelor și păsărilor, apicultură și sericultură;

— veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea în stare naturală, prin unități specializate, cum ar fi centre sau puncte de achiziție, a produselor culese sau capturate din flora și fauna sălbatică.

Se consideră în stare naturală: produsele agricole obținute după recoltare, materialul lemnos pe picior sau transformat în bușteni ori în bile, precum și produsele de origine animală, cum ar fi: lapte, lână, ouă, piei crude și altele asemenea, plante și animale din flora și fauna sălbatică, cum ar fi: plante medicinale, fructe de pădure, ciurperci, melci, scoici, șerpi, broaște și altele asemenea.

Ordonanță:

Art. 6. — Sunt venituri scutite de impozit pe venit, potrivit prezentei ordonanțe, următoarele:

e) premiile și orice alte avantaje în bani și/sau în natură, obținute de elevi și studenți la concursuri interne și internaționale;

Norme metodologice:

În această categorie se cuprind:

— premii obținute la concursuri pe obiecte sau discipline de învățământ, pe meserii, cultural-științifice, festivaluri, simpozioane, concursuri tehnico-științifice, premii obținute la campionate și concursuri sportive școlare, naționale și internaționale;

— contravaloarea avantajelor sub formă de masă, cazare și transport;

— alte drepturi materiale primite de participanți cu ocazia acestor manifestări;

— altele asemenea.

Ordonanță:

Art. 6 lit. f): premiile obținute de sportivii medaliați la campionatele mondiale, europene și la jocurile olimpice;

Art. 6 lit. f'): premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți la art. 62 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță:

— clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice;

— calificarea și participarea la campionatele europene, mondiale și jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive;

Art. 6 lit. f''): primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți la art. 62 din Legea nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;

Norme metodologice:

În afara sportivilor, antrenorilor și tehnicienilor, beneficiază de aceste prevederi și următorii specialiști: profesorii cu diplomă de licență sau de absolvire, instructorii și managerii din domeniu, precum și alte persoane calificate pentru asistență medicală, cercetare și asistență științifică, organizare și conducere tehnică și alte ocupații complementare potrivit reglementărilor în materie.

Ordonanță:

Art. 6 lit. j): veniturile reprezentând avantajele în bani și/sau în natură acordate persoanelor cu handicap, veteranilor de război, invalizilor și văduvelor de război, accidentaților de război în afara serviciului ordonat, persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașilor eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanelor persecutate din motive etnice de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

Norme metodologice:

Aceste venituri sunt acordate prin legi speciale și cuprind, printre altele:

— contravaloarea protezelor acordate gratuit pentru mării mutilați și persoanele care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă, a medicamentelor gratuite, accesului gratuit la sanatorii și baze de tratament aparținând Ministerului Sănătății și Familiei, Ministerului Apărării Naționale și Ministerului de Interne;

— contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloacele de transport în comun și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Legii nr. 42/1990 pentru cinstirea eroilor-martiri și acordarea unor drepturi urmașilor acestora, răniților, precum și luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— contravaloarea protezelor acordate gratuit marilor mutilați și persoanelor care și-au pierdut total sau parțial capacitatea de muncă;

— contravaloarea asistenței medicale și a medicamentelor acordate în mod gratuit și prioritar, atât în tratament ambulatoriu, cât și pe timpul spitalizărilor, a transportului gratuit cu mijloacele de transport în comun și pe calea ferată română, contravaloarea biletului gratuit, pentru tratament într-o stațiune balneoclimaterică și altele asemenea, prevăzute a fi acordate persoanelor care intră sub incidența prevederilor Decretului-lege nr. 118/1990 privind acordarea unor drepturi persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, precum și celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, republicat, cu modificările și completările ulterioare;

— contravaloarea călătoriilor gratuite la clasa I pe calea ferată, gratuitățile pe mijloacele de transport în comun în mediul urban, a lemnului de foc sau echivalent cărbuni, a asistenței medicale gratuite în toate instituțiile medicale civile de stat sau militare și asigurarea de medicamente gratuite atât în tratamentele ambulatorii, cât și pe timpul spitalizării, a biletelor de tratament gratuite, în limita posibilităților existente, în stațiuni balneoclimaterice, a protezelor, a cârjelor, a ghetelor ortopedice, a cărucioarelor, a aparatelor auditive și implanturilor cardiace, mijloacelor moto și

auto speciale pentru cei handicapați locomotor și altele asemenea, potrivit Legii nr. 44/1994 privind veteranii de război, precum și unele drepturi ale invalizilor și văduvelor de război, republicată;

— contravaloarea transportului urban gratuit cu mijloace de transport în comun pentru adulții cu handicap accentuat și grav și pentru asistenții personali sau pentru însoțitorii acestora, a transportului interurban gratuit cu trenul, asistența medicală gratuită în conformitate cu prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 150/2002 și ale reglementărilor emise de Ministerul Sănătății și Familiei, cu avizul Secretariatului de Stat pentru Persoanele cu Handicap, și altele asemenea, potrivit Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/1999 privind protecția specială și încadrarea în muncă a persoanelor cu handicap, aprobată și modificată prin Legea nr. 519/2002, cu modificările ulterioare;

— altele asemenea, aprobate prin lege.

Persoanele fizice prevăzute la art. 6 lit. j) din ordonanță nu beneficiază de scutire de la plata impozitului pe venit pentru categoriile de venituri prevăzute la art. 4 din ordonanță.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 4-a

Perioada impozabilă și cotele de impunere

Art. 7. — (1) Perioada impozabilă este anul fiscal care corespunde anului calendaristic.

(2) Venitul impozabil realizat pe o fracțiune de an se consideră venit anual impozabil.

(3) Prin excepție de la prevederile alin. (1) și (2), perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic în situația în care decesul contribuabilului survine în cursul anului.

Norme metodologice:

Anul fiscal corespunde cu perioada celor 12 luni ale unui an calendaristic în care se realizează venituri. Venitul impozabil ce se realizează într-o fracțiune de an sau în perioade diferite ce reprezintă fracțiuni ale aceluiași an se consideră venit anual impozabil.

În cazul decesului contribuabilului, perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic, cuprinzând numărul de luni din anul calendaristic până la data decesului.

Ordonanță:

Art. 8. — (1) Pentru calculul impozitului lunar asupra veniturilor din salarii și din pensii din trimestrul IV al anului 2001, baremul lunar de impunere în vigoare se actualizează, prin ordin al ministrului finanțelor publice, în funcție de rata inflației realizate pe perioada iunie—august 2001 comunicată de Institutul Național de Statistică.

(2) Pentru anul fiscal 2001 impozitul anual se calculează prin aplicarea asupra venitului anual global impozabil a baremului anual obținut pe baza baremului prevăzut la alin. (1), corectat cu rata inflației realizate pe perioada septembrie—decembrie 2001, comunicată de Institutul Național de Statistică. Baremul anual de impunere pentru anul fiscal 2001 este următorul:

Venit anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 19.700.000	18%
19.700.001—49.900.000	3.546.000 + 23% pentru ceea ce depășește suma de 19.700.000 lei
49.900.001—78.800.000	10.492.000 + 28% pentru ceea ce depășește suma de 49.900.000 lei
78.800.001—110.400.000	18.584.000 + 34% pentru ceea ce depășește suma de 78.800.000 lei
peste 110.400.000	29.328.000 + 40% pentru ceea ce depășește suma de 110.400.000 lei

(3) Începând cu anul fiscal 2002 baremul anual, respectiv lunar, pentru calculul plăților anticipate cu titlu de impozit se stabilește luându-se în calcul 1/2 din rata inflației prognozate pentru anul respectiv, aplicată la baremul de impunere construit pe baza ratei inflației realizate pe perioada ianuarie—octombrie și a prognozei pe lunile noiembrie—decembrie ale anului precedent. Aceste baremuri se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(4) Începând cu anul fiscal 2002, baremul anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil se stabilește prin ordin al ministrului finanțelor publice, pe baza baremului anual prevăzut la alin. (3), corectat cu variația ratei inflației realizate față de cea prognozată pe perioada impozabilă.

Norme metodologice:

Baremul anual, respectiv lunar, pentru calculul plăților anticipate cu titlu de impozit, aplicabil în anul 2002, este stabilit prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1/2002 privind stabilirea baremului lunar pentru impunerea veniturilor din salarii și pensii, a actualizării sumelor fixe, precum și a baremului anual pentru calculul plăților anticipate cu

titlu de impozit pentru anul fiscal 2002, potrivit prevederilor Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit.

La determinarea impozitului anual, cât și a plăților anticipate cu titlu de impozit calculat pentru veniturile prevăzute de art. 4 din ordonanță, bazele de calcul ale impozitului vor fi stabilite prin rotunjire la mia de lei, prin neglijarea fracțiunilor sub 1.000 lei.

Ordonanță:

CAPITOLUL II

Determinarea veniturilor

SUBCAPITOLUL A

Reguli comune pentru categoriile de venituri

Art. 9. — (1) În aplicarea prezentei ordonanțe, în categoriile de venituri prevăzute la art. 4 se cuprind și orice avantaje în bani și în natură primite de o persoană fizică, cu titlu gratuit sau cu plata parțială, precum și folosirea în scop personal a bunurilor și drepturilor aferente desfășurării activității. Avantajele acordate includ folosința în scop

personal a vehiculelor de orice tip, hrana, cazarea, personalul pentru munci casnice, reducerile de prețuri sau de tarife în cazul cumpărării unor bunuri sau prestări de servicii pentru salariații proprii, gratuitățile de bunuri și servicii, inclusiv sumele acordate pentru distracții sau recreere, precum și altele asemenea.

(2) Nu sunt avantaje:

a) contravaloarea folosinței locuinței de serviciu sau locuinței din incinta unității, potrivit repartitiei de serviciu, numirii conform legii sau specificității activității, compensarea chiriei pentru personalul din sectorul de apărare națională, ordine publică și siguranță națională, precum și compensarea diferenței de chirie suportate de persoana fizică conform legilor speciale;

b) contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință sau nu se suportă contravaloarea chiriei.

Norme metodologice:

1. Avantajele în bani și în natură sunt considerate a fi orice foloase primite de contribuabil de la terți sau ca urmare a unei relații contractuale între părți, precum contractul de muncă, convenția civilă de prestări de servicii și altele, după caz.

2. În aplicarea prevederilor art. 9 alin. (1) din ordonanță, la stabilirea venitului impozabil se au în vedere și avantajele primite de către persoana fizică, cum ar fi:

a) folosirea vehiculelor de orice tip din patrimoniul afacerii în scop personal;

b) acordarea de produse alimentare, îmbrăcăminte, chereștea, lemne de foc, cărbuni, energie electrică, termică și altele;

c) abonamentele de radio și televiziune, de transport, abonamentele și costul convorbirilor telefonice, inclusiv cartele telefonice;

d) permise de călătorie pe diverse mijloace de transport;

e) bilete de tratament și odihnă;

f) cadouri primite cu diverse ocazii, cu excepția celor menționate la art. 5 lit. b) din ordonanță;

g) contravaloarea folosinței unei locuințe în scop personal și a cheltuielilor conexe de întreținere, cum sunt cele privind consumul de apă, consumul de energie electrică și termică și altele asemenea, cu excepția celor prevăzute în mod expres de art. 9 alin. (2) din ordonanță;

h) cazarea și masa acordate în unități proprii de tip hotelier;

i) contravaloarea primelor de asigurare suportate de persoana juridică sau de o altă entitate, pentru angajații proprii, precum și pentru alți beneficiari, cu excepția primelor de asigurare obligatorii potrivit legislației în materie. Tratatul fiscal al avantajului reprezentând contravaloarea primelor de asigurare este următorul:

— pentru beneficiarii care obțin venituri salariale și asimilate salariilor de la suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse prin cumularea cu veniturile de această natură ale lunii în care sunt plătite primele de asigurare;

— pentru alți beneficiari care nu au o relație generatoare de venituri salariale și asimilate salariilor cu suportatorul primelor de asigurare, acestea sunt impuse în conformitate cu prevederile art. 43 din ordonanță;

— până la data aplicării prezentelor norme metodologice, în situația în care suportatorul primelor de asigurare le-a înregistrat și le-a suportat drept cheltuieli nedeductibile, acestea nu sunt supuse tratamentului fiscal de mai sus.

Avantajele în bani pot fi sumele primite pentru procurarea de bunuri și servicii, precum și sumele acordate pentru distracții sau recreere.

3. Tratatul fiscal al avantajului va fi stabilit în aceeași manieră ca și pentru categoria de venituri în care este încadrat, potrivit prevederilor cap. II din ordonanță.

Avantajele în bani și echivalentul în lei al avantajelor în natură sunt impozabile, indiferent de forma organizatorică a entității care le acordă.

4. Fac excepție veniturile care sunt expres menționate ca fiind neimpozabile sau scutite, în limitele și condițiile prevăzute la art. 5 și 6 din ordonanță.

5. Veniturile în natură, precum și avantajele în natură primite cu titlu gratuit sunt evaluate la prețul pieței la locul și data acordării avantajului. Avantajele primite cu plată parțială sunt evaluate ca diferență între prețul pieței la locul și data acordării avantajului și suma reprezentând plata parțială.

6. Evaluarea avantajelor în natură sub forma folosirii numai în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii se face astfel:

a) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a vehiculului se face aplicându-se un procent de 1,7% pentru fiecare lună, la valoarea de intrare a acestuia. În cazul în care vehiculul este închiriat de la o terță persoană, avantajul este evaluat la nivelul chiriei;

b) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a locuinței primite se face la nivelul chiriei practice pentru suprafețele locale deținute de stat. Avantajele conexe, cum ar fi apă, gaz, electricitate, cheltuieli de întreținere și reparații și altele asemenea, sunt evaluate la valoarea lor efectivă;

c) evaluarea folosinței cu titlu gratuit a altor bunuri decât vehiculul și locuința se face la nivelul totalului cheltuielilor aferente fiecărui bun pe unitate de măsură specifică sau la nivelul prețului practicat pentru terți.

7. Evaluarea utilizării în scop personal a bunurilor din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă se face astfel:

a) pentru vehicule evaluarea se face conform pct. 6 lit. a), iar avantajul se determină proporțional nu numărul de kilometri parcurși în interes personal, justificat cu foaia de parcurs;

b) pentru alte bunuri evaluarea se face conform prevederilor pct. 6 și avantajul se determină proporțional cu numărul de metri pătrați folosiți pentru interes personal sau cu numărul de ore de utilizare în scop personal.

8. Nu sunt considerate avantaje:

— folosința locuinței sau contravaloarea chiriei, acordată în cazul în care, prin repartitia de serviciu, numire potrivit legii sau specificității activității, se asigură angajaților o reședință în localitatea sau incinta unde se află locul de muncă și care presupune prezența permanentă în acel loc.

Prin *locuințe acordate ca urmare a specificității activității* se înțelege acele locuințe asigurate angajaților când activitatea se desfășoară în locuri izolate, precum stațiile meteo, stațiile pentru controlul mișcărilor seismice, sau în condițiile în care este solicitată prezența permanentă pentru supravegherea unor instalații, utilaje și altele asemenea;

— contravaloarea cheltuielilor de deplasare pentru transportul între localitatea în care angajații își au domiciliul și localitatea unde se află locul de muncă al acestora, la

nivelul unui abonament lunar, pentru situațiile în care nu se asigură locuință și nu se suportă contravaloarea chiriei;

— contravaloarea abonamentelor pe mijloacele de transport în comun pentru angajații a căror activitate presupune deplasarea frecventă în interiorul localității;

— cheltuieli efectuate de angajator privind pregătirea profesională sau perfecționarea angajatului, legată de activitatea desfășurată de acesta pentru angajator;

— reduceri de prețuri practicate în scopul vânzării, de care pot beneficia clienții persoane fizice;

— sumele cu care se diminuează obligațiile de întreținere ale proprietarilor/locatarilor ca urmare a veniturilor din cedarea folosinței unor spații comune ale asociației de proprietari/locatari;

— costul abonamentelor telefonice și al convorbirilor telefonice efectuate în vederea îndeplinirii sarcinilor de serviciu;

— contravaloarea folosinței în scop personal a autoturismului de serviciu sau a telefonului atribuit pentru îndeplinirea sarcinilor de serviciu, atunci când angajatul suportă această sumă.

9. Angajatorul stabilește partea corespunzătoare din convorbirile telefonice reprezentând folosința în scop personal, care reprezintă avantaj imposabil, în condițiile art. 9 din ordonanță, și se va impozita prin cumularea cu veniturile salariale ale lunii în care salariatul primește acest avantaj. În acest scop angajatorul stabilește limita convorbirilor telefonice aferente sarcinilor de serviciu pentru fiecare post telefonic, urmând ca ceea ce depășește această limită să fie considerat avantaj în natură, în situația în care salariatul în cauză nu i s-a imputat costul convorbirilor respective.

Pentru angajații instituțiilor publice reprezintă avantaj partea care depășește limita convorbirilor telefonice stabilită potrivit legii.

10. La evaluarea avantajului folosirii în scop personal a vehiculului din patrimoniul afacerii cu folosință mixtă, pus la dispoziție unui angajat, nu se ia în considerare distanța dus-întors de la domiciliu la locul de muncă, evidențiată în foaia de parcurs.

Ordonanță:

Art. 10. — (1) În vederea determinării venitului net ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, pentru cheltuieli se aplică următoarele reguli:

a) cheltuielile aferente venitului sunt acele cheltuieli efectuate în cadrul activităților desfășurate în scopul realizării acestuia, justificate prin documente;

b) sumele sau bunurile utilizate de contribuabil pentru uzul personal sau al familiei sale nu sunt cheltuieli aferente venitului;

c) cheltuielile recunoscute ca deductibile sunt cele aferente venitului, în limitele prevăzute de legislația în vigoare, după caz. Cheltuielile de reclamă și publicitate sunt deductibile în condițiile și în limitele stabilite de legislația în vigoare pentru persoanele juridice. Cheltuielile privind amortizarea sunt deductibile în condițiile în care calculul se efectuează conform legislației în materie;

d) cheltuielile corespunzătoare veniturilor ale căror surse se află pe teritoriul României sau în străinătate, care sunt neimpozabile sau sunt scutite de impozit pe venit, nu sunt cheltuieli deductibile;

e) impozitul pe venit datorat conform prezentei ordonanțe, precum și impozitul pe venitul realizat în străinătate nu sunt cheltuieli deductibile;

f) cheltuielile cu bunurile din patrimoniul afacerii, utilizate și în scop personal, precum și cu bunurile din patrimoniul personal al contribuabilului sau asociațiilor, utilizate pentru afacere, sunt deductibile în limitele stabilite prin hotărâre a Guvernului.

(2) Veniturile și cheltuielile în natură se evaluează potrivit metodelor stabilite prin normele de aplicare a prezentei ordonanțe.

Norme metodologice:

Cheltuielile de reclamă și publicitate reprezintă cheltuielile efectuate pentru popularizarea numelui contribuabilului, produsului sau serviciului în baza unui contract scris, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare când reclama și publicitatea se efectuează prin mijloace proprii.

Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri acordate cu scopul stimulării vânzărilor.

În vederea evaluării cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul personal cu folosință mixtă, pentru afacere și în scop personal, precum și a cheltuielilor cu bunurile din patrimoniul afacerii utilizate și în scop personal se vor avea în vedere regulile prevăzute la pct. 7 din normele metodologice date în aplicarea art. 9 din ordonanță, iar cheltuielile deductibile se determină proporțional cu:

— numărul de kilometri parcurși în interes de afacere;

— numărul de metri pătrați folosiți în interes de afacere;

— numărul de unități de măsură specifice, cum ar fi: kW/h, metri cubi, impulsuri telefonice și altele asemenea, utilizate în interes de afacere, în alte cazuri.

Ordonanță:

Art. 11. — Venitul net obținut din exploatarea bunurilor și drepturilor de orice fel, deținute în comun, este considerat ca fiind obținut de proprietari, uzufructuari sau de alți deținători legali, înscriși într-un document oficial, și se atribuie proporțional cu cotele-părți pe care aceștia le dețin în acea proprietate sau în mod egal, în situația în care acestea nu se cunosc.

Norme metodologice:

1. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală deținute în comun ca urmare a unor creații comune se repartizează între coautori conform reglementărilor în vigoare specifice fiecărui domeniu.

În lipsa unor astfel de reglementări, repartizarea veniturilor se face proporțional cu contribuția fiecărui autor la creația respectivă.

Dacă această contribuție nu este determinată, repartizarea se face în mod egal între coautori.

2. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun pe cote-părți se repartizează între coproprietari proporțional cu cotele deținute de aceștia în coproprietate. Venitul net din cedarea folosinței bunurilor deținute în comun în devălmășie se repartizează în mod egal între proprietarii comuni. Repartizarea venitului net conform prevederilor de mai sus se face în condițiile în care în contractul de cedare a folosinței se menționează că partea contractantă care cedează folosința este reprezentată de coproprietari. În condițiile în care coproprietarii decid asupra unei alte împărțiri, se va anexa la contract un act autentificat din care să rezulte voința părților.

Ordonanță:

Art. 12. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. a) au dreptul la deducerea din venitul anual global a unor sume sub formă de deducere personală de bază și deduceri personale suplimentare, acordate pentru fiecare lună a perioadei impozabile.

(2) Deducerea personală de bază începând cu luna ianuarie 2000 este fixată la suma de 800.000 lei pe lună.

(3) Deducerea personală suplimentară pentru soția/soțul, copiii sau alți membri de familie, aflați în întreținere, este de 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază.

(4) Contribuabilii mai beneficiază de deduceri personale suplimentare în funcție de situația proprie sau a persoanelor aflate în întreținere, în afara sumelor rezultate din calcul potrivit alin. (2) și (3), astfel:

a) 1,0 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul I și persoanele cu handicap grav;

b) 0,5 înmulțit cu deducerea personală de bază pentru invalizii de gradul II și persoanele cu handicap accentuat.

(5) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere acele persoane ale căror venituri (impozabile, neimpozabile și scutite) depășesc sumele reprezentând deduceri personale conform alin. (3) și (4). În cazul în care o persoană este întreținută de mai mulți contribuabili, suma reprezentând deducerea personală a acesteia se împarte în părți egale între contribuabili, exceptând cazul în care ei se înțeleg asupra unui alt mod de împărțire a sumei. Copiii minori (în vârstă de până la 18 ani împliniți) ai contribuabilului sunt considerați întreținuți, iar suma reprezentând deducerea personală suplimentară se acordă pentru persoanele aflate în întreținerea contribuabilului pentru acea perioadă impozabilă din anul fiscal în care acestea au fost întreținute. Perioada se rotunjește la luni întregi în favoarea contribuabilului.

(6) Nu sunt considerate persoane aflate în întreținere:

— persoanele fizice care dețin terenuri agricole și silvice în suprafață de peste 10.000 m² în zonele colinare și de șes și de peste 20.000 m² în zonele montane;

— persoanele fizice care obțin venituri din cultivarea și din valorificarea florilor, a legumelor și a zarzavaturilor în sere, în solarii amenajate în acest scop și în sistem irigat, a arbuștilor și plantelor decorative, a ciupercilor și din exploatarea pepinierelor viticole și pomicole, indiferent de suprafață.

(7) Veniturile agricole, obținute din creșterea animalelor de persoanele fizice aflate în întreținere, vor fi evaluate de autoritățile locale pe baza limitelor minime ale veniturilor care se pot obține din creșterea și valorificarea animalelor și păsărilor, precum și din valorificarea altor bunuri realizate în gospodărie, aprobate potrivit legii, pentru acordarea ajutorului social, precum și a criteriilor proprii elaborate de consiliile locale în acest scop.

(8) Sunt considerați alți membri de familie, potrivit alin. (3), rudele contribuabilului sau ale soțului/soției acestuia până la gradul al doilea inclusiv.

(9) Deducerile personale prevăzute la alin. (2), (3) și (4) se însumează. Suma deducerilor personale admisă pentru calculul impozitului nu poate depăși de 3 ori deducerea personală de bază și se acordă în limita venitului realizat.

(10) Deducerile personale determinate potrivit prezentului articol nu se acordă personalului trimis în misiune permanentă în străinătate, potrivit legii.

Norme metodologice:

Începând cu luna ianuarie 2002 deducerea personală de bază lunară potrivit art. 12 alin. (2) din ordonanță pentru calculul impozitului anticipat pentru veniturile din salarii este de 1.600.000 lei, stabilită prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1/2002.

1. Determinarea coeficienților și a sumei reprezentând deduceri personale de bază și suplimentare pentru fiecare contribuabil se efectuează astfel:

a) de către angajatorii cu sediul sau domiciliul în România pentru veniturile din salarii realizate pe teritoriul României, la funcția de bază;

b) de către organul fiscal pentru contribuabilii care realizează venituri din salarii, altele decât cele prevăzute la lit. a), pentru contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor, precum și în alte situații apărute în aplicarea prevederilor ordonanței.

2. Deducerile personale de bază se acordă contribuabilului automat pentru fiecare lună a perioadei impozabile, în cursul sau la sfârșitul anului, potrivit pct. 1, după caz. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreținere se acordă o singură dată numai pe lunile în care persoanele se află în întreținerea contribuabilului, iar cele pentru starea de invaliditate/handicap, numai pentru perioada existenței acestei stări, atestată prin documente justificative. În cazul în care perioada impozabilă este inferioară anului calendaristic ca urmare a decesului contribuabilului în cursul anului, acesta beneficiază de un număr de deduceri personale de bază lunare și de deduceri personale suplimentare corespunzător numărului de luni ale anului calendaristic până în luna decesului, inclusiv.

3. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreținere se acordă numai pentru acele persoane care sunt efectiv în întreținerea contribuabilului, chiar dacă aceștia nu au domiciliul comun. Coeficientul de deducere personală suplimentară este de 0,5 pentru fiecare persoană validă aflată în întreținere. Pentru starea de invaliditate/handicap a persoanei aflate în întreținere coeficientul de deducere personală suplimentară se majorează corespunzător. Pentru ca o persoană să fie în întreținere, aceasta trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții:

— existența unor raporturi juridice între contribuabil și persoana aflată în întreținere;

— încadrarea în plafon.

Sunt considerate persoane aflate în întreținere soțul/soția contribuabilului, copiii acestuia, precum și alți membri de familie până la gradul al doilea inclusiv.

În sensul art. 12 alin. (8) din ordonanță, în categoria „alt membru de familie aflat în întreținere” se cuprind rudele contribuabilului și ale soțului/soției acestuia, până la gradul al doilea inclusiv.

După gradul de rudenie rudele se grupează astfel:

— rude de gradul întâi, cum ar fi: părinți și copii;

— rude de gradul al doilea, cum ar fi: bunici, nepoți și frați/surori.

Sunt considerate persoane în întreținere militarii în termen, militarii cu termen redus, studenții și elevii militari ai instituțiilor de învățământ militar și civile, peste vârsta de 18 ani, dacă veniturile obținute sunt sub plafonul stabilit de ordonanță.

Nu sunt considerate persoane în întreținere persoanele majore condamnate care execută pedepse privative de libertate.

Copilul minor este considerat întotdeauna întreținut, indiferent dacă se află în unități speciale sanitare sau de protecție specială și altele asemenea, precum și în unități de învățământ, inclusiv în situația în care costul de întreținere este suportat de aceste unități. În acest caz eventualele venituri obținute de copilul minor nu se au în vedere la acordarea deducerii personale suplimentare.

Pentru copilul minor aflat în întreținerea părinților sau a tutorelui deducerea personală suplimentară se acordă integral unuia dintre părinți, conform înțelegerii dintre aceștia, respectiv tutorelui.

Pentru copilul minor provenit din căsătorii anterioare dreptul la coeficientul de deducere personală suplimentară pentru copilul aflat în întreținere revine părintelui căruia i-a fost încredințat copilul sau unuia dintre soți care formează noua familie, conform înțelegerii dintre aceștia, indiferent dacă s-a făcut o adopție cu efecte restrânse și chiar dacă părinții firești ai acestuia contribuie la întreținerea lui prin plata unei pensii de întreținere. Plata unei pensii de întreținere nu dă dreptul la deducere personală suplimentară părintelui obligat la această plată.

Pentru copilul minor primit în plasament sau încredințat unei persoane ori unei familii dreptul la coeficientul de deducere personală suplimentară pentru acest copil se acordă:

- persoanei care l-a primit în plasament sau căreia i s-a încredințat copilul;
- unuia dintre soți care formează familia căreia i-a fost încredințat sau i-a fost dat în plasament copilul, conform înțelegerii dintre aceștia.

Pentru copiii aflați în întreținerea unei familii deducerea personală suplimentară va fi acordată părinților, conform înțelegerii dintre aceștia. Nu se va fracționa între părinți deducerea personală suplimentară pentru fiecare copil aflat în întreținere. Astfel, în situația în care într-o familie sunt mai mulți copii aflați în întreținere, deducerile personale suplimentare se pot acorda unuia dintre părinți pentru toți copiii sau fiecărui părinte pentru un număr de copii, conform înțelegerii dintre părinți. În aceste situații angajații vor prezenta angajatorilor sau organului fiscal fie o declarație pe propria răspundere din partea soțului/soției, fie o adeverință emisă de angajatorul acestuia/acesteia, după caz, din care să rezulte numărul și identitatea copiilor pentru care beneficiază de deduceri personale suplimentare.

Nu se acordă deducere personală suplimentară următorilor:

- părinților ai căror copii sunt dați în plasament sau încredințați unei familii ori persoane;
- părinților copiilor încredințați unui organism privat autorizat sau unui serviciu public autorizat, în cazul în care părinții respectivi sunt puși sub interdicție sau sunt decăzuți din drepturile părintești.

Copilul minor cu vârsta între 16 și 18 ani, încadrat în muncă în condițiile Codului muncii, devine contribuabil și beneficiază de deducerea personală de bază, situație în care părinții nu mai au dreptul la acordarea deducerii personale suplimentare, întrucât deducerea personală se acordă o singură dată.

Contribuabilul beneficiază de deducere personală suplimentară pentru persoanele aflate în întreținere potrivit art. 12 alin. (3) din ordonanță, dacă persoana fizică întreținută nu are venituri sau veniturile acesteia sunt sub plafonul rezultat din aplicarea coeficientului aferent de deducere personală suplimentară la deducerea personală de bază.

Verificarea încadrării veniturilor acestor persoane în plafonul determinat se realizează comparând veniturile brute realizate de persoana fizică aflată în întreținere cu plafonul.

În cazul persoanelor fizice aflate în întreținere, care realizează venituri din pensii, se va lua în considerare pensia din care s-a scăzut contribuția de asigurări sociale de sănătate.

În cursul anului fiscal, în cazul în care angajatul, obține venituri la funcția de bază, pentru a stabili dreptul acestuia la deduceri suplimentare pentru persoane aflate în întreținere, se compară venitul lunar realizat de persoana aflată în întreținere cu plafonul lunar, astfel:

a) în cazul în care persoana aflată în întreținere realizează venituri lunare de natura pensiilor, indemnizațiilor, alocațiilor și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana întreținută rezultă din însumarea tuturor drepturilor de această natură realizate într-o lună;

b) în cazul în care venitul este realizat sub formă de câștiguri la jocuri de noroc, prime și premii la diverse competiții, dividende, dobânzi și altele asemenea, venitul lunar realizat de persoana fizică aflată în întreținere se determină prin împărțirea venitului realizat la numărul de luni rămase până la sfârșitul anului, exclusiv luna de realizare a venitului;

c) în cazul în care persoana întreținută realizează atât venituri lunare, cât și aleatorii, venitul lunar se determină prin însumarea acestor venituri.

În funcție de venitul lunar al persoanei întreținute, angajatorul va proceda după cum urmează:

a) în situația în care persoana aflată în întreținere, pentru care contribuabilul — angajatul — beneficiază de deducerea personală suplimentară, obține în cursul anului un venit lunar mai mare decât plafonul lunar, angajatorul va înceta acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreținere, începând cu luna următoare celei în care a fost realizat venitul;

b) în situația în care contribuabilul solicită acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana aflată în întreținere ca urmare a situării venitului lunar al acesteia din urmă sub plafonul lunar, angajatorul va începe acordarea deducerii personale suplimentare pentru persoana în întreținere o dată cu plata drepturilor lunare ale lunii în care angajatul a depus solicitarea.

Dacă venitul unei persoane aflate în întreținere depășește plafonul deducerii personale suplimentare, ea nu este considerată întreținută.

Pentru determinarea coeficienților de deduceri personale suplimentare contribuabilul va depune la angajator o declarație pe propria răspundere, care trebuie să cuprindă următoarele informații:

- date de identificare a salariatului (numele și prenumele, domiciliul, codul numeric personal);
- date de identificare a fiecărei persoane aflate în întreținere (numele și prenumele, codul numeric personal), precum și situația invalidității sau handicapului, dacă este cazul.

În ceea ce privește copiii aflați în întreținere, la această declarație salariatul va anexa și adeverința de la angajatorul celuilalt soț sau declarația pe propria răspundere a acestuia că nu beneficiază de deducere personală suplimentară pentru acel copil.

Declarația pe propria răspundere a persoanei aflate în întreținere trebuie să cuprindă următoarele informații:

— date de identificare a persoanei aflate în întreținere, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

— date de identificare a contribuabilului care beneficiază de coeficientul de deducere personală suplimentară, cum ar fi: numele, prenumele, domiciliul, codul numeric personal;

— acordul persoanei întreținute ca întreținătorul să beneficieze de coeficientul de deducere personală suplimentară;

— nivelul și natura venitului persoanei aflate în întreținere, inclusiv mențiunea privind suprafețele de teren agricol și silvic deținute, precum și declarația afirmativă sau negativă cu privire la desfășurarea de activități de: cultivare a terenurilor cu flori, legume și zarzavat în sere, în solarii amenajate și în sistem irigat; cultivare a arbuștilor și plantelor decorative, ciupercilor; exploatare a pepinierelor viticole și pomicole;

— angajarea persoanei întreținute de a comunica persoanei care contribuie la întreținerea sa orice modificări în situația venitului realizat.

Declarațiile pe propria răspundere depuse în vederea acordării de deduceri personale suplimentare nu sunt formulate tipizate.

Contribuabilul va prezenta angajatorului sau organului fiscal și documentele justificative care să ateste situația proprie și a persoanelor aflate în întreținere, cum sunt: certificatul de căsătorie, certificatele de naștere ale copiilor, certificatul emis de comisia de expertiză medicală sau decizia de pensionare pentru cazurile de invaliditate, adeverința de venit a persoanei întreținute sau declarația pe propria răspundere și altele. Documentele vor fi prezentate în original și în copie, angajatorul sau organul fiscal, după caz, păstrând copia după ce verifică conformitatea cu originalul. Contribuabilii care depun declarația de venit global prin poștă și care solicită acordarea deducerilor de către organul fiscal vor anexa la această declarație copii legalizate de pe documentele justificative care atestă dreptul la deduceri personale suplimentare.

Dacă la un angajat intervine o schimbare care are influență asupra deducerilor personale suplimentare acordate și această schimbare duce la diminuarea deducerii personale suplimentare, angajatul este obligat să înștiințeze angajatorul în termen de 15 zile calendaristice de la data la care s-a produs evenimentul care a generat modificarea.

În situația în care solicitarea și/sau depunerea documentelor justificative privind acordarea deducerilor personale suplimentare se fac ulterior apariției evenimentului care dă naștere sau modifică dreptul la deducere, angajatorul va acorda deducerile convenite o dată cu plata drepturilor salariale aferente lunii în care angajatul a depus toate documentele justificative.

Situația definitivă a deducerilor personale suplimentare se va stabili o dată cu determinarea venitului anual impozabil și cu calculul impozitului anual.

În situația în care depunerea documentelor justificative se face după calcularea impozitului și regularizarea anuală potrivit prevederilor art. 27 din ordonanță, corecțiile se fac de către organul fiscal, pe baza cererii contribuabilului, la care se anexează toate documentele justificative care atestă dreptul acestuia la deduceri personale suplimentare. În cerere se va menționa obligatoriu perioada pentru care se solicită acordarea deducerilor, în termenul legal de prescripție.

Ordonanță:

Art. 13. — (1) Deducerea personală de bază lunară, precum și celelalte sume fixe, exprimate în lei, din cuprinsul prezentei ordonanțe, acordate în trimestrul IV al anului 2001, se stabilesc conform procedurii prevăzute la art. 8 alin. (1).

(2) Începând cu anul fiscal 2002 deducerea personală de bază se stabilește conform procedurii prevăzute la art. 8 alin. (3) și (4).

(3) Începând cu anul fiscal 2002 sumele fixe, exprimate în lei, din cuprinsul prezentei ordonanțe, altele decât deducerea personală de bază și limitele amenzilor și penalităților prevăzute la art. 72 alin. (2), respectiv la art. 72¹, se stabilesc conform procedurii prevăzute la art. 8 alin. (3).

(4) Sumele fixe se aprobă prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(5) Sumele exprimate în valută se transformă în lei, potrivit normelor de aplicare a prezentei ordonanțe, la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României.

(6) Sumele și tranșele de venituri lunare impozabile sunt calculate prin rotunjire la suta de mii de lei, în sensul că fracțiunile sub 50.000 lei inclusiv nu se iau în calcul, iar ceea ce depășește 50.000 lei se majorează la 100.000 lei.

Norme metodologice:

Sumele fixe calculate prin rotunjirea la suta de mii de lei sunt cele prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. e), art. 5 lit. b), art. 12 alin. (2) și art. 39 din ordonanță.

Rotunjirea la suta de mii de lei potrivit art. 13 alin. (6) din ordonanță se referă și la tranșele de venituri din baremele de impunere. Atât sumele fixe, cât și baremele de impunere sunt aprobate prin ordin al ministrului finanțelor publice și sunt publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ordonanță:

Art. 14. — (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, completând Registrul-jurnal de încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile stabilite prin norme.

(2) Contribuabilii care desfășoară activități pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

(3) Contribuabilii care obțin venituri din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală, la care venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a unei cote forfetare de cheltuieli, au obligația, pentru activitatea respectivă, să completeze Registrul-jurnal de încasări și plăți.

(4) În Registrul-inventar se trec toate bunurile și drepturile aferente desfășurării activității.

Norme metodologice:

Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, precum și cei care realizează venituri din activități agricole definite potrivit art. 46 din ordonanță și care au optat pentru determinarea venitului în sistem real sunt obligați să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă, cu respectarea reglementărilor în vigoare privind evidența contabilă, completând Registrul-jurnal de

încasări și plăți, Registrul-inventar și alte documente contabile stabilite prin norme.

Contribuabilii pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit nu au obligația să organizeze și să conducă evidența contabilă în partidă simplă pentru activitatea respectivă.

În aplicarea art. 14 alin. (3) din ordonanță contribuabilii vor completa numai partea din Registrul-jurnal de încasări și plăți referitoare la încasări. Această reglementare este opțională pentru cei care consideră că își pot îndeplini obligațiile declarative direct pe baza documentelor emise de plătitorul de venit. Acești contribuabili au obligația să arhiveze și să păstreze documentele justificative cel puțin în limita termenului de prescripție prevăzut de lege.

Ordonanță:

SUBCAPITOLUL B

Reguli speciale de determinare a veniturilor

SECȚIUNEA 1

Venituri din activități independente

1. Definirea venitului

Art. 15. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe, veniturile din activități independente cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(2) Sunt considerate venituri comerciale veniturile din fapte de comerț ale contribuabililor, din prestări de servicii, altele decât cele prevăzute la alin. (3), precum și din practicarea unei meserii.

(3) Constituie venituri din profesii libere veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii asemănătoare, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.

(4) Veniturile din valorificarea sub orice formă a drepturilor de proprietate intelectuală provin din brevete de invenție, desene și modele, mostre, mărci de fabrică și de comerț, procedee tehnice, know-how, din drepturi de autor și drepturi conexe dreptului de autor și altele asemenea.

Norme metodologice:

1. Se supun impozitului pe veniturile din activități independente persoanele fizice române și străine care realizează aceste venituri în mod individual sau asociate pe baza unui contract de asociere încheiat în vederea desfășurării de activități producătoare de venit, asociere care se realizează potrivit dispozițiilor legale și care nu dă naștere unei persoane juridice.

2. Exercițarea unei activități independente presupune desfășurarea acesteia în mod obișnuit, pe cont propriu și urmărind un scop lucrativ. Printre criteriile care definesc preponderent existența unei activități independente sunt: libera alegere a desfășurării activității, a programului de lucru și a locului de desfășurare a activității; riscul pe care și-l asumă întreprinzătorul; activitatea se desfășoară pentru mai mulți clienți; activitatea se poate desfășura nu numai direct, ci și cu personalul angajat de întreprinzător.

3. Persoanele fizice române care nu au domiciliul în România și persoanele fizice străine sunt supuse impozitării

în România pentru veniturile obținute din desfășurarea în România, potrivit legii, a unei activități independente, printr-o bază fixă.

Prin *bază fixă* se înțelege locul prin intermediul căruia activitatea unei persoane fizice române care nu are domiciliul în România sau a unei persoane fizice străine pe teritoriul României se desfășoară, în totalitate sau numai parțial, în scopul obținerii de venit.

Definirea noțiunii de bază fixă cuprinde elemente referitoare la un centru de activitate care are un caracter fix sau permanent. Se consideră bază fixă spațiul pentru acordarea de consultanță pe diverse domenii, deținut în proprietate sau închiriat, precum și sediul unității beneficiare a serviciului prestat. În această noțiune se cuprinde și biroul pentru exercitarea unei profesii independente.

4. Sunt considerate *venituri comerciale* veniturile realizate din fapte de comerț de către persoane fizice sau asociații fără personalitate juridică, din prestări de servicii, altele decât cele realizate din profesii libere, precum și cele obținute din practicarea unei meserii.

Principalele activități care constituie fapte de comerț sunt:

- activități de producție;
- activități de cumpărare efectuate în scopul revânzării;
- organizarea de spectacole culturale, sportive, distractive și altele asemenea;
- activități al căror scop este facilitarea încheierii de tranzacții comerciale printr-un intermediar, cum ar fi: contract de comision, de mandat, de reprezentare, de agent de asigurare și alte asemenea contracte încheiate în conformitate cu prevederile Codului comercial, indiferent de perioada pentru care a fost încheiat contractul;
- vânzarea în regim de consignatie a bunurilor cumpărate în scopul revânzării sau produse pentru a fi comercializate;
- activități de editare, imprimare, multiplicare, indiferent de tehnica folosită, și altele asemenea;
- transport de bunuri și de persoane;
- alte activități definite în Codul comercial.

5. Pentru persoanele fizice asociate impunerea se face la nivelul fiecărei persoane asociate din cadrul asocierii fără personalitate juridică, potrivit contractului de asociere, inclusiv al societății civile profesionale, asupra venitului net distribuit.

6. Sunt considerate *venituri din profesii libere* veniturile obținute din prestări de servicii cu caracter profesional, desfășurate în mod individual sau în diverse forme de asociere, în domeniile științific, literar, artistic și educativ, cum ar fi: medici, avocați, notari publici, executori judecătorești, experți tehnici și contabili, contabili autorizați, consultanți de plasament în valori mobiliare, auditori, consultanți fiscali, arhitecți, traducători, sportivi, precum și alte profesii asemănătoare.

7. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sunt venituri realizate din valorificarea drepturilor industriale, cum ar fi: invenții, mai puțin realizările tehnice, know-how, mărci înregistrate, franciză și altele asemenea, recunoscute și protejate prin înscrieri ale instituțiilor specializate, precum și a drepturilor de autor, inclusiv a drepturilor conexe dreptului de autor. Veniturile de această natură se supun regulilor de determinare pentru veniturile din activități independente și în situația în care drepturile respective fac obiectul unor contracte de cesiune, închiriere, colaborare, cercetare, licență, franciză și altele asemenea, precum și

cele transmise prin succesiune, indiferent de denumirea sub care se acordă, cum ar fi: remunerație directă, remunerație secundară, onorariu, redevență, tantieme și altele asemenea. Veniturile reprezentând drepturi bănești ale autorului unei realizări tehnice nu sunt considerate, din punct de vedere fiscal, venituri din drepturi de proprietate intelectuală.

În situația existenței unei activități dependente ca urmare a unui raport de muncă, remunerația prestărilor rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală care intră în sfera sarcinilor de serviciu reprezintă venituri de natură salarială, conform prevederilor menționate în mod expres în contractul dintre angajat și angajator, și se supun impozitării potrivit prevederilor art. 24 din ordonanță.

Persoanele fizice angajate la o persoană juridică, precum și cele care încheie contracte, altele decât cele prin care sunt reglementate relațiile de muncă, și care desfășoară activități utilizând baza materială a persoanei juridice, în vederea realizării de invenții, realizări tehnice sau procedee tehnice, opere științifice, literare și artistice, obțin venituri de natură salarială.

Veniturile rezultate din cesiunile de drepturi de proprietate intelectuală prevăzute în mod expres în contractul încheiat între părți reprezintă venituri din drepturi de proprietate intelectuală. De asemenea, sunt incluse în categoria veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală și veniturile din cesiuni pentru care reglementările în materie stabilesc prezumția de cesiune a drepturilor în lipsa unei prevederi contrare în contract.

Sunt considerate *venituri din activități independente* și veniturile obținute de agenții de asigurare persoane fizice, precum și de sportivii profesioniști care participă la competiții sportive pe cont propriu și nu au relații contractuale de muncă cu cluburile sau cu asociațiile sportive.

Ordonanță:

2. Metode de determinare

Art. 16. — (1) Venitul net din activități independente se determină în sistem real, pe baza datelor din contabilitatea în partidă simplă.

(2) Venitul net din activități independente se determină ca diferență între venitul brut și cheltuielile aferente deductibile.

(3) Venitul brut cuprinde sumele încasate și echivalentul în lei al veniturilor în natură, inclusiv contravaloarea bunurilor din patrimoniul afacerii, rămase după încetarea definitivă a activității. Nu sunt considerate venituri brute sumele primite sub formă de credite.

(4) Nu sunt cheltuieli deductibile:

a) amenzile, majorările de întârziere și penalitățile, altele decât cele de natură contractuală;

b) donațiile de orice fel;

c) cheltuielile de sponsorizare sau mecenat, care depășesc limitele prevăzute de lege;

d) cheltuielile pentru protocol, care depășesc limita de 0,25% aplicată asupra bazei calculate conform alin. (5);

e) ratele aferente creditelor angajate;

f) dobânzile aferente creditelor angajate pentru achiziționarea de imobilizări corporale de natura mijloacelor fixe, în cazul în care dobânda este cuprinsă în valoarea de intrare a imobilizării corporale potrivit prevederilor legale;

g) cheltuielile de achiziționare sau de fabricare a bunurilor și a drepturilor amortizabile din Registrul-inventar;

h) cheltuielile privind bunurile constatate lipsă din gestiune sau degradate și neimputabile;

i) sumele sau valoarea bunurilor confiscate ca urmare a încălcării dispozițiilor legale în vigoare;

j) impozitul pe venit suportat de plătitorul venitului în contul beneficiarilor de venit;

k) sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura indemnizației zilnice de delegare sau de detașare, acordate pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, care depășesc limitele stabilite pentru societățile comerciale;

l) cheltuielile cu dobânzile aferente împrumuturilor care depășesc nivelul taxei oficiale a scontului stabilit de Banca Națională a României și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I;

m) alte sume care depășesc limitele cheltuielilor prevăzute prin legislația în vigoare.

(5) Baza de calcul la care se aplică limitele de cheltuieli prevăzute la alin. (4) lit. c) și d) se determină prin deducerea din venitul brut a cheltuielilor aferente deductibile, exclusiv a celor pentru care se face calculul plafonului.

(6) Venitul net din activități independente, realizat de persoanele fizice în cadrul unor asociații între persoane fizice, fără personalitate juridică, se calculează la nivelul asociației, conform prevederilor prezentului articol, cu respectarea regulilor prevăzute la cap. IV.

(7) Venitul net din activități independente, realizat de persoanele fizice în cadrul unor asociații dintre persoane fizice și persoane juridice, care nu dau naștere unei persoane juridice, se calculează la nivelul asociației, cu respectarea regulilor prevăzute la cap. IV.

Norme metodologice:

1. În venitul brut se includ toate veniturile în bani și în natură, cum sunt: venituri din vânzarea de produse și de mărfuri, venituri din prestarea de servicii și executarea de lucrări, venituri din vânzarea sau închirierea bunurilor din patrimoniul afacerii și orice alte venituri obținute din exercitarea activității, precum și veniturile din dobânzile primite de la bănci pentru disponibilitățile bănești aferente afacerii, din alte activități adiacente și altele asemenea.

Prin *activități adiacente* se înțelege toate activitățile care au legătură cu obiectul de activitate autorizat.

În cazul încetării definitive a activității sumele obținute din valorificarea bunurilor din patrimoniul afacerii, înscrise în Registrul-inventar, cum ar fi: mijloace fixe, obiecte de inventar și altele asemenea, precum și stocurile de materii prime, materiale, produse finite și mărfuri rămase nevalorificate sunt incluse în venitul brut.

În cazul în care bunurile din patrimoniul afacerii trec în patrimoniul personal al contribuabilului, din punct de vedere fiscal se consideră o înstrăinare, iar suma reprezentând contravaloarea acestora se include în venitul brut al afacerii.

În toate cazurile evaluarea se face la prețurile practicate pe piață sau stabilite prin expertiză tehnică.

Nu constituie venit brut următoarele:

— aporturile în numerar sau echivalentul în lei al aporturilor în natură făcute la începerea unei activități sau în cursul desfășurării acesteia;

— sumele primite sub formă de credite bancare sau de împrumuturi de la persoane fizice sau juridice;

— sumele primite ca despăgubiri;

— sumele sau bunurile primite sub formă de sponsorizări, mecenat sau donații.

2. Din venitul brut realizat se admit la deducere numai cheltuielile care sunt aferente realizării venitului, astfel cum rezultă din evidențele contabile conduse de contribuabili, cu respectarea regulilor prevăzute în normele metodologice date în aplicarea art. 10 din ordonanță.

Condițiile generale pe care trebuie să le îndeplinească cheltuielile aferente veniturilor pentru a putea fi deduse sunt:

- a) să fie efectuate în interesul direct al activității;
- b) să corespundă unor cheltuieli efective și să fie justificate cu documente;
- c) să fie cuprinse în cheltuielile exercițiului financiar al anului în cursul căruia au fost plătite.

Sunt cheltuieli deductibile, de exemplu:

- cheltuielile cu achiziționarea de materii prime, materiale consumabile, obiecte de inventar și mărfuri;
- cheltuielile cu lucrările executate și serviciile prestate de terți;
- cheltuielile efectuate de contribuabil pentru executarea de lucrări și prestarea de servicii pentru clienți;
- chiria aferentă spațiului în care se desfășoară activitatea, cea aferentă utilajelor și altor instalații utilizate în desfășurarea activității, în baza unui contract de închiriere;
 - dobânzile aferente creditelor bancare;
 - dobânzile aferente împrumuturilor de la persoane fizice și juridice, utilizate în desfășurarea activității, pe baza contractului încheiat între părți, în limita nivelului dobânzii de referință a Băncii Naționale a României;
 - cheltuielile cu comisioanele și cu alte servicii bancare;
 - cheltuielile cu primele de asigurare care privesc imobilizările corporale și necorporale, inclusiv pentru stocurile deținute, precum și cheltuielile de asigurare pentru boli profesionale și risc profesional și împotriva accidentelor de muncă;
 - cheltuielile cu primele de asigurare pentru bunurile din patrimoniul personal, când acestea reprezintă garanție bancară pentru creditele utilizate în desfășurarea activității independente a contribuabilului;
 - cheltuielile cu reclama și publicitatea;
 - cheltuielile de protocol ocazionate de acordarea unor cadouri, tratații și mese partenerilor de afaceri, efectuate în scopul afacerii;
 - cheltuielile poștale și taxele de telecomunicații;
 - cheltuielile cu energia și apa;
 - cheltuielile cu transportul de bunuri și de persoane;
 - cheltuielile de delegare, detașare și deplasare; cheltuielile reprezentând indemnizația de delegare, detașare în țară și în străinătate sunt deductibile în limitele prevăzute de legislația privind impozitul pe profit, respectiv în limita a 2,5 ori nivelul legal stabilit pentru instituțiile publice;
 - cheltuieli de natură salarială;
 - cheltuielile cu impozitele, taxele, altele decât impozitul pe venit;
 - cheltuielile reprezentând contribuțiile pentru asigurările sociale, pentru constituirea Fondului pentru plata ajutorului de șomaj, pentru asigurările sociale de sănătate, precum și alte contribuții obligatorii pentru contribuabil și angajații acestuia;
 - cheltuielile reprezentând contribuțiile profesionale obligatorii datorate, potrivit legii, asociațiilor profesionale din care fac parte contribuabilii;

— cheltuielile cu amortizarea, în conformitate cu reglementările în vigoare;

— valoarea rămasă neamortizată a bunurilor și drepturilor amortizabile înstrăinate, determinată prin deducerea din prețul de cumpărare a amortizării incluse pe costuri în cursul exploatării, în limita venitului realizat din înstrăinare;

— cheltuielile efectuate de utilizator, reprezentând chiria în cazul contractelor de leasing operațional, respectiv cheltuielile cu amortizarea și dobânzile pentru contractele de leasing financiar, stabilite în conformitate cu prevederile privind operațiunile de leasing și societățile de leasing;

— cheltuielile cu pregătirea profesională pentru contribuabili și salariații lor;

— cheltuieli ocazionate de participarea la congrese și alte întruniri cu caracter profesional;

— cheltuielile cu funcționarea și întreținerea, aferente bunurilor care fac obiectul unui contract de comodat, potrivit înțelegerii din contract, pentru partea aferentă utilizării în scopul afacerii;

— cheltuieli reprezentând tichetele de masă acordate de angajator potrivit legii;

— alte cheltuieli efectuate pentru realizarea veniturilor.

Cheltuielile cu sponsorizarea și mecenatul sunt deductibile în limitele stabilite prin legislația în vigoare.

3. Veniturile obținute din valorificarea în regim de consignatie sau prin vânzare directă către agenți economici și alte instituții a bunurilor rezultate în urma unei prelucrări sau procurate în scopul revânzării sunt considerate venituri din activități independente. În această situație se vor solicita documentele care atestă proveniența bunurilor respective, precum și autorizația de funcționare.

Nu se încadrează în aceste prevederi bunurile din patrimoniul personal.

Ordonanță:

Art. 17. — (1) Pentru contribuabilii care realizează venituri din activități independente și își desfășoară activitatea individual, venitul net se determină pe bază de norme de venit. Ministerul Finanțelor Publice, prin ordin al ministrului finanțelor publice, stabilește nomenclatorul activităților independente pentru care venitul net se poate determina pe bază de norme de venit.

(2) Normele de venit și coeficienții de corecție ai acestora, stabiliți în funcție de condițiile specifice de desfășurare a activității, se aprobă de direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice până cel târziu în ultima zi a lunii decembrie a anului fiscal precedent celui pentru care sunt stabiliți.

(3) Organul fiscal competent va comunica contribuabilului până la data de 15 aprilie a anului fiscal suma reprezentând venitul net și nivelul plăților anticipate în contul impozitului anual.

(4) În cazul contribuabililor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit și care își desfășoară activitatea pe perioade mai mici de un an normele de venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată.

(5) Norma de venit, comunicată contribuabilului potrivit alineatelor precedente, reprezintă venit net și intră în componența venitului anual global impozabil.

(6) Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități la care impunerea se face pe bază de norme de venit, impozitul se stabilește în funcție de norma de venit cea mai mare. Contribuabilii care desfășoară atât activități impuse pe bază de norme de venit, cât și activități care nu

se regăsesc în nomenclatorul prevăzut la alin. (1) se impun în sistem real.

(7) Activitatea de taximetrie se impune numai pe bază de norme de venit, inclusiv în situația în care această activitate se desfășoară în cadrul unor agenți economici, în baza unor înțelegeri, altele decât contractul individual de muncă sau convenția civilă de prestări de servicii.

(8) Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru activitatea de taximetrie.

Norme metodologice:

1. În sensul acestui articol, pentru persoanele fizice autorizate care realizează venituri din activități independente și desfășoară activități cuprinse în nomenclatorul stabilit prin ordin al ministrului finanțelor publice, individual, fără angajați, venitul net se poate determina pe bază de norme anuale de venit. La stabilirea normelor anuale de venit se vor avea în vedere și caracterul sezonier al unor activități, precum și durata concediului legal de odihnă.

Pentru contribuabilii care desfășoară mai multe activități, printre care și cea de taximetrie, impunerea se face în sistem real. În acest caz venitul net din activitatea de taximetrie luat în calcul nu poate fi inferior normei de venit, stabilită pentru această activitate.

Persoanele care desfășoară activitatea de taximetrie cu autoturismele proprietate personală în baza unor contracte, altele decât contractele de muncă sau convențiile civile de prestări de servicii, încheiate cu agenți economici care au ca obiect de activitate taximetria, sunt supuse impozitării în aceleași condiții cu taximetriștii care își desfășoară activitatea în mod independent, pe bază de norme de venit.

2. La stabilirea coeficienților de corecție a normelor de venit se vor avea în vedere următoarele criterii:

- vadul comercial și clientela;
- vârsta contribuabililor;
- timpul afectat desfășurării activității, cu excepția cazurilor prevăzute la pct. 3 și 4;
- starea de handicap sau de invaliditate a contribuabilului;
- activitatea se desfășoară într-un spațiu proprietate a contribuabilului sau închiriat;
- realizarea de lucrări, prestarea de servicii și obținerea de produse cu material propriu sau al clientului;
- folosirea de mașini, dispozitive și scule, acționate manual sau de forță motrice;
- alte criterii specifice.

Diminuarea normelor de venit ca urmare a îndeplinirii criteriului de vârstă a contribuabilului se operează începând cu anul următor celui în care acesta a împlinit numărul de ani care îi permite reducerea normei. Corectarea normelor de venit pentru contribuabilii care au și calitatea de salariat sau își pierd această calitate se face începând cu luna următoare încheierii/desfacerii contractului individual de muncă.

3. Venitul net din activități independente, determinat pe bază de norme anuale de venit, se reduce proporțional cu:

- perioada de la începutul anului și până la momentul autorizării din anul începerii activității;
- perioada rămasă până la sfârșitul anului fiscal, în situația încetării activității, la cererea contribuabilului.

4. Pentru întreruperile temporare de activitate în cursul anului, datorate unor accidente, spitalizării și altor cauze obiective, dovedite cu documente justificative, normele de

venit se reduc proporțional cu perioada nelucrată, la cererea contribuabililor. În situația încetării activității în cursul anului, respectiv a întreruperii temporare, persoanele fizice autorizate și asociațiile fără personalitate juridică sunt obligate să depună autorizația de funcționare și să înștiințeze în scris, în termen de 5 zile, organele fiscale în a căror rază teritorială aceștia își desfășoară activitatea. În acest sens se va anexa, în copie, dovada din care să rezulte depunerea autorizației.

5. Pentru contribuabilii impuși pe bază de norme de venit, care își exercită activitatea o parte din an, în situațiile prevăzute la pct. 3 și 4, venitul net aferent perioadei efectiv lucrate se determină prin raportarea normei anuale de venit la 365 de zile, iar rezultatul se înmulțește cu numărul zilelor de activitate.

În acest scop organul fiscal întocmește o notă de constatare care va cuprinde date și informații privind:

- situația care a generat corectarea normei de venit, cum ar fi: începutul/sfârșitul activității, întreruperea temporară, conform pct. 4, și altele asemenea;
- perioada în care nu s-a desfășurat activitate;
- documentele justificative depuse de contribuabil;
- recalcularea normei, conform pct. 5.

6. Pentru contribuabilul care optează să fie impus pe bază de normă de venit și care anterior a fost impus în sistem real, având investiții în curs de amortizare, valoarea amortizării nu diminuează norma de venit. Veniturile realizate din valorificarea investițiilor respective sau trecerea lor în patrimoniul personal, în caz de încetare a activității, majorează norma de venit proporțional cu valoarea amortizată în perioada impunerii în sistem real.

7. În cazul contribuabilului impus pe bază de normă de venit, care pe perioada anterioară a avut impunere în sistem real și a efectuat investiții care au fost amortizate integral, veniturile din valorificarea sau trecerea acestora în patrimoniul personal ca urmare a încetării activității vor majora norma de venit.

8. Contribuabilii care în cursul anului fiscal nu mai îndeplinesc condițiile de impunere pe bază de normă de venit vor fi impuși în sistem real de la data respectivă, venitul net anual urmând să fie determinat prin însumarea fracțiunii din norma de venit aferentă perioadei de impunere pe bază de normă de venit cu venitul net rezultat din evidența contabilă.

Ordonanță:

Art. 18. — (1) Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală reprezintă totalitatea încasărilor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură realizate din drepturi de proprietate intelectuală.

(2) Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a unei cote de cheltuieli de 40%, aplicată la venitul brut, precum și a contribuțiilor obligatorii, datorate potrivit legii.

(3) Venitul net din drepturi de autor aferente operelor de artă monumentală se determină prin deducerea din venitul brut a unei cote de cheltuieli de 50%, aplicată la venitul brut, precum și a contribuțiilor obligatorii, datorate potrivit legii.

Norme metodologice:

1. Venitul brut din drepturi de proprietate intelectuală cuprinde atât sumele încasate în cursul anului, cât și reținerile în contul plăților anticipate efectuate cu titlu de

impozit și contribuțiile obligatorii reținute de plătitorii de venituri.

În cazul în care determinarea venitului net din drepturi de proprietate intelectuală se face pe bază de cote forfetare de cheltuieli, nu există obligativitatea înregistrării în evidența contabilă a cheltuielilor efectuate aferente venitului.

2. Cheltuielile forfetare prevăzute de ordonanță includ și comisioanele și alte sume care revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de venituri drept plată a serviciilor prestate pentru gestiunea drepturilor de către aceștia din urmă către titularii de drepturi.

3. Sunt considerate *opere de artă monumentală* următoarele:

— lucrări de decorare, cum ar fi pictura murală a unor spații și clădiri de mari dimensiuni, interior-exterior;

— lucrări de artă aplicată în spații publice, cum ar fi: ceramică, metal, lemn, piatră, marmură și altele asemenea;

— lucrări de sculptură de mari dimensiuni, design monumental, amenajări de spații publice;

— lucrări de restaurare a acestora.

4. Veniturile din drepturi de proprietate intelectuală obținute din străinătate se supun regulilor aplicabile veniturilor din străinătate, astfel cum acestea sunt prevăzute în secțiunea „Aspecte internaționale“, indiferent dacă sunt încasate direct de titulari sau prin intermediul entităților responsabile cu gestiunea drepturilor de proprietate intelectuală, potrivit legii.

5. Cotele de cheltuieli forfetare prevăzute la art. 18 alin. (2) și (3) din ordonanță nu cuprind contribuția la Fondul asigurărilor sociale de sănătate și contribuția la asigurările sociale.

6. Cota de cheltuieli forfetare nu se acordă în cazul în care persoanele fizice utilizează baza materială a beneficiarului acestor drepturi de proprietate intelectuală.

Ordonanță:

Art. 19. — În cazul exploatarei de către moștenitori a drepturilor de proprietate intelectuală, precum și în cazul remunerației reprezentând dreptul de suită și al remunerației compensatorii pentru copia privată, venitul net se determină prin scăderea din venitul brut a sumelor ce revin organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori de asemenea venituri, potrivit legii, fără aplicarea cotei forfetare de cheltuieli prevăzute la art. 18 alin. (2) și (3).

Norme metodologice:

1. În următoarele situații venitul net din drepturi de proprietate intelectuală se determină ca diferență între venitul brut și comisionul convenit organismelor de gestiune colectivă sau altor plătitori care, conform legii, au atribuții de colectare și de repartizare a veniturilor între titularii de drepturi:

— venituri din drepturi de proprietate intelectuală transmise prin succesiune;

— venituri din exercitarea dreptului de suită;

— venituri reprezentând remunerația compensatorie pentru copia privată.

2. *Dreptul de suită* este dreptul acordat de lege autorului unei opere de artă plastică de a primi o cotă de 5% din prețul de revânzare al operei respective, dacă revânzarea se face prin licitație sau prin intermediul unui agent comisionar ori de către un comerciant. Licitatorii, agenții comisionari și comercianții au obligația să rețină și să plătească autorului suma corespunzătoare cotei de 5% din prețul de vânzare.

3. *Remunerația compensatorie* pentru copia privată este o sumă stabilită printr-o dispoziție expresă a legii drept compensație pecuniară pentru prejudiciile cauzate titularilor de drepturi prin reproducerea/copierea de către diverse persoane, în scop personal, a unor opere protejate, cum ar fi creații și prestații cuprinse într-o fixare comercială.

Această remunerație este plătită de către fabricanții sau importatorii de aparate ce permit reproducerea acestor opere sau de suporturi utilizabile pentru reproducerea operelor. Remunerația este de 5% din prețul de vânzare sau din valoarea înscrisă în documentele vamale pentru aceste aparate sau suporturi.

Remunerația compensatorie pentru copia privată se colectează prin intermediul organismelor de gestiune colectivă, care repartizează sumele astfel colectate fiecărui beneficiar.

Ordonanță:

Art. 20. — (1) Contribuabilii care obțin venituri din activități independente, impuși pe bază de norme de venit, precum și cei care obțin venituri din drepturi de proprietate intelectuală au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real, potrivit art. 16.

(2) Opțiunea se face pe bază de cerere adresată organului fiscal competent până la data de 31 ianuarie a anului fiscal sau o dată cu depunerea declarației privind venitul estimat și este obligatorie pentru contribuabil pe perioada anului fiscal. Opțiunea se consideră reînnoită pentru un nou an fiscal în cazul în care contribuabilul nu depune o cerere de renunțare la opțiunea privind impunerea în sistem real.

Norme metodologice:

1. Opțiunea de a determina venitul net în sistem real se face astfel:

a) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 17 alin. (1) din ordonanță, care au desfășurat activitate în anul precedent și au fost impuși pe bază de norme de venit, prin depunerea până la data de 31 ianuarie a anului fiscal a cererii de opțiune pentru sistemul real de impunere, precum și a declarației privind venitul estimat;

b) în cazul contribuabililor prevăzuți la art. 17 alin. (1) din ordonanță, care încep activitatea în cursul anului fiscal, prin depunerea în termen de 15 zile de la începerea activității a declarației privind venitul estimat, însoțită de cererea de opțiune pentru sistemul real de impunere.

Fac excepție persoanele fizice care exercită activitate de taximetrie.

2. Contribuabilii impuși în sistem real au dreptul de a renunța la opțiune pe baza unei cereri depuse până la data de 31 ianuarie a anului fiscal.

3. Cererea depusă, cuprinzând opțiunea pentru sistemul real, precum și cererea de renunțare la opțiune se consideră aprobate de drept prin depunere și înregistrare la organul fiscal.

Ordonanță:

Art. 21. — (1) Beneficiarii de venit datorează în cursul anului un impozit reținut la sursă, reprezentând plăți anticipate, stabilit în situațiile și în cuantumurile următoare:

a) 15% din venitul brut încasat, în cazul veniturilor din drepturi de proprietate intelectuală;

b) 10% din venitul brut încasat, ca urmare a valorificării de bunuri în regim de consignație;

c) 10% aplicat la venitul brut încasat, ca urmare a unor activități desfășurate în baza unui contract de agent, comision sau mandat comercial;

d) 10% din venitul brut încasat, în cazul activităților de expertiză contabilă, tehnică judiciară și extrajudiciară.

(2) Plătitorii veniturilor prevăzute la alin. (1) au obligația să calculeze, să rețină și să vireze impozitul la bugetul de stat până la data de 10 inclusiv a lunii următoare celei în care se face plata venitului.

(3) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe profit revine persoanei juridice române.

Norme metodologice:

1. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală au obligația de a calcula și de a reține în cursul anului fiscal o sumă reprezentând 15% din venitul brut realizat de titularii de drepturi de proprietate intelectuală ca urmare a exploatării drepturilor respective. Această sumă reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual datorat de contribuabili.

2. Plătitorii de venituri din drepturi de proprietate intelectuală, cărora le revine obligația calculării și reținerii impozitului anticipat, sunt, după caz:

— utilizatorii de opere, invenții, know-how și altele asemenea, în situația în care titularii de drepturi își exercită drepturile de proprietate intelectuală în mod personal, iar relația contractuală dintre titularul de drepturi de proprietate intelectuală și utilizatorul respectiv este directă;

— organismele de gestiune colectivă sau alte entități, care, conform dispozițiilor legale, au atribuții de gestiune a drepturilor de proprietate intelectuală, a căror gestiune le este încredințată de către titulari. În această situație se încadrează și producătorii și agenții mandatați de titularii de drepturi, prin intermediul cărora se colectează și se repartizează drepturile respective.

3. În situația în care sumele reprezentând venituri din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală se colectează prin mai multe organisme de gestiune colectivă sau prin alte entități asemănătoare, obligația calculării și reținerii impozitului anticipat revine organismului sau entității care efectuează plata către titularul de drepturi de proprietate intelectuală.

4. În cazul contribuabililor ale căror plăți anticipate sunt calculate în conformitate cu prevederile art. 21 alin. (1) lit. b) și c) din ordonanță pentru veniturile realizate pe baza contractelor de consignatie, agent, comision sau mandat comercial și care realizează venituri comerciale și în alte condiții, pentru acestea din urmă au obligația să le evidențieze în contabilitate separat și să plătească în cursul anului plăți anticipate trimestriale, în conformitate cu art. 66 din ordonanță.

5. Impozitul anticipat se calculează și se reține în momentul plății sumelor reprezentând venituri comerciale și din exploatarea drepturilor de proprietate intelectuală către titularul de drepturi.

6. Impozitul reținut se virează la bugetul de stat până la data de 10 a lunii următoare celei în care se fac plata venitului și reținerea impozitului.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 2-a

Venituri din salarii

1. Definirea veniturilor din salarii

Art. 22. — Sunt considerate venituri din salarii, denumite în continuare *salarii*, toate veniturile în bani și/sau în natură, obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor sau de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, de maternitate și pentru concediul de îngrijire a copilului în vârstă de până la 2 ani.

Art. 23. — În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:

a) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții de demnitate publică, stabilite potrivit legii;
a¹) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;

b) drepturile de soldă lunară, indemnizațiile, primele, premiile, sporurile și alte drepturi ale cadrelor militare, acordate potrivit legii;

c) indemnizația lunară brută, precum și suma din profitul net, cuvenite administratorilor la companii/societăți naționale, societăți comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și la regiile autonome;

d) sumele primite de membrii fondatori ai societăților comerciale constituite prin subscripție publică;

e) veniturile realizate din încadrarea în muncă ca urmare a încheierii unei convenții civile de prestări de servicii;

f) sumele primite de reprezentanții în adunarea generală a acționarilor, în consiliul de administrație și în comisia de cenzori;

g) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

h) indemnizația lunară a asociatului unic, la nivelul valorii înscrise în declarația de asigurări sociale;

i) alte drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.

Norme metodologice:

1. Veniturile de natură salarială prevăzute la art. 22 și 23 din ordonanță, denumite în continuare *venituri din salarii*, sunt venituri din activități dependente, dacă sunt îndeplinite următoarele criterii:

— părțile care intră în relația de muncă, denumite în continuare *angajator* și *angajat*, stabilesc de la început: felul activității, timpul de lucru și locul desfășurării activității;

— partea care utilizează forța de muncă pune la dispoziția celeilalte părți mijloacele de muncă, cum ar fi: spații cu înzestrare corespunzătoare, îmbrăcăminte specială, unelte de muncă și altele asemenea;

— persoana care activează contribuie numai cu forța ei fizică sau cu capacitatea ei intelectuală, nu și cu capitalul propriu;

— plătitorul de venituri de natură salarială suportă cheltuielile de deplasare în interesul serviciului ale angajatului, cum ar fi indemnizația de delegare-detașare în țară și în străinătate, și alte cheltuieli de această natură, precum și

indemnizația de concediu de odihnă și indemnizația pentru concediu medical, în caz de boală;

— persoana care activează lucrează sub îndrumarea unei alte persoane și este obligată să respecte îndrumările acesteia.

2. În scopul determinării impozitului pe veniturile din salarii, se consideră *angajator* persoana juridică sau persoana fizică și orice altă entitate la care își desfășoară activitatea una sau mai multe persoane fizice care prestează muncă în schimbul unei plăți.

Angajatul este persoană fizică care își desfășoară activitatea la un angajator în baza unei relații contractuale de muncă, cum ar fi: contract individual de muncă, convenție civilă de prestări de servicii, sau în baza unor legi speciale, în schimbul unei plăți.

3. Veniturile din salarii sau asimilate salariilor cuprind totalitatea sumelor încasate ca urmare a unei relații contractuale de muncă, precum și orice sume de natură salarială primite în baza unor legi speciale, indiferent de perioada la care se referă, și care sunt realizate din:

a) sume primite pentru munca prestată ca urmare a contractului individual de muncă, a contractului colectiv de muncă, precum și pe baza actului de numire:

a¹) salariile de bază;

a²) sporurile și adaosurile de orice fel;

a³) indemnizațiile de orice fel;

a⁴) recompensele și premiile de orice fel;

a⁵) sumele reprezentând premiul anual și stimulentele acordate, potrivit legii, personalului din instituțiile publice, cele reprezentând stimulentele din fondul de participare la profit, acordate salariaților agenților economici după aprobarea bilanțului contabil, potrivit legii;

a⁶) sumele primite pentru concediul de odihnă;

a⁷) sumele primite în caz de incapacitate temporară de muncă și în caz de maternitate;

a⁸) sumele primite pentru concediul de îngrijire a copilului în vârstă de până la 2 ani;

a⁹) sumele primite pentru concediul de îngrijire a copilului cu handicap, până la împlinirea de către acesta a vârstei de 3 ani;

a¹⁰) sumele primite pentru concedii medicale de îngrijire a copiilor cu handicap accentuat sau grav, până la împlinirea de către copii a vârstei de 18 ani;

a¹¹) orice alte câștiguri în bani și în natură, primite de la angajatori de către angajați, ca plată a muncii lor;

b) indemnizațiile, precum și orice alte drepturi acordate persoanelor din cadrul organelor autorității publice, alese sau numite în funcție potrivit legii, precum și altora asimilate cu funcțiile de demnitate publică, stabilite potrivit sistemului de stabilire a indemnizațiilor pentru persoane care ocupă funcții de demnitate publică;

c) drepturile cadrelor militare în activitate și ale militarilor angajați pe bază de contract, reprezentând solda lunară compusă din solda de grad, solda de funcție, gradații și indemnizații, precum și prime, premii și alte drepturi stabilite potrivit legislației speciale;

d) drepturile administratorilor, obținute în baza contractului de administrare încheiat cu companiile/societățile naționale, societățile comerciale la care statul sau o autoritate a administrației publice locale este acționar majoritar, precum și cu regiile autonome, stabilite potrivit legii, cum ar fi indemnizația lunară brută, suma convenită prin participare la profitul net al societății;

e) sumele plătite membrilor fondatori ai unei societăți comerciale constituite prin subscripție publică, potrivit cotei de participare la profitul net, stabilită de adunarea constitutivă, potrivit legislației în vigoare;

f) veniturile realizate din activități desfășurate în baza unei convenții civile de prestări de servicii, plătite de agenți economici, instituții publice și de alte entități;

g) sumele primite de reprezentanții numiți în adunarea generală a acționarilor și sumele primite de membrii consiliului de administrație și ai comisiei de cenzori, stabilite potrivit prevederilor legale;

h) sumele primite de reprezentanții în organisme tripartite, conform legii;

i) sumele primite de către persoanele fizice agreate de Ministerul Finanțelor Publice să efectueze certificarea bilanțului contabil și a contului de execuție bugetară la instituțiile publice care nu au compartiment propriu de audit intern și care nu își desfășoară activitatea în cabinete individuale înregistrate la organele fiscale teritoriale;

j) indemnizațiile, primele și alte asemenea sume acordate membrilor aleși ai unor entități, cum ar fi: organizații sindicale, organizații patronale, alte organizații neguvernamentale, asociații de locatari/proprietari și altele asemenea;

k) indemnizațiile acordate ca urmare a participării în comisii, comitete, consilii și altele asemenea, constituite conform legii;

l) veniturile obținute de condamnații care execută pedepse la locul de muncă;

m) sumele plătite sportivilor amatori, ca urmare a participării în competiții sportive oficiale, precum și sumele plătite sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști în domeniu de către cluburile sau asociațiile sportive cu care aceștia au relații contractuale de muncă, indiferent de forma sub care se plătesc, inclusiv prima de joc, cu excepția celor prevăzute la art. 6 lit. f¹) și f²) din ordonanță;

n) compensații bănești individuale acordate persoanelor disponibilizate prin concedieri colective, din fondul de salarii, potrivit dispozițiilor prevăzute în contractul de muncă;

o) indemnizații sau alte drepturi acordate angajaților cu ocazia angajării sau mutării acestora într-o altă localitate, stabilite potrivit contractelor de muncă, statutelor sau altor dispoziții legale, cu excepția celor prevăzute la art. 5 lit. l), m) și n) din ordonanță;

p) alte drepturi și indemnizații de natură salarială sau asimilate salariilor.

Ordonanță:

2. Determinarea venitului din salarii

Art. 24. — (1) Venitul brut din salarii reprezintă suma veniturilor realizate de salariat pe fiecare loc de realizare a venitului.

(2) Venitul net din salarii se determină prin deducerea din venitul brut, determinat potrivit prevederilor alin. (1), a următoarelor cheltuieli, după caz:

a) contribuțiile obligatorii datorate, potrivit legii, pentru protecția socială a șomerilor, pentru asigurările sociale de sănătate, contribuția individuală de asigurări sociale, precum și alte contribuții obligatorii stabilite prin lege, după caz;

b) o cotă de 15% din deducerea personală de bază, acordată cu titlu de cheltuieli profesionale, o dată cu deducerea personală de bază la același loc de muncă.

(3) Beneficiarii de venituri din salarii datorează un impozit lunar reprezentând plăți anticipate, care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri.

(4) Impozitul lunar prevăzut la alin. (3) se determină astfel:

a) la locul unde se află funcția de bază, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 8 asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul net din salarii aferent unei luni și deducerile personale acordate pentru luna respectivă;

b) pentru veniturile obținute în celelalte cazuri, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 8 asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuția la asigurările sociale de sănătate, pe fiecare loc de realizare a acestuia.

(5) Abrogat.

(6) În cazul salariilor sau diferențelor de salarii stabilite în baza unor hotărâri judecătorești rămase definitive și irevocabile, beneficiarii de astfel de venituri datorează un impozit final care se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri, prin aplicarea unei cote de 20% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuțiile obligatorii prevăzute de lege, și nu se cumulează cu celelalte drepturi salariale ale lunii în care se plătesc.

(7) Sumele reprezentând prime de vacanță, acordate pe lângă indemnizația de concediu de odihnă, potrivit prevederilor contractelor de muncă sau ale unor legi speciale, în limita salariului de bază din luna anterioară plecării în concediu, se impozitează separat de celelalte drepturi salariale ale lunii în care se plătesc, prin aplicarea baremului lunar asupra bazei de calcul determinate ca diferență între venitul brut și contribuția la asigurările sociale de sănătate. Veniturile se supun procedurii prevăzute la art. 27.

(8) În cazul veniturilor încasate în avans în cursul anului pentru plata indemnizațiilor de concediu de odihnă, acestea se cuprind în baza de calcul a lunilor la care se referă.

Norme metodologice:

1. Venitul brut din salarii reprezintă totalitatea veniturilor realizate conform art. 22 și 23 din ordonanță, precum și a avantajelor primite conform art. 9 din ordonanță de o persoană fizică, pe fiecare loc de realizare, indiferent de denumirea acestora sau de forma sub care sunt acordate.

2. Pentru persoanele fizice care desfășoară activități pe teritoriul României sunt considerate venituri din salarii realizate din România sumele primite de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în România, precum și de la angajatori cu sediul sau cu domiciliul în străinătate, indiferent unde este primită suma.

3. Pentru persoanele fizice străine și cele române care nu au domiciliul în România, astfel cum sunt prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din ordonanță, se impozitează numai salariul obținut din România.

4. Contribuabilii care realizează venituri din salarii datorează lunar impozit reprezentând plăți anticipate în contul impozitului pe venitul anual, calculat și reținut de către plătitorul de venituri.

5. Drepturile salariale acordate în natură, precum și avantajele acordate angajaților se evaluează conform prevederilor art. 9 din ordonanță și se impozitează în luna în care au fost primite. Documentele referitoare la calculul

contravalorii veniturilor și avantajelor în natură primite de angajat se vor anexa la statul de plată.

6. Transformarea în lei a sumelor obținute, potrivit legii, în valută, reprezentând venituri din salarii realizate în România, se face la cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României pentru ultima zi a lunii pentru care se face plata acestor drepturi. În situația în care veniturile din salarii sunt plătite în cursul lunii sau în cazul încetării raporturilor de muncă, se utilizează cursul de schimb valutar comunicat de Banca Națională a României, în vigoare în ziua precedentă celei în care se face plata.

7. Pentru calculul impozitului lunar aferent venitului realizat baremul lunar de impozit se aplică asupra bazei de calcul determinate astfel:

a) asupra venitului net lunar din salarii, determinat prin scăderea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii reținute și a sumei reprezentând cheltuieli profesionale, diminuat cu deducerile personale de bază și suplimentare, acordate în luna respectivă, după caz, pentru veniturile din salarii la funcția de bază;

b) asupra venitului net calculat ca diferență între venitul brut realizat într-o lună și contribuția la asigurările sociale de sănătate, pe fiecare loc de realizare a acestuia, pentru veniturile din salarii, altele decât cele de la funcția de bază. Această regulă se aplică și în cazul veniturilor sub forma indemnizației lunare a asociatului unic, precum și pentru drepturile de natură salarială acordate de angajator persoanelor fizice ulterior încetării raporturilor de muncă.

8. În scopul determinării impozitului pe veniturile salariale, prin *locul unde se află funcția de bază* se înțelege:

a) pentru persoanele fizice angajate la un singur loc de muncă, ultimul loc înscris în carnetul de muncă sau în documentele specifice care, potrivit reglementărilor legale, sunt asimilate acestora;

b) în cazul cumulului de funcții, locul ales de persoanele fizice.

9. Suma care depășește nivelul salariului de bază din luna anterioară acordării primei de vacanță se cumulează cu veniturile de natură salarială ale lunii în care se plătește această primă. Contribuțiile obligatorii datorate asupra primei de vacanță în limita salariului brut sunt deductibile la calculul venitului net al drepturilor salariale plătite în luna respectivă.

În situația în care prima de vacanță se acordă în mai multe tranșe, dacă și concediul de odihnă se acordă fracționat sau în alte condiții prevăzute în mod expres în contractul de muncă, în vederea impozitării separate se compară quantumul fracționat al primei de vacanță acordate cu salariul de bază din fiecare lună anterioară plecării în concediu.

10. În cazul persoanelor care desfășoară activități exclusiv pe bază de convenții civile de prestări de servicii, deductibilitatea contribuțiilor individuale la asigurările sociale și de șomaj, datorate și achitate de contribuabili, se face o dată cu determinarea impozitului anual pe venit, pe baza documentelor emise de instituțiile beneficiare ale acestor contribuții.

11. Indemnizațiile aferente concediilor de odihnă nu se cumulează cu veniturile lunii în care se plătesc, urmând să fie impuse în lunile la care se referă, cumulat cu veniturile plătite în aceste luni.

Ordonanță:**3. Obligațiile plătitorilor de venituri și ale contribuabililor**

Art. 25. — Plătitorii de salarii și de venituri asimilate salariilor au obligația de a calcula și de a reține impozitul aferent veniturilor fiecărei luni, la data efectuării plății acestor venituri, precum și de a-l vira la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare.

Norme metodologice:

1. Impozitul pe veniturile din salarii se calculează și se reține lunar, pe baza statelor de salarii, de angajatorii care au sediul sau domiciliul în România.

2. Veniturile în natură se consideră plătite la ultima plată a drepturilor salariale pentru luna respectivă. Impozitul aferent veniturilor și avantajelor în natură se reține din salariul primit de angajat în numerar pentru aceeași lună.

3. Calculul și reținerea impozitului lunar pe veniturile din salarii se efectuează de angajatori astfel:

a) în situația în care veniturile din salarii se plătesc o singură dată pe lună sau sub formă de avans și lichidare, calculul și reținerea se fac la data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente fiecărei luni, conform prevederilor art. 24 din ordonanță;

b) în situația în care în cursul unei luni angajatorii efectuează plăți de venituri, altele decât cele cuprinse la lit. a), cum sunt premii, stimulente de orice fel, sume acordate potrivit legii pentru concediul de odihnă neefectuat și altele asemenea, denumite *plăți intermediare*, impozitul se calculează și se reține la fiecare plată, pe baza statelor de salarii, prin aplicarea baremului lunar asupra plăților intermediare cumulate până la data ultimei plăți intermediare pentru care se face calculul. Impozitul de reținut la fiecare plată intermediară reprezintă diferența dintre impozitul calculat și suma impozitelor reținute la plățile intermediare anterioare.

La data ultimei plăți a drepturilor salariale aferente unei luni impozitul se calculează, potrivit art. 24 din ordonanță, asupra veniturilor totale obținute prin cumularea drepturilor respective cu plățile intermediare.

Impozitul de reținut la această dată reprezintă diferența dintre impozitul calculat asupra veniturilor totale și suma impozitelor reținute la plățile intermediare.

4. În cazul în care un angajat care obține venituri din salariu la funcția de bază se mută în cursul unei luni la un alt angajator, calculul impozitului se face pentru fiecare loc de realizare a venitului. Deducerile personale și cheltuielile profesionale se acordă numai de primul angajator, în limita veniturilor realizate pentru acea lună, până la data lichidării, recalcularea urmând să se efectueze o dată cu calculul impozitului anual.

5. Impozitul calculat și reținut lunar se virează la bugetul de stat până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei pentru care se plătesc aceste venituri.

6. Fișele fiscale pentru salariații care au fost detașați la o altă unitate se completează de către unitatea care a încheiat contractele de muncă cu aceștia.

În situația în care plata venitului salarial se face de unitatea la care salariații au fost detașați, angajatorul care a detașat comunică angajatorului la care aceștia sunt detașați date referitoare la coeficienții de deducere, precum și eventualele modificări ale acestora apărute în cursul anului.

Pe baza acestor date unitatea la care salariații au fost detașați întocmește statele de salarii, calculează impozitul

și transmite lunar unității de la care au fost detașați informații privind venitul net și impozitul reținut pentru fiecare angajat, în scopul completării fișei fiscale.

Pentru angajații permanenți care nu au altă sursă de venit angajatorul de la care au fost detașați efectuează regularizarea conform art. 27 din ordonanță și transmite unității la care salariații au fost detașați informații privind diferențele de impozit pentru restituirea sau reținerea prin statele de plată.

7. Contribuțiile obligatorii reprezentând cheltuieli deductibile aferente veniturilor din salarii se determină conform reglementărilor legale în materie.

Ordonanță:

Art. 26. — (1) Calculul impozitului pe veniturile din salarii se face pe baza informațiilor cuprinse în fișa fiscală.

(2) Plătitorii de venituri au obligația să solicite organului fiscal, pe bază de cerere, până la data de 30 noiembrie a fiecărui an pentru anul următor, formularul tipizat al fișelor fiscale pentru salariați și pentru persoanele fizice care obțin venituri asimilate salariilor.

(3) Fișa fiscală va fi completată de plătitorul de venituri cu datele personale ale contribuabilului, mențiunile referitoare la deducerile personale, veniturile din salarii obținute și impozitul reținut și virat în cursul anului, precum și rezultatul regularizării impozitului plătit pe venitul anual sub formă de salarii. Până la completarea fișei fiscale cu datele personale necesare acordării deducerilor personale suplimentare salariații vor beneficia de deducerea personală de bază, urmând ca angajatorii să efectueze regularizarea veniturilor salariale.

(4) Plătitorul de venituri are obligația să completeze formularele prevăzute la alin. (1) pe întreaga durată de efectuare a plății salariilor, să recalculeze și să regularizeze anual impozitul pe salarii.

(5) Plătitorul este obligat să păstreze fișa fiscală pe întreaga durată a angajării și să transmită organului fiscal competent și angajatului, sub semnătură, câte o copie pentru fiecare an până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat.

(6) Datele personale din fișele fiscale se vor completa pe bază de documente justificative. Deducerile personale suplimentare pentru persoanele aflate în întreținere se acordă pe bază de declarație pe propria răspundere a contribuabilului, însoțită de documente justificative.

Norme metodologice:

1. Calculul impozitului pe veniturile din salarii la locul unde se află funcția de bază se face pe baza informațiilor cuprinse în Fișa fiscală 1, care are regim de declarație de impozite și taxe. În Fișa fiscală 1 se înscriu sumele cuprinse în statele de salarii aferente perioadei impozabile și plătite salariaților până la data de depunere a fișelor fiscale.

2. În cazul încetării activității în timpul anului, angajatorul va elibera angajatului un exemplar al fișei fiscale la data lichidării, iar organului fiscal în a cărui rază teritorială angajatorul își are sediul îi va transmite fișa fiscală respectivă după încheierea anului fiscal, în perioada 1 ianuarie—28/29 februarie a anului fiscal următor.

3. Fișa fiscală se depune la organul fiscal la care angajatorul este înregistrat ca plătitor de impozit pe venit din salarii.

4. În situația în care, în cursul anului, ca urmare a unor măsuri organizatorice, are loc reorganizarea unei entități, cu preluarea în totalitate a unor structuri și a personalului aferent acestora, noua structură va îndeplini obligațiile legale prevăzute la art. 26 alin. (4) și (5) din ordonanță.

Pentru personalul preluat în condițiile de mai sus fosta entitate nu mai are obligația să transmită fișele fiscale organului fiscal și angajaților.

Ordonanță:

Art. 27. — (1) Plătitorii de venituri de natură salarială au obligația să determine venitul anual impozabil din salarii și să stabilească diferența dintre impozitul calculat la nivelul anului și cel calculat și reținut lunar anticipat în cursul anului fiscal, până în ultima zi lucrătoare a lunii februarie a anului fiscal următor, precum și să efectueze regularizarea acestor diferențe în termen de 90 de zile de la această dată, pentru persoanele fizice care îndeplinesc cumulativ următoarele condiții:

a) au fost angajații permanenți ai plătitorului în cursul anului, cu funcție de bază;

b) nu au alte surse de venit care se cuprind în venitul anual global impozabil.

(2) Diferențele de impozit rezultate din operațiunile de regularizare influențează obligația de plată pentru bugetul de stat a impozitului pe venitul din salarii, a angajatorului, pentru luna în care are loc regularizarea, rezultând impozitul de virat pentru luna respectivă.

(3) Sumele reprezentând deduceri personale cuvenite, dar neacordate în cursul anului fiscal de către angajatori, precum și deduceri personale acordate, dar necuvenite, se regularizează cu ocazia stabilirii impozitului anual pe venit.

Norme metodologice:

1. Pentru angajații care obțin venituri din salarii numai la funcția de bază impozitul anual pe veniturile din salarii se calculează prin aplicarea baremului anual pentru calculul impozitului pe venitul anual global impozabil, prevăzut la art. 8 alin. (4) din ordonanță, asupra bazei de impozitare anuale, determinată ca diferență între venitul net anual corectat cu diferența de cheltuială profesională și suma deducerilor personale cuvenite în acel an.

2. Angajații permanenți care au realizat și alte venituri de natura celor care se globalizează, respectiv venituri din salarii, altele decât cele de la funcția de bază, venituri din activități independente, venituri din cedarea folosinței bunurilor, sunt obligați să înștiințeze în scris angajatorul despre acest fapt în perioada 1—15 ianuarie a anului următor celui pentru care se face regularizarea. Sunt angajați permanenți, în sensul ordonanței, persoanele fizice care pe întreaga perioadă a anului fiscal și-au desfășurat activitatea la același angajator.

3. Angajatorul va regulariza fișele fiscale ale angajaților permanenți care nu l-au înștiințat că realizează și alte venituri.

4. În situația în care persoana fizică pentru care angajatorul a efectuat calculul impozitului anual nu mai are calitatea de angajat la data efectuării regularizării diferențelor de impozit, angajatorul va comunica organului fiscal de domiciliu al persoanei fizice diferențele rezultate, în vederea luării acestuia în evidența organului fiscal.

În acest caz angajatorul depune la organul fiscal pachetul cu fișele fiscale completate pentru persoana respectivă, însoțite de o situație centralizatoare/borderou.

Ordonanță:

Art. 28. — (1) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România au obligația ca, personal sau printr-un reprezentant fiscal, să calculeze impozitul conform art. 24, să îl declare și să îl plătească în termen de 25 de zile de la expirarea lunii pentru care s-a realizat venitul.

(2) Misiunile diplomatice și posturile consulare acreditate în România, precum și reprezentanțele organismelor internaționale ori reprezentanțele societăților comerciale și ale organizațiilor economice străine autorizate, potrivit legii, să își desfășoare activitatea în România pot opta ca pentru angajații acestora, care realizează venituri din salarii impozabile în România, să îndeplinească obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe veniturile din salarii, prevăzute în prezenta ordonanță.

(3) Persoana juridică sau fizică la care contribuabilul își desfășoară activitatea potrivit alin. (1) este obligată să ofere informații organului fiscal competent referitoare la data începerii/închinerii activității de către contribuabil și, respectiv, a încetării acesteia, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Norme metodologice:

1. Contribuabilii care desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate care, potrivit ordonanței, se impun în România, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România, pentru care angajatorul nu îndeplinește obligațiile privind calculul, reținerea și virarea impozitului pe salarii, au obligația să depună lunar o declarație la organul fiscal competent.

Organul fiscal competent este:

— organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul — pentru persoanele fizice române cu domiciliul în România;

— organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are reședința — pentru persoanele fizice române care nu au domiciliul în România și pentru persoanele fizice străine.

2. În vederea solicitării formularelor de declarații, contribuabilii trebuie să depună la organul fiscal competent o cerere. La cerere se va anexa o copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă sau, după caz, o traducere legalizată a contractului în baza căruia își desfășoară activitatea.

3. Persoanele fizice sau juridice la care își desfășoară activitatea contribuabilii prevăzuți la art. 28 alin. (1) din ordonanță au obligația să depună o declarație informativă privind începerea/închinerii activității acestor contribuabili.

Declarația informativă se depune la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul sau sediul persoana fizică ori juridică la care își desfășoară activitatea contribuabilul, ori de câte ori apar modificări de natura începerii/închinerii activității în documentele care atestă raporturile de muncă, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 3-a

Venituri din cedarea folosinței bunurilor**1. Definirea venitului**

Art. 29. — Veniturile din cedarea folosinței bunurilor sunt veniturile, în bani și/sau în natură, provenind din cedarea folosinței bunurilor mobile și imobile, obținute de către proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal.

Norme metodologice:

1. În această categorie de venit se cuprind veniturile din închirieri și subînchirieri de bunuri mobile și imobile, precum și veniturile din arendarea bunurilor agricole, din patrimoniul personal.

2. Veniturile obținute din închirieri și subînchirieri de bunuri imobile sunt cele din cedarea folosinței locuinței, caselor de vacanță, garajelor, terenurilor și altele asemenea, a căror folosință este cedată în baza unor contracte de închiriere/subînchiriere, uzufruct, arendare și altele asemenea, inclusiv a unor părți din acestea, utilizate în scop de reclamă, afișaj și publicitate.

Ordonanță:

Art. 30. — Veniturile din cedarea folosinței bunurilor se stabilesc pe baza contractului încheiat între părți, în formă scrisă, și înregistrat la organul fiscal competent în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia.

Norme metodologice:

1. Cedarea folosinței bunurilor obligă la încheierea între părți a unui contract în formă scrisă și la înregistrarea acestuia la organul fiscal în a cărui rază teritorială este situat bunul generator de venit, în cazul bunurilor imobile, sau în a cărui rază teritorială își are domiciliul contribuabilul, în cazul bunurilor mobile.

2. Obligația de a înregistra la organul fiscal contractul de cedare a folosinței, în formă scrisă, revine proprietarului, uzufructuarului sau altui deținător legal, după caz.

Ordonanță:**2. Determinarea venitului net din cedarea folosinței bunurilor**

Art. 31. — (1) Venitul brut reprezintă totalitatea sumelor în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, realizate de proprietar, uzufructuar sau alt deținător legal.

(2) Venitul brut se majorează cu valoarea cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dacă sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

(3) Venitul brut anual din cedarea folosinței bunurilor se stabilește pe baza chiriei sau a arendei prevăzute în contractul încheiat între părți pentru fiecare an fiscal, indiferent de momentul plății chiriei sau a arendei.

(4) În situația în care chiria/arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, venitul brut anual se determină pe baza chiriei/arendei lunare evaluate la cursul de schimb al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României, din ultima zi a fiecărei luni, corespunzător lunilor din perioada de impunere.

Norme metodologice:

1. În vederea determinării venitului brut, la sumele reprezentând chiria sau arenda în bani și/sau la echivalentul

în lei al veniturilor în natură se adaugă, dacă este cazul, și valoarea cheltuielilor ce sunt, conform dispozițiilor legale sau înțelegerii contractuale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal, dar sunt efectuate de cealaltă parte contractantă.

În conformitate cu legislația în materie, proprietarul are obligația de a efectua cheltuielile referitoare la întreținerea și repararea locuinței închiriate, ca de exemplu:

— întreținerea în bune condiții a elementelor structurii de rezistență a clădirii, elementelor de construcție exterioară a clădirii, cum ar fi: acoperiș, fațadă, curțile și grădinile, precum și spații comune din interiorul clădirii, cum ar fi: casa scării, casa ascensorului și altele asemenea;

— întreținerea în bune condiții a instalațiilor comune proprii clădirii, respectiv ascensor, hidrofor, instalații de alimentare cu apă, de canalizare, instalații de încălzire centrală și de preparare a apei calde, instalații electrice și de gaze;

— repararea și menținerea în stare de siguranță în exploatare și de funcționare a clădirii pe toată durata închirierii locuinței.

În cazul efectuării de către chiriaș a unor astfel de cheltuieli care cad în sarcina proprietarului și se încadrează în cota forfetară de cheltuieli, cu diminuarea corespunzătoare a chiriei, impunerea rămâne nemodificată.

2. În cazul în care arenda se achită în natură, evaluarea în lei se va face pe baza prețurilor medii ale produselor agricole stabilite prin hotărâri ale consiliilor județene și, respectiv, Consiliului General al Municipiului București, ca urmare a propunerilor direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Alimentației și Pădurilor, hotărâri ce trebuie emise înainte de începerea anului fiscal. Aceste hotărâri se transmit în cadrul aceluiași termen direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a municipiului București, pentru a fi comunicate unităților fiscale din subordine. Prețurile medii sunt folosite pentru stabilirea plăților anticipate ale anului fiscal următor. Pentru anul 2003 aceste hotărâri se emit până la finele lunii februarie.

Ordonanță:

Art. 32. — Venitul net din cedarea folosinței bunurilor se determină prin deducerea din venitul brut a următoarelor cote de cheltuieli reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului, astfel:

- a) 50%, aplicată la venitul brut, în cazul construcțiilor;
- b) 30%, aplicată la venitul brut, în celelalte cazuri.

Norme metodologice

1. Venitul net se determină ca diferența dintre sumele reprezentând chiria/arenda în bani și/sau echivalentul în lei al veniturilor în natură, prevăzute în contractul încheiat între părți, și cota de cheltuieli forfetară de 50%, respectiv 30%, reprezentând cheltuieli deductibile aferente venitului.

În cazul contractelor care au ca obiect atât închirierea/arendarea de construcții, cât și de terenuri și în care nu se menționează distinct chiria/arenda aferentă construcției și cea aferentă terenului, se va aplica cota de cheltuieli forfetară de 30%.

2. Pentru recunoașterea deductibilității cheltuielilor stabilite forfetar proprietarul nu este obligat să prezinte organului fiscal documente justificative.

Cheltuielile deductibile aferente venitului, cuprinse în cotele forfetare de 50% sau 30% aplicate la venitul brut, reprezintă uzura bunurilor închiriate și cheltuielile ocazionate de întreținerea și repararea acestora, impozitele și taxele pe proprietate datorate potrivit legii, comisionul reținut de intermediari, primele de asigurare plătite pentru bunul cedat spre folosință, respectiv eventuale nerealizări ale veniturilor din arendare scontate, generate de condiții naturale nefavorabile, cum ar fi: grindină, secetă, inundații, incendii și altele asemenea.

Construcțiile sunt definite conform Catalogului privind clasificarea și duratele normale de funcționare a mijloacelor fixe.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 4-a

Venituri din dividende și dobânzi

1. Definirea venitului

Art. 33. — (1) *Dividendul* este orice distribuire făcută de o persoană juridică, în bani și/sau în natură, în favoarea acționarilor sau asociaților, din profitul stabilit pe baza bilanțului contabil anual și a contului de profit și pierderi.

(2) Se cuprind în această categorie de venit, în vederea impunerii, și sumele primite ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții.

Norme metodologice:

În cazul fondurilor închise de investiții se vor supune impunerii veniturile obținute de persoanele fizice sub formă de dividende.

Ordonanță:

Art. 34. — *Veniturile sub formă de dobânzi* sunt venituri obținute din titluri de creanțe de orice natură și orice fel de sume convenite pentru folosirea banilor împrumutați, precum și din titluri de participare la fonduri deschise de investiții pentru care prețul de răscumpărare este mai mare decât prețul de cumpărare.

Norme metodologice:

Sunt considerate venituri de această natură:

- dobânzi obținute din obligațiuni;
- dobânzi obținute pentru depozitele la termen, inclusiv la certificatele de depozit;
- suma primită de deținătorul de titluri de participare la fondurile deschise de investiții, stabilită ca diferență între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare;
- suma primită sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate;
- alte venituri obținute din titluri de creanță.

Ordonanță:

2. Metode de determinare

Art. 36. — (1) *Veniturile sub formă de dividende* distribuite, precum și sumele prevăzute la art. 33 alin. (2) se impun cu o cotă de 5% din suma acestora.

(2) *Veniturile sub formă de dobânzi* se impun cu o cotă de 1% din suma acestora.

(3) *Veniturile obținute potrivit alin. (1) și (2) nu se supun globalizării.*

Norme metodologice:

Pentru veniturile realizate sub formă de dobânzi ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile deschise de investiții, baza de calcul se determină ca diferență între prețul de răscumpărare și prețul de cumpărare.

Prețul de răscumpărare este prețul care i se cuvine investitorului la retragerea din fond și este format din valoarea unitară a activului net din ziua anterioară depunerii cererii de răscumpărare, din care se scad comisioanele de răscumpărare.

Prețul de cumpărare/subscriere este prețul plătit de investitor, persoană fizică, și este format din valoarea unitară a activului net la care se adaugă comisionul de cumpărare, dacă este cazul.

Ordonanță:

Art. 37. — (1) *Obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende* revine persoanelor juridice o dată cu plata dividendelor către acționari sau asociați. În cazul dividendelor distribuite, dar care nu au fost plătite acționarilor sau asociaților până la sfârșitul anului în care s-a aprobat bilanțul contabil, termenul de plată a impozitului pe dividende este până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

(2) Pentru veniturile sub formă de dobânzi impozitul se calculează și se reține de către plătitorii de astfel de venituri în momentul calculului acestora și se virează de către aceștia, lunar, până la data de 25 inclusiv a lunii următoare celei în care se face calculul dobânzii.

(3) *Impozitul reținut conform prezentului articol este impozit final.*

Norme metodologice:

1. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile închise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de dividende revine:

- societății de investiții, în cazul în care nu are încheiat un contract de administrare;
- societății de administrare, în cazul în care societatea de investiții are încheiat un contract de administrare cu societatea de administrare.

2. Pentru veniturile sub formă de dobânzi impozitul se calculează, se reține și se virează de către plătitorii de astfel de venituri, cum ar fi: bănci, societăți de administrare și altele.

3. Pentru veniturile sub formă de dobânzi, în cazul produselor bancare, impozitul se calculează și se reține de plătitorii de astfel de venituri în momentul calculului, considerat momentul înregistrării în contul curent sau în contul de depozit al titularului, în cazul dobânzilor capitalizate, respectiv momentul răscumpărării, în cazul unor instrumente de economisire, cum sunt certificatele de depozit.

4. În cazul sumelor primite sub formă de dobândă pentru împrumuturile acordate în baza contractelor civile, calculul impozitului datorat se efectuează în momentul plății dobânzilor.

5. În cazul veniturilor realizate ca urmare a deținerii de titluri de participare la fondurile deschise de investiții, obligația calculării, reținerii și virării revine societății de administrare.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 5-a

Alte venituri**1. Definirea venitului**

Art. 38. — În această categorie se cuprind:

- a) veniturile obținute din jocuri de noroc;
- b) veniturile sub formă de câștiguri din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;
- c) veniturile sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen;
- d) veniturile sub formă de premii în bani și/sau în natură, altele decât cele prevăzute la art. 6, 22 și 23;
- e) diverse venituri care nu se regăsesc menționate în mod expres în prezenta ordonanță, precum și veniturile cu caracter întâmplător.

Norme metodologice:

1. În această categorie se cuprind venituri, ca de exemplu:

- venituri obținute din jocuri de noroc, cum sunt: venituri din jocuri tip casino, din jocuri tip bingo și keno în săli de joc, pronosticuri și pariuri sportive, jocuri-concurs cu câștiguri de orice fel, loterii, inclusiv premiile de orice fel, în bani sau în natură, precum și veniturile obținute din organizarea de tombole;

- venituri sub formă de premii de orice fel în bani și/sau în natură, altele decât cele prevăzute la art. 6 lit. f¹) și f²) din ordonanță, pentru sportivi, antrenori și tehnicieni, acordate, cu excepția celor care sunt generate de o relație contractuală de muncă sau a celor obținute pe cont propriu, potrivit art. 16 din ordonanță;

- venituri sub formă de premii de orice fel, în bani și/sau în natură, acordate oamenilor de cultură, știință și artă la gale, simpozioane, festivaluri, concursuri naționale sau internaționale, concursuri pe meserii sau profesii și orice alte câștiguri de aceeași natură;

- venituri din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;

- câștiguri acordate persoanelor fizice de societățile de asigurări ca urmare a contractului de asigurare încheiat între părți cu ocazia tragerilor de amortizare.

2. Valori mobiliare pot fi: acțiunile, obligațiunile, precum și orice alte instrumente financiare, calificate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare în această categorie.

Ordonanță:

Art. 39. — Sunt scutite de impozit veniturile obținute din jocuri de noroc și din premii, în bani și/sau în natură, prevăzute la art. 38, sub valoarea sumei neimpozabile, stabilită conform procedurii prevăzute la art. 13 alin. (3), pentru fiecare câștig realizat, de la același organizator sau plătitor, într-o singură zi.

Norme metodologice:

1. Începând cu luna ianuarie 2002 suma fixă neimpozabilă prevăzută la art. 39 din ordonanță este stabilită la 6.000.000 lei, conform Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1/2002, și se actualizează potrivit procedurii prevăzute la art. 13 din ordonanță.

2. Beneficiarii de venituri realizate din premii și indemnizații sportive în condițiile prevăzute de Legea educației

fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, sunt scutiți de impozit pe venit începând cu data intrării în vigoare a acesteia.

Ordonanță:**2. Metode de determinare**

Art. 40. — (1) Veniturile obținute din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, prevăzute la art. 38, se impun prin reținere la sursă cu o cotă de 20% aplicată asupra diferenței dintre venitul brut și suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(2) Veniturile din premii, în bani și/sau în natură, prevăzute la art. 38, se impun prin reținere la sursă cu o cotă de 10% aplicată asupra diferenței dintre venitul brut și suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri, impozitul fiind final.

Norme metodologice:

Contribuabilii persoane fizice care realizează venituri din jocuri de noroc, din premii în bani și/sau în natură, indiferent de forma sub care sunt acordate, datorează un impozit calculat prin aplicarea cotei de 10% asupra bazei de calcul determinate ca diferență între câștigul realizat și suma reprezentând venitul scutit, care, începând cu data de 1 ianuarie 2002, este de 6.000.000 lei pentru fiecare câștig realizat de la același organizator sau plătitor într-o singură zi.

Începând cu data de 1 ianuarie 2003 inclusiv cota de impozit aplicabilă asupra bazei de calcul determinate ca diferență între câștigul realizat și suma reprezentând venitul scutit, din jocuri de noroc, precum și din trageri de amortizare, este de 20%.

Plătitorii de venituri din jocuri de noroc sunt obligați să organizeze evidența astfel încât să poată determina câștigul realizat de fiecare persoană fizică la sfârșitul zilei. În caz contrar se consideră câștig venitul realizat la sfârșitul zilei.

În cazul cazinoului reprezintă câștig diferența dintre valoarea jetoanelor decontate în cursul unei zile și valoarea jetoanelor cumpărate, așa cum rezultă din evidența pe jucător. În cazul în care nu există această evidență, reprezintă câștig totalitatea jetoanelor decontate în cursul unei zile.

Ordonanță:

Art. 41. — (1) Veniturile din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare sunt câștigurile de capital obținute ca urmare a operațiunilor de vânzare-cumpărare de valori mobiliare.

(2) Câștigul de capital reprezintă diferența obținută în plus dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de valori mobiliare, diminuată, după caz, cu comisioanele datorate intermediarilor.

(3) În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, venitul supus impunerii este câștigul obținut ca urmare a vânzării părților sociale. Câștigul din vânzarea părților sociale se determină ca diferență între valoarea de vânzare și valoarea nominală.

(4) Impozitul se calculează prin aplicarea unei cote de 1% asupra câștigului de capital din vânzarea valorilor mobiliare, precum și asupra câștigului din vânzarea părților sociale.

(5) **Obligația calculării, reținerii și virării impozitului pe veniturile sub formă de câștiguri de capital revine intermediarilor sau altor plătitori de venit, după caz, potrivit legii.**

(6) **În cazul câștigului obținut ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale și al câștigului de capital obținut din operațiunile de vânzare-cumpărare de valori mobiliare în cazul societăților închise, obligația calculării și reținerii impozitului revine dobânditorului de părți sociale sau de valori mobiliare în momentul încheierii tranzacției, pe baza contractului încheiat între părți. Termenul de plată a impozitului pentru plătitorii de venituri către bugetul de stat este până la data la care se depun documentele pentru transcrierea dreptului de proprietate asupra părților sociale sau valorilor mobiliare la registrul comerțului sau în registrul acționarilor, după caz, operațiune care nu se poate efectua fără justificarea virării impozitului la bugetul de stat.**

(7) **Pentru veniturile reprezentând câștig de capital din tranzacții pe piața de capital, impozitul se calculează și se reține în momentul înregistrării câștigului la data efectuării tranzacției.**

(8) **Impozitul calculat, reținut și vărsat conform prevederilor de mai sus, este final.**

(9) **În cazul tranzacțiilor cu acțiuni primite de persoanele fizice, cu titlu gratuit, în cadrul Programului de privatizare în masă, valoarea nominală a acestora va fi asimilată cu prețul de cumpărare, la prima tranzacționare.**

(10) **Pierderile înregistrate din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale nu se compensează cu câștigul realizat din astfel de operațiuni de vânzare-cumpărare.**

(11) **În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea și virarea impozitului pe câștigul de capital obținut de persoanele fizice, care se emit de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.**

Norme metodologice:

În cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare, obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine societății de servicii de investiții financiare.

În cazul transferului dreptului de proprietate asupra părților sociale, când dobânditorul acestora nu este o persoană fizică română cu domiciliul în România, obligația de calcul, reținere și virare a impozitului revine persoanei fizice române cu domiciliul în România, care realizează venitul. În situația în care dobânditorul își desemnează un reprezentant fiscal în România, acesta îndeplinește toate obligațiile fiscale în contul dobânditorului.

În cazul în care părțile sociale vândute au fost dobândite prin mai multe tranzacții de cumpărare succesive, valoarea nominală va fi înlocuită cu costul de achiziție pe baza contractului încheiat între părți și a documentelor justificative.

Începând cu a doua tranzacție a părților sociale, valoarea nominală va fi înlocuită cu costul de achiziție, care include și cheltuieli privind comisioanele, taxe aferente tranzacției și alte cheltuieli similare, justificate cu documente.

Cursul de schimb necesar pentru transformarea în lei a sumelor exprimate în valută, în cazul transferului dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale, este cursul de schimb al pieței valutare comunicat de

Banca Națională a României pentru ziua anterioară efectuării plății venitului.

În situația în care părțile contractante convin ca plata părților sociale să se facă eșalonat, în rate, cursul de schimb utilizat este cel al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României pentru ziua anterioară efectuării fiecărei plăți.

Ordonanță:

Art. 41¹. — (1) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni și se impun prin aplicarea unei cote de impozit de 1%, în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului, iar virarea impozitului se efectuează până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2) Impozitul calculat, reținut și vărsat conform prevederilor alin. (1) este final.

(3) Pierderile înregistrate nu se compensează cu câștigul realizat din astfel de operațiuni.

Norme metodologice:

Începând cu data de 1 ianuarie 2003 inclusiv impozitul pe veniturile realizate din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, se calculează prin aplicarea cotei de impozit de 1% asupra bazei de calcul, reprezentând câștigurile realizate din diferențele de curs favorabile din astfel de operațiuni.

Ordonanță:

Art. 43. — (1) Veniturile care nu se regăsesc în mod expres menționate în prezenta ordonanță se supun impunerii cu o cotă de 10%, impozitul fiind final.

(2) Impozitul se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri și se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare realizării venitului. În funcție de natura venitului care se încadrează în această categorie, Ministerul Finanțelor Publice, prin ordin al ministrului finanțelor publice, poate stabili alte termene de plată.

Norme metodologice:

1. În această categorie se includ următoarele venituri realizate de persoanele fizice:

— remunerațiile pentru munca prestată în interesul unităților aparținând Direcției Generale a Penitenciarelor, precum și în atelierele locurilor de deținere, acordate, potrivit legii, condamnaților care execută pedepse privative de libertate;

— veniturile primite de studenți sub forma indemnizațiilor pentru participarea la ședințele senatului universitar;

— veniturile obținute de persoanele fizice din valorificarea prin centrele de colectare a deșeurilor de metal, hârtie, sticlă și altele asemenea și care nu provin din gospodăria proprie;

— sumele plătite persoanelor care însoțesc elevii la concursuri și alte manifestări școlare, de către organizatori;

— indemnizațiile acordate membrilor birourilor electorale, statisticienilor, informaticienilor și personalului tehnic auxiliar pentru executarea atribuțiilor privind desfășurarea alegerilor prezidențiale, parlamentare și locale;

— veniturile obținute de persoanele care fac figurație la realizarea de filme, spectacole, emisiuni televizate și altele asemenea.

Veniturile enumerate se supun impunerii cu o cotă de 10% aplicată asupra veniturilor brute, impozitul fiind final.

Pentru aceste venituri obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorului de venit, în cazul în care plătitorul este o persoană juridică, o asociație fără personalitate juridică, o persoană fizică care desfășoară o activitate independentă sau alte entități.

Impozitul se calculează și se reține la sursă de către plătitorii de venituri și se virează la bugetul de stat până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost realizat venitul.

2. Diferențele de curs favorabile, rezultate din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută efectuate de clienții băncilor comerciale — persoane fizice, se supun impunerii cu o cotă de impozit de 10% aplicată asupra veniturilor brute, impozitul fiind final.

Venitul brut reprezintă diferența de curs favorabilă, rezultată din efectuarea de operațiuni de vânzare-cumpărare de valută pe bază de contract.

Pierderile rezultate din astfel de operațiuni nu sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, necompensându-se cu veniturile de această natură și reprezentând pierderi definitive ale contribuabilului.

Obligația de calcul și de reținere a impozitului revine plătitorului de astfel de venituri în momentul închiderii operațiunii și evidențierii lor în contul clientului. Virarea impozitului la bugetul de stat se efectuează până la data de 25 a lunii următoare realizării venitulului. Plătitorii veniturilor cu regim de reținere la sursă a impozitului, respectiv băncile comerciale, sunt obligați să depună o declarație privind calcularea și reținerea impozitului, la organul fiscal competent, la termenul stabilit de Ministerul Finanțelor Publice conform prevederilor art. 68—70 din ordonanță. Reglementările cuprinse în prezentul punct rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2002 inclusiv. Începând cu data de 1 ianuarie 2003 inclusiv, impunerea veniturilor rezultate din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, intră sub incidența art. 41¹ din ordonanță.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 6-a

Venituri din pensii

Art. 45. — (1) Impozitul pe veniturile din pensii se calculează lunar de unitățile plătitoare a acestor venituri, prin aplicarea baremului lunar prevăzut la art. 8 asupra venitului impozabil lunar din pensii, determinat potrivit art. 44 alin. (4).

(2) Impozitul calculat se reține la data efectuării plății pensiei și se virează la bugetul de stat la unitatea fiscală pe raza căreia își au sediul plătitorii de venituri din pensii, până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, impozitul fiind final.

(3) Drepturile de pensii restante se defalcă pe lunile la care se referă, în vederea calculării impozitului datorat.

Norme metodologice:

1. Venitul net din pensii se determină prin însumarea tuturor drepturilor cu titlu de pensie de asigurări sociale de stat și cele de serviciu, finanțate de la bugetul de stat, din

care se deduc contribuțiile obligatorii pentru asigurările sociale de sănătate, aferente acestor venituri.

2. Impozitul lunar aferent venitului din pensii se calculează prin aplicarea baremului lunar de impunere prevăzut la art. 8 alin. (3) din ordonanță asupra venitului net din pensii, determinat potrivit pct. 1, din care se scade suma fixă neimpozabilă prevăzută la art. 44 din ordonanță.

3. Sunt impozabile veniturile realizate din pensii de către contribuabili ca urmare a unor contribuții obligatorii la un sistem public de pensii, alte sisteme proprii de asigurări sociale, precum și cele finanțate de la bugetul de stat.

4. Impozitul pe veniturile din pensii se calculează, se reține lunar de către administratorii fondurilor de pensii și se virează de către unitățile plătitoare ale acestor venituri până la data de 25 a lunii următoare celei pentru care se face plata pensiilor, la organul fiscal în a cărui rază își au sediul plătitorii de venituri.

5. Administratorii fondurilor de pensii vor emite norme interne specifice privind aplicarea prevederilor pct. 4.

6. Eventualele sume reprezentând impozit pe veniturile din pensii, reținute, dar nedatorate la bugetul de stat, se vor regulariza prin diminuarea viramentelor efectuate cu ocazia plăților din luna următoare.

7. Veniturile din pensiile de urmaș vor fi individualizate în funcție de numărul acestora, iar impozitarea se va face în raport cu drepturile cuvenite fiecărui urmaș.

Ordonanță:

CAPITOLUL III

Aspecte fiscale internaționale

Art. 47. — Venitul este considerat din România, în înțelesul prezentei ordonanțe, dacă locul de proveniență a veniturilor persoanei fizice, al exercitării activității sau locul de unde aceasta obține venit se află pe teritoriul României, indiferent dacă este plătit în România sau din/în străinătate.

Norme metodologice:

Venitul este considerat din România, în înțelesul ordonanței, dacă:

— plătitorul venitului își are sediul sau domiciliul pe teritoriul României, în cazul dobânzilor plătite unei persoane fizice de către o bancă situată pe teritoriul României, al salariilor plătite unor persoane fizice de către un angajator care are sediul sau domiciliul pe teritoriul României și altele asemenea;

— bunul generator de venituri se află pe teritoriul României, în cazul veniturilor din închirierea unor bunuri imobile situate pe teritoriul României, și altele asemenea;

— prestarea activității se desfășoară pe teritoriul României, în cazul veniturilor din salarii realizate ca urmare a desfășurării unei activități dependente, plătite din străinătate, al veniturilor obținute din reparații sau întrețineri efectuate, asistență tehnică, studiul pieței, precum și din orice alte prestații efectuate, plătite din străinătate.

Ordonanță:

Art. 49. — (1) Contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. a), care pentru același venit și în decursul aceleiași perioade impozabile sunt supuși impozitului pe venit atât pe teritoriul României, cât și în străinătate, au dreptul la deducerea din impozitul pe venit datorat în România a impozitului plătit în străinătate, în limitele prevăzute în

prezenta ordonanță, denumit în continuare *credit fiscal extern*.

(2) Creditul fiscal extern se acordă dacă sunt îndeplinite, cumulativ, următoarele condiții:

a) impozitul aferent venitului realizat în străinătate a fost plătit direct sau prin reținere la sursă, lucru dovedit cu documente care atestă plata;

b) impozitul datorat și plătit în străinătate este de aceeași natură cu impozitul pe venit datorat în România.

Norme metodologice:

1. Persoanele fizice române cu domiciliul în România sunt supuse impozitării în România pentru veniturile din România și din străinătate. Fac excepție veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate din străinătate ca urmare a activității desfășurate în străinătate, conform prevederilor art. 76 din ordonanță. În situația în care pentru venitul din străinătate statul respectiv și-a exercitat dreptul de impunere, aceste persoane au dreptul să deducă din impozitul pe venit datorat în România impozitul pe venit plătit în străinătate pentru acel venit, în condițiile prevăzute de ordonanță.

2. Creditul fiscal extern se acordă dacă:

a) impozitul plătit în străinătate pentru venitul obținut în străinătate a fost efectiv plătit în mod direct de persoana fizică sau de reprezentantul său legal ori prin reținere la sursă de către plătitorul venitului. Plata impozitului în străinătate se dovedește printr-un document justificativ. Autoritatea fiscală română acceptă ca document atestând plata impozitului în străinătate următoarele:

— documentul eliberat de autoritatea fiscală a statului străin respectiv;

— documentul eliberat de angajator, în cazul veniturilor din salarii, sau de alt plătitor de venit, pentru alte categorii de venituri;

b) venitul pentru care se acordă credit fiscal face parte din una dintre categoriile de venituri prevăzute la art. 4 din ordonanță.

3. Veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, cu excepția celor prevăzute la art. 76 din ordonanță, se declară în România, în conformitate cu procedura de declarare prevăzută la art. 62 din ordonanță.

Creditul fiscal extern nu va fi acordat în lipsa anexării la declarația de venit global a documentului care atestă plata în străinătate a impozitului care se solicită să fie recunoscut.

Dacă documentul care atestă plata nu se depune o dată cu declarația de venit global la termenul stabilit prin ordonanță, la momentul prezentării acestui document organele fiscale române vor declanșa procedura de regularizare a impozitului pe venitul anual, rămas de achitat în România.

Ordonanță:

Art. 50. — (1) Creditul fiscal extern se acordă la nivelul impozitului plătit în străinătate, aferent venitului din sursa din străinătate, dar nu poate fi mai mare decât partea de impozit pe venit datorat în România, potrivit prezentei ordonanțe, aferentă venitului din străinătate.

(2) Calculul creditului fiscal extern se face separat pentru veniturile realizate pe fiecare țară, cu respectarea prevederilor alin. (3).

(3) În cazul veniturilor a căror impunere în România este finală, creditul fiscal extern se acordă pentru fiecare venit similar din România, potrivit prezentei ordonanțe.

(4) În vederea calculului creditului fiscal extern sumele în valută se transformă la cursul de schimb mediu anual al pieței valutare comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului.

Norme metodologice:

1. Impozitul plătit în străinătate, care se deduce din impozitul pe venitul anual global datorat în România, este limitat la partea de impozit pe venit datorat în România, calculat astfel:

$$\text{credit fiscal extern} = \frac{\text{venit din sursa din străinătate}}{\text{venit mondial}} \times \text{impozit pe venit anual global}$$

Prin *venit mondial* se înțelege suma veniturilor din România și din străinătate din categoriile de venituri din activități independente, salarii și cedarea folosinței bunurilor, realizate de o persoană fizică română cu domiciliul în România.

Veniturile din salarii și asimilate salariilor, realizate din străinătate ca urmare a activității desfășurate în străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, nu se iau în calcul la determinarea venitului mondial.

2. Dacă suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mare decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută care se deduce este la nivelul impozitului plătit în străinătate. În situația în care suma reprezentând creditul fiscal extern este mai mică decât impozitul plătit în străinătate, suma recunoscută reprezentând creditul fiscal extern acordat este la nivelul sumei calculate conform pct. 1.

3. Calcularea creditului fiscal extern se face de organul fiscal, separat pe fiecare natură de venit, prin raportarea la venitul mondial.

În situația în care contribuabilul în cauză obține venituri din străinătate din mai multe state, creditul extern admis a fi dedus din impozitul datorat în România se va calcula, potrivit procedurii de mai sus, pentru fiecare natură de venit și pe fiecare țară.

4. Veniturile realizate din străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, a căror impunere în România este finală, se supun impozitării în România, recunoscându-se impozitul plătit în străinătate, sub forma creditului fiscal, dar limitat la impozitul pe venitul similar datorat în România.

5. Creditul fiscal extern pentru veniturile din străinătate, a căror impunere în România este finală, se va acorda astfel:

a) în situația în care în străinătate cota de impozit este mai mare decât cea prevăzută în ordonanță pentru un venit similar, creditul fiscal extern este limitat la impozitul pe venit calculat, aplicându-se cota prevăzută în ordonanță;

b) în situația în care cota de impozit este mai mică în străinătate decât cota de impozit pentru un venit similar din România, creditul fiscal extern este calculat la nivelul impozitului plătit în străinătate, iar impozitul anual rămas de achitat în România se calculează ca diferență între impozitul pe venit calculat aplicându-se cota de impozit prevăzută în ordonanță și impozitul pe venit plătit în străinătate pentru venitul realizat în străinătate.

6. Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, precum și impozitul

aferent, a cărui plată în străinătate este atestată cu document justificativ eliberat de autoritatea fiscală a statului străin, de angajator sau de alt plătitor de venituri, exprimate în unitățile monetare proprii fiecărui stat, se vor transforma în lei la cursul de schimb mediu anual comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

Veniturile din străinătate realizate de persoanele fizice române cu domiciliul în România, precum și impozitul aferent, exprimate în unități monetare proprii statului respectiv, dar care nu sunt cotate de Banca Națională a României, se vor transforma în lei prin intermediul unei valute de circulație internațională, cum ar fi: dolari S.U.A. sau euro, folosindu-se cursul de schimb mediu anual al acesteia, comunicat de Banca Națională a României din anul de realizare a venitului respectiv.

7. Pentru veniturile din pensii și sume asimilate acestora, obținute din străinătate, pentru care România are drept de impunere, contribuabilii au obligația să completeze și să depună o declarație specială, respectiv „Declarație privind veniturile din străinătate a căror impunere în România este finală”. Impozitul datorat în România se determină prin aplicarea baremului anual de impunere asupra venitului brut anual de această natură. Plafonul lunar de venit neimpozabil se acordă și în acest caz.

8. Persoanele fizice române cu domiciliul în România, care desfășoară activitate salarială în străinătate și sunt retribuite pentru activitatea salarială desfășurată în străinătate de către angajatorul român, se impun în România pentru veniturile realizate din activitatea salarială desfășurată în străinătate.

În situația în care persoanele în cauză desfășoară o activitate salarială în străinătate ce depășește o perioadă de 183 de zile în cursul anului fiscal vizat, dreptul de impunere revine statului în care se desfășoară activitatea.

În vederea globalizării la sfârșitul anului fiscal vizat persoana în cauză va prezenta angajatorului român sau organului fiscal în a cărui rază teritorială își are domiciliul documentul justificativ privind venitul realizat și impozitul plătit, eliberat de organul abilitat din țara în care a desfășurat activitatea salarială, pentru acordarea creditului fiscal în condițiile stabilite prin prezentele norme metodologice.

Cu ocazia acordării creditului fiscal se va realiza regularizarea impozitului datorat de persoana în cauză.

Ordonanță:

Art. 51. — (1) Pentru veniturile realizate de contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și la art. 2 alin. (2), prevederile cap. II se aplică în mod corespunzător, aceste venituri necumulându-se în vederea impunerii în România.

(2) Contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (2), care realizează venituri din România în calitate de artiști de spectacol, cum sunt: artiștii de teatru, de film, de radio sau de televiziune, ori ca interpreți muzicali sau ca sportivi, din activitățile lor personale desfășurate în această calitate, precum și cei care realizează venituri din drepturi de proprietate intelectuală se impun cu o cotă de 15% aplicată la venitul brut, prin reținere la sursă, impozitul fiind final. Impozitul reținut la sursă de către plătitorii venitului se varsă la bugetul de stat în aceeași zi în care se efectuează plata venitului supus impunerii.

(3) Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impunerii beneficiarul venitului va prezenta

organelor fiscale din România certificatul de rezidență fiscală, în original, eliberat de organul fiscal din țara de rezidență, prin care să se ateste că este rezident al statului respectiv și că îi sunt aplicabile prevederile convenției de evitare a dublei impunerii.

(4) Când nu se face dovada rezidenței potrivit alin. (3) sau persoana fizică aparține unui stat cu care România nu are încheiată o convenție de evitare a dublei impunerii, prevederile prezentei ordonanțe se aplică pentru veniturile impozabile, altele decât cele supuse impunerii potrivit legislației privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și persoane juridice nerezidente.

Norme metodologice:

1. Veniturile din România, indiferent de categoria din care fac parte și de locul de realizare, obținute de contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din ordonanță, se impozitează separat pe fiecare categorie de venit.

Pentru veniturile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a), b) și c) din ordonanță impozitul se determină prin aplicarea cotelor de impozitare asupra venitului net aferent fiecărui loc de realizare a fiecărei categorii de venituri, astfel:

— pentru veniturile din salarii impozitul se va calcula lunar, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit;

— pentru calculul impozitului pe venituri obținute din cedarea folosinței bunurilor, din activități comerciale, din profesii libere, altele decât cele prevăzute la art. 21 și la art. 51 alin. (2) din ordonanță, sumele reprezentând plăți anticipate în contul impozitului anual pe venit se stabilesc de către organul fiscal în condițiile art. 66 din ordonanță.

După încheierea anului fiscal organul fiscal va recalcula impozitul anual pe baza baremului anual stabilit potrivit art. 8 alin. (4) din ordonanță, va emite o decizie de impunere pentru fiecare sursă și categorie de venit și va elibera documentul care să ateste venitul realizat și impozitul plătit.

Profesorii și cercetătorii nerezidenți care desfășoară activitatea în România ce depășește perioada de scutire stabilită prin convențiile de evitare a dublei impunerii, încheiate de România cu diverse state, au obligația să depună declarația specială pentru veniturile realizate ca urmare a activității desfășurate în România, pentru intervalul de timp ce depășește perioada de scutire, la termenul și în condițiile prevăzute de ordonanță.

2. La determinarea impozitului se va avea în vedere principiul celor 183 de zile care încep sau sfârșesc în anul calendaristic vizat.

Veniturile din salarii, realizate de persoanele fizice române care nu au domiciliul în România sau de persoanele fizice străine pentru activitatea desfășurată în România, vor fi impozitate astfel:

a) dacă persoana fizică este prezentă în România o perioadă ce depășește în total 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat, veniturile din salarii se impozitează începând cu prima zi de la data sosirii acesteia, dovedită cu viza de intrare în România de pe pașaport. Organele fiscale române vor elibera documentul care atestă plata impozitului în România, la cererea contribuabilului, pentru fiecare an fiscal;

b) dacă persoana fizică este prezentă în România o perioadă mai mică de 183 de zile în orice perioadă de 12 luni începând sau sfârșind în anul calendaristic vizat,

dar este rezidentă într-un stat cu care Guvernul României a încheiat o convenție sau un acord de evitare a dublei impuneri, veniturile din salarii vor fi impozitate în străinătate dacă sunt îndeplinite cumulativ următoarele condiții:

— persoana fizică care beneficiază de salariu stă în România o perioadă sau perioade care nu depășesc în total 183 de zile într-o perioadă de 12 luni calendaristice începând sau sfârșind în anul fiscal vizat;

— salariul este plătit de un angajator care nu este rezident al României;

— salariul nu este suportat de un sediu permanent sau de o bază fixă pe care angajatorul o are în România.

3. Contribuabilii prevăzuți la pct. 2 lit. b) sunt obligați ca în termen de 15 zile de la data începerii activității să se adreseze organului fiscal în a cărui rază teritorială își au reședința, în vederea stabilirii regimului fiscal aplicabil acestor venituri, în conformitate cu prevederile convențiilor și acordurilor de evitare a dublei impuneri, încheiate de Guvernul României cu alte state.

Astfel, contribuabilul va depune la organul fiscal următoarele:

— cerere;

— copie de pe documentul care reglementează raportul de muncă și traducerea legalizată a acestuia;

— certificatul de rezidență fiscală, eliberat de autoritatea fiscală competentă a statului al cărui rezident este, și traducerea legalizată a acestuia;

— documentul care atestă dreptul de muncă pe teritoriul României, respectiv permisul de muncă.

Dacă persoanele fizice străine și persoanele fizice române care nu au domiciliul în România nu prezintă în termenul stabilit documentele prevăzute la alineatul precedent, acestea datorează impozit pe veniturile din salarii din prima zi de desfășurare a activității. În situația în care persoanele respective depun ulterior documentele solicitate, organul fiscal va efectua regularizarea impozitului plătit.

4. În cazul în care contribuabilii prevăzuți la pct. 2 lit. b) își prelungească perioada de ședere în România, precum și cei care, prin prezențe repetate în România, totalizează peste 183 de zile, sunt obligați să înștiințeze în scris organul fiscal competent despre depășirea acestui termen, caz în care se aplică regimul fiscal prevăzut la pct. 2 lit. a).

În această situație impozitul pe veniturile din salarii plătite din străinătate pentru activitatea desfășurată în România este datorat începând cu prima zi de sosire în România. În acest caz contribuabilul depune la organul fiscal declarații lunare de impunere, care vor cuprinde veniturile lunare realizate în perioada anterioară prelungirii șederii în România, în termen de 15 zile de la ultima zi a perioadei de 183 de zile expirate.

În situația în care beneficiarul venitului realizează salariul într-o sumă globală pe un interval de timp, după ce a expirat perioada de 183 de zile, sumele înscrise în declarații se pot stabili la nivelul unei medii lunare, respectiv suma globală a salariului declarat împărțită la numărul de luni din acea perioadă.

5. Persoanele fizice străine care realizează venituri din România cu rezidență într-un alt stat contractant cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri se impun în România conform ordonanței, atunci când nu prezintă certificatul de rezidență fiscală, pentru veniturile, altele decât cele supuse impunerii potrivit legislației

privind impunerea unor venituri realizate din România de persoane fizice și persoane juridice nerezidente.

În aceleași condiții și pentru aceleași categorii de venituri se impun și persoanele fizice străine care realizează venituri din România și sunt rezidenți ai unor state cu care România nu are încheiate convenții de evitare a dublei impuneri.

6. În situația în care există convenții internaționale de evitare a dublei impuneri, persoana fizică cu dublă cetățenie — română și a unui stat cu care România are încheiată convenție de evitare a dublei impuneri — cu domiciliul în România se va impune în România, coroborat cu prevederile convențiilor de evitare a dublei impuneri. Pentru aplicarea prevederilor convențiilor de evitare a dublei impuneri persoana fizică respectivă va prezenta autorităților fiscale române certificatul de rezidență fiscală eliberat de autoritatea fiscală a celuilalt stat, precum și traducerea legalizată a acestuia. Pentru a stabili al cărui rezident este persoana fizică respectivă, contribuabilul va face dovada „centrului intereselor vitale”, respectiv va prezenta organului fiscal documentele necesare prin care se atestă că veniturile obținute în celălalt stat sunt superioare celor realizate în România și autoritatea fiscală a statului respectiv își rezervă dreptul de a-l considera rezident fiscal din punct de vedere al globalizării veniturilor, caz în care impunerea acestui contribuabil în România se va face numai pentru veniturile din România. Prin *documente necesare* se înțelege copiile declarațiilor de impunere din celălalt stat, declarația pe propria răspundere privind situația copiilor școlarizați, situația de avere, după caz, a familiei și altele asemenea. În situația în care veniturile din celălalt stat nu sunt la nivelul care să conducă la acordarea rezidenței fiscale în acest stat și autoritatea fiscală română apreciază că sunt întrunite condițiile pentru globalizarea veniturilor în România, acestui contribuabil i se vor globaliza veniturile în România și, prin schimb de informații, autoritățile competente română și din celălalt stat se vor informa asupra acestui caz.

7. Certificatul de rezidență fiscală se depune la organul fiscal de domiciliu sau la plătitorul de venit, după caz, în original, tradus în limba română și autentificat de un notar public, înainte sau la prima plată efectuată în anul fiscal vizat, și este valabil până la data de 31 decembrie a anului respectiv.

8. Contribuabilii persoane fizice române care locuiesc în străinătate și care își mențin domiciliul în România se impun în România în același mod ca și persoanele prevăzute la art. 2 alin. (1) lit. a) din ordonanță, iar obligațiile fiscale se exercită direct sau, în situația în care nu își îndeplinesc obligațiile în mod direct, prin desemnarea unui reprezentant fiscal, potrivit art. 71 alin. (2) din ordonanță, pentru veniturile realizate atât din România, cât și din străinătate.

9. Cetățenii străini refugiați și care sunt prezenți în România, potrivit autorizărilor specifice acordate, se impozitează pentru veniturile realizate pe teritoriul României.

10. Veniturile din cedarea folosinței bunurilor realizate de persoanele fizice din străinătate ca urmare a închirierii/dării în arendă a proprietăților din România se declară și se impun și prin procedura desemnării unui reprezentant fiscal care achită impozitele datorate de contribuabil, răspunzând solidar cu acesta.

11. Modul de calcul al celor 183 de zile se va face aplicându-se metoda zilelor de prezență. Contribuabilul are

posibilitatea să furnizeze dovezi referitoare la prezența sa pe baza datelor din documentele de transport, pașaport și alte documente prin care atestă intrarea în România. În calculul celor 183 de zile se includ: ziua de sosire, ziua de plecare și toate celelalte zile petrecute pe teritoriul României. Orice fracțiune de zi în care contribuabilul este prezent în România contează drept zi de prezență pentru calculul celor 183 de zile.

Ordonanță:

CAPITOLUL IV

Reguli privind asociațiile fără personalitate juridică

Art. 53. — (1) În aplicarea prezentei ordonanțe, pentru fiecare asociație fără personalitate juridică constituită potrivit legii asociații au obligația să încheie contracte de asociere în formă scrisă, la începerea activității, care să cuprindă inclusiv date referitoare la:

- a) părțile contractante;
- b) obiectul de activitate și sediul asociației;
- c) contribuția asociaților în bunuri și drepturi;
- d) cota procentuală de participare a fiecărui asociat la veniturile sau pierderile din cadrul asociației;
- e) desemnarea asociatului care să răspundă pentru îndeplinirea obligațiilor asociației față de autoritățile publice;
- f) condițiile de încetare a asocierii.

(2) Contractul de asociere se înregistrează la organul fiscal teritorial în raza căruia își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia. Organul fiscal are dreptul să refuze înregistrarea contractelor în cazul în care acestea nu cuprind date solicitate conform alin. (1).

Norme metodologice:

1. Sunt supuse obligației de încheiere și înregistrare a unui contract de asociere atât asociațiile fără personalitate juridică, ale căror constituire și funcționare sunt reglementate prin acte normative speciale, respectiv asociații familiale, cabinete medicale grupate, cabinete medicale asociate, societate civilă medicală, cabinete asociate de avocați, societate civilă profesională de avocați, notari publici asociați, asociații în participațiune constituite potrivit legii, precum și orice asociere fără personalitate juridică constituită în baza Codului civil.

2. Asociatul desemnat conform prevederilor art. 53 alin. (1) lit. e) din ordonanță are și următoarele obligații:

- să asigure organizarea și conducerea evidențelor contabile;
- să determine venitul net/pierdere obținut/obținută în cadrul asociației, precum și distribuția venitului net/pierderii pe asociații;
- să depună o declarație privind veniturile și cheltuielile estimate, la termenele prevăzute de ordonanță, la organul fiscal teritorial în a cărui rază își are sediul asociația;
- să înregistreze contractul de asociere, precum și orice modificare a acestuia la organul fiscal teritorial în a cărui rază își are sediul asociația, în termen de 15 zile de la data încheierii acestuia;
- să reprezinte asociația în controalele efectuate de organele fiscale, precum și în ceea ce privește depunerea

de obiecțiuni, contestații, plângeri asupra actelor de control încheiate de organele fiscale;

— să răspundă la toate solicitările organelor fiscale, atât cele privind asociația, cât și cele privind asociații, legate de activitatea desfășurată de asociație;

— să completeze Registrul pentru evidența aportului și rezultatului distribuit;

— alte obligații ce decurg din aplicarea ordonanței.

Ordonanță:

Art. 55. — Asociațiile au obligația să depună la organul fiscal competent declarații anuale de venit conform modelului stabilit de Ministerul Finanțelor Publice, care vor cuprinde și distribuția venitului net/pierderii pe asociații, până la data de 15 martie a anului următor.

Norme metodologice:

Asociația, prin asociatul desemnat, depune până la data de 15 martie a anului următor, la organul fiscal în a cărui rază teritorială își are sediul, o declarație anuală care cuprinde venitul net/pierdere realizat/realizată pe asociație, precum și distribuția venitului net/pierderii pe fiecare asociat.

O copie de pe declarație se transmite de către asociatul desemnat fiecărui asociat. Pe baza acestei copii asociații vor cuprinde în declarația de venit global venitul net/pierdere ce le revine din activitatea asociației.

Ordonanță:

Art. 56. — Venitul/pierdere anual/anuală, realizate în cadrul asociației, se distribuie asociaților proporțional cu cota procentuală de participare, conform contractului de asociere.

Norme metodologice:

1. Venitul net/pierdere asociației se distribuie asociaților în funcție de cota lor de participare. Venitul net se consideră distribuit și dacă acesta rămâne la asociație sau este pus la dispoziție asociaților.

2. În cazul modificării cotelor de participare în cursul anului, pentru distribuția venitului net anual se va proceda astfel:

a) se determină un venit net/o pierdere intermediar/intermediară la sfârșitul lunii în care s-au modificat cotele pe baza venitului brut și a cheltuielilor, astfel cum acestea sunt înregistrate în evidențele contabile;

b) venitul net/pierdere intermediar/intermediară se alocă fiecărui asociat, în funcție de cotele de participare, până la data modificării acestora;

c) la sfârșitul anului, din venitul net/pierdere anual/anuală se deduce venitul net/pierdere intermediar/intermediară, iar diferența se alocă asociaților în funcție de cotele de participare ulterioare modificării acestora;

d) venitul net/pierdere anual/anuală distribuit/distribuită fiecărui asociat se determină prin însumarea veniturilor nete/pierderilor intermediare determinate potrivit lit. b) și c).

Ordonanță:

Art. 58. — (1) Prevederile art. 53—57 se aplică în cazul asocierilor dintre persoane fizice, care nu dau naștere unei persoane juridice.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică.

(3) În cazul asociațiilor constituite între persoane fizice și persoane juridice române, care nu dau naștere unei persoane juridice, sunt aplicabile regulile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

(4) Profitul convenit unei persoane fizice dintr-o asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, determinat cu respectarea regulilor stabilite în legislația privind impozitul pe profit, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, veniturii din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.

Norme metodologice:

Persoanele fizice care obțin profituri dintr-o activitate desfășurată în asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, începând cu anul fiscal 2003, au obligația să asimileze acest profit venitului brut din activități independente. Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a contribuțiilor obligatorii prevăzute de lege, datorate de persoanele fizice, acesta fiind o componentă a venitului anual global.

Ordonanță:

CAPITOLUL V

Procedura de globalizare a veniturilor, de determinare și de plată a impozitului pe venit și sancțiuni

SECȚIUNEA 1

Determinarea venitului global impozabil și regimul pierderilor

Art. 59. — Venitul anual global impozabil este format din suma veniturilor nete a categoriilor de venituri prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a)—c), determinate conform prevederilor cap. II, și a veniturilor de aceeași natură, obținute de persoanele fizice române din străinătate, din care se scad, în ordine, pierderile fiscale reportate și deducerile personale.

Norme metodologice:

1. Categoriile de venituri care se supun procedurii de globalizare sunt:

- venituri din activități independente, pentru care venitul net anual se determină potrivit prevederilor art. 16—21 din ordonanță;
- venituri din salarii, pentru care venitul net se determină potrivit art. 24 din ordonanță;
- venituri din cedarea folosinței bunurilor, pentru care venitul net se determină potrivit art. 32 din ordonanță.

Pentru contribuabilii care realizează venituri exclusiv din convenții civile de prestări de servicii se va avea în vedere deducerea contribuțiilor obligatorii, plătite de către persoanele fizice, pe baza documentelor doveditoare ale plății.

Impozitul pe venitul anual global impozabil se calculează pentru veniturile din România și/sau din străinătate, pe care o persoană fizică română cu domiciliul în România le realizează în cursul aceluiași an calendaristic.

2. Următoarele venituri nu se cuprind în venitul anual global impozabil:

- veniturile din pensii;
- veniturile din dividende și dobânzi;
- veniturile din activități agricole;
- veniturile obținute din jocuri de noroc;
- veniturile sub formă de câștiguri din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;
- veniturile sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen;
- veniturile sub formă de premii în bani și/sau în natură, altele decât cele prevăzute la art. 6, 22 și 23 din ordonanță;
- diverse venituri care nu se regăsesc menționate în mod expres în ordonanță;
- veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate din străinătate ca urmare a activității desfășurate în străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România.

3. Pentru determinarea venitului anual global impozabil se procedează astfel:

- a) se determină venitul net/pierdere fiscală pentru activitatea desfășurată în cadrul fiecărei categorii de venit supuse globalizării, potrivit regulilor proprii. Pentru persoanele fizice asociate venitul net/pierdere anuală luat/luată în calcul la determinarea venitului anual global impozabil este venitul net/pierdere distribuită;
- b) se însumează veniturile nete, avându-se în vedere și pierderile admise la compensare pentru anul fiscal de impunere. Din rezultatul obținut se deduc, în ordine, pierderile fiscale reportate, acesta reprezentând venitul anual global. Dacă pierderile sunt mai mari decât suma veniturilor nete, rezultatul reprezintă pierdere de reportat;
- c) din venitul anual global se scad deducerile personale determinate potrivit art. 12 din ordonanță, rezultând venitul anual global impozabil.

În cazul în care la globalizarea anuală a veniturilor se cuprind și venituri din salarii realizate la funcția de bază prin prezența Fișei fiscale 1, venitul net din salarii va fi corectat cu diferența de cheltuială profesională efectivă.

Ordonanță:

Art. 60. — (1) Pierdere fiscală anuală înregistrată din activități independente se poate compensa cu rezultatele pozitive ale celorlalte categorii de venituri cuprinse în venitul anual, altele decât cele din salarii și asimilate salariilor, obținute în cursul aceluiași an fiscal. Pierdere care rămâne necompensată în cursul aceluiași an fiscal devine pierdere reportată.

(2) Pierderile provenind din străinătate ale persoanelor fizice române se compensează cu veniturile de aceeași natură, din străinătate, pe fiecare țară, înregistrate în cursul aceluiași an fiscal, sau se reportează pe următorii 5 ani asupra veniturilor realizate din țara respectivă.

Norme metodologice:

1. Rezultatul negativ dintre venitul brut și cheltuielile aferente deductibile, înregistrate pentru fiecare loc de realizare la o categorie de venituri, reprezintă pierdere fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a activității pentru acea categorie de venit.

2. Compensarea pierderilor fiscale anuale se realizează astfel:

a) pierderea fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a unei activități independente se poate compensa cu venitul net obținut în alt loc de desfășurare a unei activități independente. Dacă pierderea fiscală obținută dintr-un loc de desfășurare a unei activități independente se compensează numai parțial cu venitul net obținut în alt loc de desfășurare a unei activități independente, suma rămasă necompensată reprezintă pierdere fiscală anuală din activități independente;

b) pierderea fiscală anuală din activitate independentă din România nu se poate compensa cu veniturile din salarii, dar se poate compensa cu veniturile nete din cedarea folosinței bunurilor obținute, în cursul aceluiași an fiscal;

c) pierderea fiscală anuală din activități independente înregistrată de un contribuabil în România nu poate fi compensată cu veniturile realizate de acesta din străinătate;

d) pierderea fiscală din străinătate se compensează cu veniturile din străinătate, de aceeași natură și din aceeași țară, în cursul aceluiași an fiscal. Pierderea anuală necompensată se reportează pe următorii 5 ani și se compensează cu veniturile de aceeași natură și din aceeași țară, obținute în perioada respectivă.

Ordonanță:

Art. 61. — Regulile de reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportul se efectuează cronologic, în funcție de vechimea pierderii, în următorii 5 ani consecutivi;

b) dreptul la report este personal și netransmisibil;

c) pierderea reportată, necompensată după expirarea perioadei prevăzute la lit. a), reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului;

d) compensarea pierderii reportate se efectuează numai din veniturile prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) și c).

Norme metodologice:

1. Dacă în urma compensărilor admise pentru anul fiscal rămâne o pierdere necompensată, aceasta reprezintă pierdere fiscală reportată pe anii următori până la al cincilea an inclusiv. Astfel, pierderea fiscală înregistrată în anul 2002 poate fi reportată, dacă nu a putut fi compensată cu veniturile obținute în anul 2002, până în anul 2007. Dacă această pierdere nu va fi compensată cu veniturile realizate până în anul 2007, diferența de pierdere care nu a putut fi compensată în limita de 5 ani va reprezenta pierdere definitivă. Pierderile fiscale înregistrate în anii fiscali 2000 și 2001 sunt recunoscute din punct de vedere fiscal, reportarea lor efectuându-se cu respectarea regulilor stabilite prin ordonanță.

2. Regulile de compensare și reportare a pierderilor sunt următoarele:

a) reportarea pierderilor se va face an după an, începând cu pierderea cea mai veche;

b) dreptul la reportul pierderii este personal și supus identității contribuabilului; nu poate fi transmis moștenitorilor sau oricărei alte persoane, în scopul reducerii sarcinii fiscale ce revine acesteia, și reprezintă pierdere definitivă a contribuabilului decedat.

Ordonanță:*SECȚIUNEA a 2-a***Obligații declarative**

Art. 62. — (1) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit global, precum și declarații speciale până la data de 30 aprilie a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie de venit și pe fiecare loc de realizare a acestuia.

(3) Organul fiscal competent prevăzut la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contribuabilii care realizează venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, la funcția de bază, pe întregul an fiscal, pentru care angajatorul a efectuat operațiunile prevăzute la art. 27, nu au obligația să depună declarațiile de venit global. De asemenea, contribuabilii care realizează venituri din România, a căror impunere este finală și pentru care există obligația reținerii la sursă a impozitului anual datorat, nu au obligația să depună declarația specială pentru aceste venituri.

Norme metodologice:

1. Declarația de venit global este documentul prin care contribuabilii declară veniturile obținute în anul fiscal de raportare, în vederea calculării de către organul fiscal a venitului anual global impozabil și a impozitului pe venitul anual global.

2. Declarația de venit global se depune de către contribuabilii, persoane fizice române cu domiciliul în România, care obțin, atât din România, cât și din străinătate, venituri care, potrivit art. 59 din ordonanță, se globalizează.

3. Nu depun declarație de venit global:

a) contribuabilii care obțin venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, de la funcția de bază, pe întregul an fiscal, pentru activități desfășurate în România, în situația în care angajatorul a efectuat operațiile de regularizare prevăzute la art. 27 din ordonanță;

b) contribuabilii care obțin numai venituri din România de natura dividendelor, dobânzilor, pensiilor, veniturilor din activități agricole, precum și de natura celor prevăzute la art. 38 din ordonanță, a căror impunere este finală;

c) contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) lit. b) și c) și alin. (2) din ordonanță.

4. Declarația se depune până la data de 30 aprilie a anului următor celui de realizare a venitului, la organul fiscal competent.

5. Contribuabilii, cu excepția celor pentru care deducerile personale suplimentare sunt calculate de angajatori, au obligația de a anexa la declarația de venit global și

documentele justificative care atestă dreptul la deduceri personale suplimentare.

6. Declarațiile speciale sunt documentele prin care contribuabilii declară veniturile și cheltuielile efectiv realizate, pe fiecare categorie de venit și pe fiecare sursă, în vederea stabilirii de către organul fiscal a plăților anticipate.

7. Declarațiile speciale se depun de toți contribuabilii prevăzuți la art. 2 alin. (1) din ordonanță, care realizează, individual sau dintr-o formă de asociere, venituri din activități independente, precum și venituri din cedarea folosinței bunurilor.

Pentru veniturile realizate dintr-o formă de asociere venitul declarat va fi venitul net/pierderea distribuită din asociere.

Nu se depun declarații speciale pentru următoarele categorii de venituri:

a) venituri sub formă de salarii și venituri asimilate salariilor.

Pentru aceste venituri informațiile sunt cuprinse în fișele fiscale, care au regim de declarații de impozite și taxe și care se depun de plătitorul de venit până în ultima zi a lunii februarie a anului curent pentru anul fiscal expirat, sau în declarații lunare depuse de contribuabilii prevăzuți la art. 28 din ordonanță;

b) venituri de natura dividendelor, dobânzilor, precum și veniturile de natura celor prevăzute la art. 38 din ordonanță, a căror impunere este finală;

c) venituri din pensii, astfel cum sunt definite la art. 44 din ordonanță;

d) venituri din cedarea folosinței bunurilor pentru care chiria/arenda este stabilită în lei, iar contractul nu conține clauze care să prevadă obligația suportării de către chiriaș/arendăș a cheltuielilor ce cad, conform dispozițiilor legale, în sarcina proprietarului, uzufructuarului sau a altui deținător legal ori clauze care nu sunt evaluabile la momentul încheierii contractului;

e) venituri din activități independente pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

8. Declarațiile speciale se depun, în funcție de tipul venitului și de forma de organizare, la organul fiscal teritorial competent, care se stabilește după cum urmează:

a) pentru venituri din activități independente — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul desfășurării activității.

În cazul persoanelor fizice care au și puncte de lucru situate în raza teritorială a altor organe fiscale, declarațiile speciale se depun la organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul principal.

Pentru veniturile din drepturi de proprietate intelectuală sursa venitului este considerată domiciliul contribuabilului;

b) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor imobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află bunul;

c) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor mobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul contribuabilului;

d) pentru veniturile din străinătate — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul contribuabilului sau reședința, în cazul persoanelor fizice străine;

e) pentru veniturile obținute dintr-o formă de asociere — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află sediul asociației.

9. În cazul în care sediul principal și domiciliul contribuabilului se află în raza teritorială a aceleiași organ fiscal, contribuabilul va depune atât declarația de venit global, cât și declarația specială la organul fiscal de domiciliu.

10. Contribuabilul care obține venituri din mai multe surse sau categorii de venituri va depune câte o declarație specială pentru fiecare sursă sau categorie de venit.

11. Contribuabilii care, potrivit legislației în vigoare, beneficiază de scutiri de la plata impozitului pe venit au obligația să depună atât declarația anuală de venit global, cât și declarațiile speciale corespunzătoare activității desfășurate.

12. Contribuabilii persoane fizice române cu domiciliul în România, care realizează venituri din străinătate a căror impunere în România este finală, au obligația să declare în România veniturile respective până la data de 30 aprilie a anului următor celui de realizare a venitului.

Ordonanță:

Art. 63. — (1) Contribuabilii, precum și asociațiile fără personalitate juridică, care încep o activitate în cursul anului fiscal, sunt obligate să depună la organul fiscal competent o declarație referitoare la veniturile și cheltuielile estimate a se realiza pentru anul fiscal, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului. Fac excepție de la prevederile acestui alineat contribuabilii care realizează venituri pentru care impozitul se percepe prin reținere la sursă.

(2) Contribuabilii care au realizat pierderi și cei care au început activitatea în cursul anului fiscal sau au realizat venituri pe perioade mai mici decât anul fiscal, precum și cei care din motive obiective estimează că vor realiza venituri care diferă cu cel puțin 20% față de anul fiscal anterior depun o dată cu declarația specială și declarația estimativă de venit.

(3) Contribuabilul care încetează să mai aibă domiciliul în România are obligația să depună la organul fiscal competent o declarație a veniturilor impozabile cuprinzând veniturile realizate până la acel moment.

Norme metodologice:

1. Declarațiile privind venitul estimat cuprind informații despre veniturile și cheltuielile estimate a se realiza în anul la care se referă declarația.

Declarațiile privind venitul estimat se depun de contribuabili și de asociațiile fără personalitate juridică, în cazul realizării unei categorii sau surse noi de venit în cursul anului sau în cazurile prevăzute la art. 66 alin. (6) din ordonanță.

2. Contribuabilii care încep o activitate independentă în vederea obținerii de venituri comerciale sau de venituri din profesii libere au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, la organul fiscal unde se află sursa venitului, în termen de 15 zile de la data producerii evenimentului.

Această obligație revine atât contribuabililor care determină venitul net în sistem real, pe baza datelor din evidența contabilă în partidă simplă, cât și celor pentru care venitul net se determină pe bază de norme de venit.

În cazul în care contribuabilul obține venituri de această natură într-o formă de asociere, fiecare asociat va completa și va depune, individual, o declarație privind veniturile estimate rezultate din distribuirea venitului net estimat al asociației.

Contribuabilii care sunt impuși pe bază de norme de venit și care solicită trecerea pentru anul fiscal următor la impunerea în sistem real, o dată cu cererea de opțiune, vor depune și declarația privind venitul estimat.

3. Asociațiile fără personalitate juridică ce încep o activitate independentă au obligația să depună o declarație privind venitul la organul fiscal în a cărui rază teritorială își au sediul, în termen de 15 zile de la încheierea contractului de asociere, o dată cu înregistrarea acestui contract la organul fiscal.

4. Contribuabilii care obțin venituri din cedarea folosinței bunurilor din patrimoniul personal au obligația să depună o declarație privind venitul estimat, în termen de 15 zile de la încheierea contractului între părți.

Declarația privind venitul estimat se depune o dată cu înregistrarea la organul fiscal a contractului încheiat între părți.

Organul fiscal la care se înregistrează contractul între părți și se depune declarația privind venitul estimat este:

- a) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor imobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află bunul;
- b) pentru venituri din cedarea folosinței bunurilor mobile — organul fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul contribuabilului.

5. Contribuabilii care încetează să mai aibă domiciliul în România vor depune la organul fiscal de domiciliu o declarație de venit global, însoțită de declarații speciale. Declarația se depune o dată cu cererea pentru eliberarea certificatului de atestare fiscală. Baremul de impunere folosit pentru plăți anticipate de impunere este folosit și pentru determinarea impozitului pe venit în cazul contribuabililor care încetează să mai aibă domiciliul în România în cursul anului fiscal.

6. Declarațiile vor cuprinde veniturile și cheltuielile aferente anului fiscal curent, pentru perioada în care contribuabilii au avut domiciliul în România.

7. În termen de 5 zile de la depunerea declarației, organul fiscal de domiciliu va emite decizia de impunere și va comunica contribuabilului eventualele sume de plată sau de restituit.

8. Certificatul de atestare fiscală va fi eliberat numai după plata integrală a impozitului datorat de contribuabil.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 3-a

Determinarea impozitului pe venitul anual global

Art. 65. — (1) Impozitul pe venitul anual global datorat este calculat de organul fiscal în raza căruia își are

domiciliul contribuabilul ori de alte organe stabilite prin hotărâre a Guvernului, după caz, pe baza declarației de venit global, prin aplicarea cotelor de impunere asupra venitului anual global impozabil, determinat în condițiile prezentei ordonanțe.

(2) Organul fiscal stabilește impozitul anual datorat pentru anul precedent și emite o decizie de impunere în intervalul stabilit anual prin ordin al ministrului finanțelor publice.

(3) În această decizie organul fiscal stabilește și diferențele de impozit anual rămase de achitat sau impozitul anual de restituit, care se determină prin scăderea din impozitul anual datorat a obligațiilor reprezentând plăți anticipate cu titlu de impozit și a creditelor fiscale externe pentru veniturile realizate din categoriile de venituri prevăzute la art. 59.

(4) Organul fiscal va emite o nouă decizie de impunere în cazul în care apar elemente care conduc la modificarea impozitului datorat.

(5) Pentru construcțiile de locuințe proprietate personală se acordă o reducere a impozitului pe venit în cuantum de 20% din valoarea materialelor folosite. Se exceptează de la prevederile acestui alineat cei care construiesc locuințe prin Agenția Națională pentru Locuințe sau beneficiază de alte facilități prevăzute de lege.

Norme metodologice:

În situația în care angajatorul a efectuat operațiunile de regularizare prevăzute la art. 27 din ordonanță, iar la impunerea anuală organul fiscal constată că salariatul respectiv a mai realizat și alte venituri în afara celor din salarii de la funcția de bază, se va considera ca plată anticipată impozitul anual calculat de angajator și înscris la cap. VI din Fișa fiscală 1.

Ordonanță:

SECȚIUNEA a 4-a

Plata impozitului pe venit

Art. 66. — (1) Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor sunt obligați să efectueze în cursul anului plăți anticipate cu titlu de impozit, în baza deciziei de impunere emise de organul fiscal competent, exceptându-se cazul reținerilor la sursă.

(2) Plățile anticipate se stabilesc de organul fiscal pe raza căruia se află sursa de venit, pe fiecare categorie de venit și loc de realizare, luându-se ca bază de calcul venitul anual estimat sau venitul net realizat în anul precedent, după caz. La impunerile efectuate după expirarea termenelor de plată prevăzute la alin. (3), sumele datorate pentru trimestrele respective se stabilesc la nivelul trimestrului IV al anului precedent. Diferența dintre impozitul anual calculat asupra venitului net realizat în anul precedent și suma reprezentând plăți anticipate la nivelul trimestrului IV din anul anterior se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal. Pentru declarațiile de venit estimativ depuse în luna decembrie nu se mai

stabilesc plăți anticipate, venitul net aferent perioadei până la sfârșitul anului urmând să fie supus impozitării finale. Plățile anticipate pentru veniturile din cedarea folosinței bunurilor se stabilesc de organul fiscal, pe baza chiriei sau a arendei din contractul încheiat între părți. În cazul în care, potrivit clauzelor contractuale, chiria sau arenda reprezintă echivalentul în lei al unei valute, determinarea venitului anual estimat se efectuează pe baza cursului de schimb al pieței valutare, comunicat de Banca Națională a României, din ziua precedentă celei în care se efectuează impunerea.

(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, care se plătește în două rate egale, până la 1 septembrie inclusiv și, respectiv, 15 noiembrie inclusiv.

(4) Organul fiscal are dreptul de a stabili din oficiu plățile anticipate, în următoarele cazuri:

a) contribuabilul nu a depus declarația de venit global pentru anul fiscal încheiat;

b) contribuabilul nu conduce o evidență contabilă sau datele din contabilitatea condusă nu sunt certe;

c) contribuabilul nu a furnizat date referitoare la venitul estimat sau dacă există documente potrivit cărora datele furnizate sunt incorecte.

(5) Organul fiscal are dreptul de a modifica o decizie de plată anticipată, emisă conform alin. (1), și de a stabili alte plăți anticipate fie în baza unui control ulterior, fie în baza unor date deținute, referitoare la activitatea contribuabilului.

(6) Contribuabilul are dreptul să solicite emiterea unei noi decizii de plată anticipată cu titlu de impozit, dacă prezintă organului fiscal noi acte justificative referitoare la veniturile realizate din activitatea desfășurată. Această modificare a plăților anticipate se poate solicita numai dacă venitul se modifică cu mai mult de 20% față de venitul luat în calculul impozitului, o singură dată pe an, în cursul semestrului II. În cazul diferențelor de impozit în plus față de impozitul stabilit inițial, acestea se repartizează pe termenele de plată următoare din cadrul anului fiscal, iar în cazul diferențelor de impozit în minus se diminuează sumele reprezentând plăți anticipate proporțional, pe următoarele termene de plată, stabilite inițial prin „Decizia de impunere pentru plăți anticipate cu titlu de impozit” sau, după caz, când acestea nu sunt suficiente se diminuează sumele reprezentând plăți anticipate, pentru perioadele anterioare aferente termenelor de plată, începând cu cele mai apropiate.

Norme metodologice:

1. Contribuabilii care realizează venituri din activități independente și din cedarea folosinței bunurilor sunt obligați să efectueze plăți anticipate cu titlu de impozit. Prevederile art. 66 din ordonanță nu se aplică contribuabililor pentru care plățile anticipate se calculează potrivit art. 21 din ordonanță.

Plățile se vor efectua la organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul, indiferent de locul unde obține venitul respectiv și pentru care a întocmit și

a depus declarația specială prevăzută la art. 62 alin. (2) din ordonanță.

Pentru stabilirea plăților anticipate organul fiscal va lua ca bază de calcul venitul anual estimat, în toate situațiile în care a fost depusă o declarație privind venitul estimat pentru anul curent sau venitul din declarația specială pentru anul fiscal precedent, după caz.

În acest caz, pentru stabilirea plăților anticipate se va utiliza baremul anual de impunere prevăzut la art. 8 alin. (3) din ordonanță.

2. Sumele reprezentând plăți anticipate se achită în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, respectiv 15 martie, 15 iunie, 15 septembrie și 15 decembrie.

Începând cu data de 1 ianuarie 2003 sumele reprezentând plăți anticipate aferente impozitului pe veniturile din arendare se plătesc în două rate egale, la următoarele termene: până la 1 septembrie inclusiv și, respectiv, 15 noiembrie inclusiv.

În cazul în care arenda se achită în natură, la stabilirea plăților anticipate se va folosi evaluarea prevăzută la pct. 2 din normele metodologice pentru aplicarea art. 31 din ordonanță.

3. În cazul contribuabililor impuși pe bază de norme de venit, stabilirea plăților anticipate se face pe baza normelor de venit aprobate pentru anul de impunere, corespunzător activității desfășurate.

4. Solicitarea emiterii unei noi decizii de plată anticipată, potrivit art. 66 alin. (6) din ordonanță, se face prin depunerea de către contribuabil a unei declarații privind venitul estimat.

5. Termenele și procedura de emiteră a deciziilor de plăți anticipate vor fi stabilite prin ordin al ministrului finanțelor publice.

6. În cazul contribuabililor care obțin venituri de aceeași natură, pentru care plățile anticipate se stabilesc atât de organul fiscal, cât și prin reținere la sursă, la stabilirea plăților anticipate de către organul fiscal se exclud din venitul net veniturile pentru care plățile anticipate se realizează prin reținere la sursă, proporțional cu ponderea acestora în totalul veniturilor brute.

Ordonanță:

Art. 67. — (1) Diferențele de impozit rămase de achitat conform deciziei de impunere anuală se plătesc în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere, perioadă pentru care nu se calculează și nu se datorează majorări de întârziere.

(2) În cazul în care din decizia de impunere rezultă diferențe de impozit de restituit de la bugetul de stat, sumele plătite în plus se compensează cu obligații neachitate în termen, din anul fiscal curent, iar diferența se restituie în termen de cel mult 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere.

Norme metodologice:

1. Decizia de impunere anuală se stabilește, în baza documentelor necesare, de către organul fiscal care va

efectua globalizarea, respectiv de organul fiscal în a cărui rază teritorială contribuabilul își are domiciliul.

2. Diferențele de impozit pe venitul anual global, calculate prin deciziile de impunere, se plătesc la organul fiscal de domiciliu.

3. Pentru neplata la termen a acestor diferențe contribuabilul datorează majorări de întârziere și penalități de întârziere calculate conform legii. Dacă impozitul anual stabilit în decizia de impunere este inferior sumei datorate cu titlu de plăți anticipate în contul impozitului pe venitul anual, majorările de întârziere și penalitățile de întârziere calculate la sumele înscrise în decizia de plăți anticipate se recalculază pentru impozitul înscris în decizia de impunere, începând cu data de 1 ianuarie a anului următor celui de impunere, iar data la care compensarea este posibilă va fi data de 31 decembrie a anului pentru care se efectuează globalizarea.

4. Dacă sumele plătite anticipat cu titlu de impozit, stabilite prin decizia de impunere pentru plăți anticipate, sunt mai mari decât sumele datorate de contribuabil ca urmare a emiterii deciziei de impunere anuală, sumele plătite în plus se compensează cu impozite, taxe sau alte venituri ale bugetului de stat, inclusiv majorări de întârziere aferente și penalități de orice fel, datorate de acesta, potrivit reglementărilor legale în vigoare.

5. Diferențele rămase după compensarea din oficiu se restituie de organul fiscal dacă în urma analizei fișelor de cont personal nu rezultă alte obligații de plată față de bugetul de stat, în termen de 60 de zile de la data comunicării deciziei de impunere anuală.

6. În situația în care organul fiscal competent constată diferențe de venituri supuse globalizării, se va emite o nouă decizie de impunere anuală prin care se stabilesc diferențe de impozite de plată, situație în care majorările de întârziere și penalitățile de întârziere se vor calcula de la termenul de plată stabilit în decizia de impunere inițială comunicată.

Ordonanță:

CAPITOLUL VI

Dispoziții tranzitorii și finale

Art. 73. — Prevederile prezentei ordonanțe intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2002, cu excepția prevederilor art. 8 și 13, care se aplică începând cu data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Norme metodologice:

Prezentele norme metodologice de aplicare a Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, cu excepția prevederilor referitoare la art. 6 lit. f¹) și f²) din ordonanță, intră în vigoare cu data de 1 ianuarie 2003.

Începând cu anul fiscal 2003 își încetează aplicabilitatea normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului

nr. 1.066/1999, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 2 din 5 ianuarie 2000.

Ordonanță:

Art. 75. — (1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Scutirile de la plata impozitului, în cazul serviciilor turistice prestate în mediul rural, potrivit legii, rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2004.

(3) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) și (2) nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi și nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.

Norme metodologice:

Scutirile de impozit pe venit prevăzute în legislația privind disponibilizările colective și cele aferente serviciilor turistice prestate în mediul rural rămân în vigoare necondiționat, până la data expirării lor, respectiv până la data de 31 decembrie 2004.

Ordonanță:

Art. 76. — Veniturile din salarii și cele asimilate salariilor realizate din străinătate ca urmare a activităților desfășurate în străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România nu se supun procedurii de globalizare.

Norme metodologice:

Veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate din străinătate, începând cu data intrării în vigoare a ordonanței, de către persoanele fizice române cu domiciliul în România nu se supun procedurii de globalizare, inclusiv procedurii de impunere anuală pentru veniturile de aceeași natură.

În acest sens, veniturile din salarii și asimilate salariilor realizate din străinătate după data de 1 ianuarie 2002 de către persoanele fizice române cu domiciliul în România, cu excepția celor realizate într-o perioadă mai mică de 183 de zile, nu se supun impozitării în România, fiind excluse din procedura de globalizare.

Ordonanță:

Art. 78. — Apatrizii sunt supuși impozitării, potrivit prezentei ordonanțe, pentru veniturile obținute din România.

Norme metodologice:

Persoanele fizice apatride primesc tratamentul fiscal al persoanelor fizice străine, potrivit art. 2 alin. (1) lit. c) din ordonanță.

Veniturile obținute din România de către persoanele fizice apatride se impozitează separat pe fiecare categorie de venit, potrivit regulilor stabilite în cap. III din ordonanță.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind modelul formularisticii necesare pentru solicitarea și comunicarea datelor înscrise în cazierul fiscal

În temeiul art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului
Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

în baza prevederilor art. 15 din Ordonanța Guvernului nr. 75/2001 privind organizarea și funcționarea cazierului
fiscal, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 410/2002,

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă modelul și conținutul formularelor:
— „Fișa de înscriere în cazierul fiscal”
cod 14.13.43.15/1;

— „Fișa de actualizare a înscrierilor în cazierul fiscal”
cod 14.13.43.15/2;

— „Cerere de eliberare a certificatului de cazier fiscal”
cod 14.13.25.15/1;

— „Cerere de rectificare a datelor înscrise în cazierul
fiscal” cod 14.13.25.15/2;

— „Certificat de cazier fiscal” și anexă cod 14.13.21.15,
prevăzute în anexa nr. 1.

Art. 2. — Caracteristicile de tipărire, modul de difuzare,
de utilizare și de păstrare a formularelor menționate sunt
prevăzute în anexa nr. 2.

Art. 3. — (1) Fișa de înscriere în cazierul fiscal și fișa
de actualizare a înscrierilor în cazierul fiscal se comple-
tează și se editează numai cu ajutorul programului de
asistență.

(2) Celelalte formulare prevăzute la art. 1 se distribuie
gratuit, la solicitarea contribuabililor, și se editează informatic.

Art. 4. — Cazierul fiscal se organizează în format elec-
tronic astfel:

a) la nivelul Ministerului Finanțelor Publice se organi-
zează cazierul fiscal național care ține evidența contribuabi-
lilor de pe întregul teritoriu al României;

b) la nivelul direcțiilor generale ale finanțelor publice
județene și a municipiului București se organizează cazierul
fiscal local, care ține evidența contribuabililor care au domi-
ciliul, reședința sau sediul în raza teritorială a acestora.

Art. 5. — Cazierul fiscal este gestionat astfel:

a) **din punct de vedere metodologic**, de serviciul de
proceduri pentru gestionarea și funcționarea cazierului fiscal
din cadrul Direcției generale de proceduri fiscale din cadrul
Ministerului Finanțelor Publice, pentru cazierul fiscal
național, respectiv de birourile pentru gestionarea cazierului
fiscal din cadrul direcțiilor de administrare a veniturilor sta-

tului din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice
județene și a municipiului București;

b) **din punct de vedere al conținutului**, de birourile pen-
tru gestionarea cazierului fiscal din cadrul direcțiilor de
administrare a veniturilor statului din cadrul direcțiilor gene-
rale ale finanțelor publice județene și a municipiului
București, care înscriu și actualizează datele în cazierul fis-
cal local;

c) **din punct de vedere informatic**, de către Direcția
generală a tehnologiei informației din cadrul Ministerului
Finanțelor Publice, pentru baza de date centrală, respectiv
de către serviciile de tehnologia informației din cadrul
direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și a muni-
cipiului București, pentru bazele de date locale.

Art. 6. — (1) La informațiile referitoare la cazierul fiscal
au acces numai persoanele care gestionează cazierul fiscal
din cadrul birourilor pentru gestionarea cazierului fiscal.

(2) Bazele de date care cuprind informații referitoare la
cazierul fiscal sunt administrate numai de persoanele de-
semnate din cadrul serviciului de tehnologia informației din
cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene și
a municipiului București și din cadrul Direcției generale a
tehnologiei informației din cadrul Ministerului Finanțelor
Publice.

Art. 7. — Procedura de înscriere și procedura de actua-
lizare a datelor din bazele de date cuprinzând cazierul
fiscal sunt prevăzute în anexa nr. 3.

Art. 8. — Anexele nr. 1—3 fac parte integrantă din pre-
zentul ordin.

Art. 9. — Direcția generală de proceduri fiscale, Direcția
generală a tehnologiei informației, direcțiile generale ale
finanțelor publice județene și a municipiului București și
angajatorii vor duce la îndeplinire prevederile prezentului
ordin.

Art. 10. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul
Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 17 ianuarie 2003.
Nr. 40.

ROMÂNIA
MFP
 Ministerul Finantelor Publice

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul :

Inregistrat la unitatea fiscala
 Nr.....Data : __/__/__

Inregistrat la Biroul Gestiune Cazier Fiscal
 Nr.....Data: __/__/__

Institutia:.....
Judetul :.....
Organul constator:

Inregistrat la organul constator:
 Nr.....Data : __/__/__

FISA DE INSCRIERE IN CAZIERUL FISCAL

Contribuabilul : Cod de inregistrare fiscala: -----

Nume si prenume / denumire:

Cu Domiciliul / Resedinta / Sediul :

Judet :Localitate :Sector:.....

Strada :Numar :Bloc: Scara :Ap.....

Telefon :Fax:.....

- a fost controlat de organul constator si a fost sanctionat prin actul de control/procesul verbal de constatare si sanctionare a contravențiilor

tip / serie/ nr/ data :/...../.....

SAU

- a fost sanctionat prin hotararea judecatoreasca nr/ data :/...../..... pentru savarsirea urmatoarei fapte, prevazuta de OG 75/ 2001 a fi inregistrata in Cazierul fiscal, mentionata mai jos:

Cod Fapta	Act normativ incalcat tip/nr/an/art/alini/lit/pct	Fapta savarsita	Act normativ sanctione tip/nr/an/art/alini/lit/pct	Sanctiune aplicata efectiv

CONDUCATOR ORGAN CONSTATOR,

Prezentul document a fost prelucrat, in cadrul Biroului Cazier Fiscal,

de catre salariatul

Semnatura salariatului:

la data de : __/__/__

*) Anexa nr. 1 este reprodusă în facsimil.

ROMÂNIA
MFP
 Ministerul Finantelor Publice

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul :

Inregistrat la unitatea fiscala
 Nr.....Data : _/ _/ _

Inregistrat la Biroul Gestiune Cazier Fiscal
 Nr.....Data: _/ _/ _

Institutia:.....

Judetul :.....

Organul care actualizeaza:

Inregistrat la organul care actualizeaza:
 Nr.....Data : _/ _/ _

FISA DE ACTUALIZARE A INSCRIERILOR IN CAZIERUL FISCAL

Pentru Contribuabilul: Cod de inregistrare fiscala: _____

Nume si prenume / denumire:

Cu Domiciliul / Resedinta / Sediul:

Judet :Localitate :Sector:.....

Strada :Numar :Bloc: Scara :Ap.....

Telefon :Fax:.....

se fac actualizarile la fapta mentionata in prezentul document.

Cod Fapta	Act normativ incalcat tip/nr/an/art/alin/lit/pct	Fapta savarsita	Act normativ sanctiune tip/nr/an/art/alin/lit/pct	Sanctiune aplicata efectiv	Tip modificare *

Date despre

Fisa de inscriere initiala /

Fisa de actualizare inscrieri :

Institutia:

Judetul :

Organul constatator:

.....

Inregistrarea fisei la organul constatator:

Nr. Data: _/ _/ _

* Tip modificare: **I** - modificarea inscrierii, **A** - anulata.

CONDUCATOR ORGAN CARE ACTUALIZEAZA,

Prezentul document a fost prelucrat, in cadrul Biroului Cazier Fiscal,

de catre salariatul

Semnatura salariatului:

ROMÂNIA

☐ Persoana fizica

☐ Persoana juridica

☐ Asociatie fara personalitate juridica | ☐ Româna cu domiciliu in România
☐ Straina - româna fara domiciliu in România

☐ Româna
☐ Straina

☐ Româna
☐ Straina |
|--|--|

Se bifeaza cu X daca e cazul

- In forma simplificata
 In regim de urgenta

CERERE DE ELIBERARE A CERTIFICATULUI DE CAZIER FISCAL

Subsemnatul / subscrisa avand : _____ Cod de inregistrare fiscala : _____
 Nume si prenume / denumire : _____

Cu Domiciliul / Resedinta / Sediul in Romania
 Judet : _____ Localitate : _____ Sector : _____
 Strada : _____ Numar : _____ Bloc : _____ Scara : _____ Ap. _____
 Telefon : _____ Fax : _____

prin _____ Se bifeaza cu X casuta care corespunde situatiei
 Cod numeric personal / Numar de identificare fiscala : _____ in calitate de titular
 Nume si prenume : _____ imputernicit / reprezentant legal
 posesor al actului de identitate _____ seria _____ nr. _____ eliberat de _____
 Imputernicire nr. _____ din data ____ / ____ / ____

Solicit eliberarea unui certificat de cazier fiscal pentru a-mi servi la _____
 Nume, prenume _____ Functia _____
 Data ____ / ____ / ____ Semnatura si stampila _____

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul _____
 Inregistrat la unitatea fiscala, cu
 Nr. _____ Data ____ / ____ / ____

**Data prezentarii pentru ridicarea
 certificatului de cazier fiscal:**
 Data ____ / ____ / ____

Se detaseaza si se inmaneaza persoanei care depune cererea

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul _____
 Inregistrat la unitatea fiscala, cu
 Nr. _____ Data ____ / ____ / ____

**Data prezentarii pentru ridicarea
 certificatului de cazier fiscal:**
 Data ____ / ____ / ____

- Persoana fizica Româna cu domiciliu in România Straina - româna fara domiciliu in România
 Persoana juridica Româna Straina
 Asociatie fara personalitate juridica Româna Straina

CERERE DE RECTIFICARE A DATELOR INSCRISE IN CAZIERUL FISCAL

Subsemnatul / subscrisa avand: Cod de inregistrare fiscala : _____
 Nume si prenume / denumire:

Cu Domiciliul / Resedinta / Sediul in România:
 Judet :Localitate :Sector:.....
 Strada :Numar :Bloc: Scara :Ap.....
 Telefon :Fax:.....

Prin Cod de inregistrare fiscala : _____
 Nume si prenume / denumire :

in calitate de: titular (Se bifeaza cu X casuta care corespunde situatiei)
 imputernicit / reprezentant legal

posesor al actului de identitate seria nr eliberat de.....
 Imputernicire nr din data : __/__/____

Urmarea certificatului de cazier nr. din data __/__/____ , eliberat de Directia Generala a Finantelor Publice din Judetul / Municipiul

Solicit rectificarea urmatoarei fapte inscise in cazierul fiscal, mentionata mai jos, pe baza actelor doveditoare anexate

Cod Fapta *	Fapta savarsita Act normativ incalcat (tip/nr/an/articol/alin/lit./pct) *	Sanctiunea aplicata efectiv Act normativ (tip/nr/an/articol/alin/lit./pct) *	Organul constator Fisa inscriere sau actualizare in Cazierul Fiscal *

pentru motivul.....

* Se va inscrie intocmai randul corespunzator faptei inscise in anexa la Certificat, pentru care se solicita rectificarea.

Nume, prenume.....
 Functia
 Data/...../..... Semnatura si stampila.....

Directia Generala a Finantelor Publice
 Judetul / Municipiul
 Inregistrat la unitatea fiscala cu
 Nr.....Data/...../.....

Se detaseaza si se inmaneaza persoanei care depune cererea.

Directia Generala a Finantelor Publice
 Judetul / Municipiul.....
 Inregistrat la unitatea fiscala cu
 Nr.....Data/...../.....

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul

Inregistrat la unitatea fiscala
 Nr. _____ Data __/__/____

CERTIFICAT DE CAZIER FISCAL

**Ca urmare a cererii nr. _____ din data de __/__/____ se certifica prin prezenta :
 Contribuabilul:**

Cod de inregistrare fiscala: _____

Nume si prenume / Denumire : _____

Domiciliul / Resedinta / Sediul:

Judet : Localitate : Sector:.....

Strada : Numar : Bloc: Scara : Ap.....

Telefon : Fax:.....

ARE / NU ARE fapte inscrise in cazierul fiscal.

**S-a eliberat prezentul certificat pentru a-i servi la
 si este valabil 15 de zile de la data eliberarii.**

DIRECTOR (GENERAL),

ROMÂNIA

MFP

Ministerul Finantelor Publice

Directia Generala a Finantelor Publice
Judetul / Municipiul

Inregistrat la unitatea fiscala

Nr. _____ Data ____ / ____ / ____

ANEXA LA CERTIFICATUL DE CAZIER FISCAL

pentru contribuabilul:

Cod de inregistrare fiscala: _____ Nume si prenume / Denumire : _____

Fapte inscrise in cazierul fiscal:

Nr. crt.	Cod fapta	Fapta savarsita Act normativ incalecat (tip/nr/an/articol/alin/lit./pct)	Sanctiunea aplicata efectiv Act normativ (tip/nr/an/articol/alin/lit./pct)	Organ Constatator Fisa Inscrisiere/ Actualizare nr/data	Contribuabil Sanctionat Cod inregistrare fiscala

DIRECTOR (GENERAL),

C A R A C T E R I S T I C I
de tipărire, modul de difuzare, de utilizare și de păstrare a formularelor

**1. Fișa de înscriere în cazierul fiscal,
cod 14.13.43.15/1**

1. Denumire: Fișa de înscriere în cazierul fiscal
2. Cod: 14.13.43.15/1
3. Format: 2A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe o singură față;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează la: înscrierea în cazierul fiscal al contribuabililor a faptelor constatate de către organele de control, precum și a sancțiunilor aplicate
7. Se întocmește în: două exemplare;
de: organul de control constatator
8. Circulă:
 - un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal al organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul/sediul/reședința contribuabilului;
 - un exemplar la organul constatator
9. Se arhivează: un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal și un exemplar la organul constatator

**2. Fișa de actualizare a înscrierilor în cazierul fiscal,
cod 14.13.43.15/2**

1. Denumire: Fișa de actualizare a înscrierilor în cazierul fiscal
2. Cod: 14.13.43.15/2
3. Format: 2A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe o singură față;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează la: actualizarea înscrierilor în cazierul fiscal al contribuabililor
7. Se întocmește în:
 - un exemplar, în cazul în care fișa este completată de biroul pentru gestionarea cazierului fiscal;
 - două exemplare, în cazul în care fișa este completată de organul de control constatator
8. Circulă:
 - un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal al organului fiscal în a cărui rază teritorială se află domiciliul/sediul/reședința contribuabilului, în cazul în care fișa este completată de biroul pentru gestionarea cazierului fiscal;
 - un exemplar la organul constatator și un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal, în cazul în care fișa este completată de organul de control constatator
9. Se arhivează:
 - un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal și un exemplar la organul constatator, în cazul în care fișa este completată de organul de control constatator;
 - un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal

**3. Cerere de eliberare a certificatului de cazier fiscal,
cod 14.13.25.15/1**

1. Denumire: Cerere de eliberare a certificatului de cazier fiscal
2. Cod: 14.13.25.15/1

3. Format: A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe o singură față;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează la: eliberarea unui certificat de cazier fiscal
7. Se întocmește în: un exemplar
de: contribuabil
8. Circulă: la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal
9. Se arhivează: la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal

**4. Cerere de rectificare
a datelor înscrise în cazierul fiscal,
cod 14.13.25.15/2**

1. Denumire: Cerere de rectificare a datelor înscrise în cazierul fiscal
2. Cod: 14.13.25.15/2
3. Format: 2A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipărește pe o singură față;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează la: rectificarea datelor înscrise în cazierul fiscal
7. Se întocmește în: un exemplar
de: contribuabil
8. Circulă: la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal
9. Se arhivează: la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal

**5. Certificat de cazier fiscal
și Anexa la Certificatul de cazier fiscal,
cod 14.13.21.15**

1. Denumire: Certificat de cazier fiscal și Anexa la Certificatul de cazier fiscal
2. Cod: 14.13.21.15
3. Format: 2A4/t1
4. Caracteristici de tipărire:
 - se tipăresc pe o singură față atât certificatul, cât și anexa;
 - se poate utiliza echipament informatic pentru editare
5. Se difuzează: gratuit
6. Se utilizează: numai în scopul în care a fost eliberat
7. Se întocmește în: două exemplare
de: organul fiscal
8. Circulă: — un exemplar la contribuabil
— un exemplar la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal
9. Se arhivează: copia la biroul pentru gestionarea cazierului fiscal

1. Procedura de înscriere a datelor în bazele de date cuprinzând cazierul fiscal

Înscrierea datelor în cazierul fiscal se face numai pe baza fișelor de înscriere.

Fișele de înscriere sunt completate de către:

- a) organele cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale teritoriale;
- b) organele cu atribuții de control din afara Ministerului Finanțelor Publice.

Fișele de înscriere completate se înregistrează și se transmit birourilor pentru gestionarea cazierului fiscal din cadrul direcțiilor generale ale finanțelor publice județene sau a municipiului București.

Termenele de transmitere a fișelor de înscriere sunt:

- a) pentru organele cu atribuții de control din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și al unităților sale teritoriale, 15 zile de la expirarea termenului legal de contestare, pentru actele rămase definitive prin neexercitarea căilor de atac, sau 5 zile de la data primirii comunicării de la compartimentele juridice, potrivit prevederilor art. 12 alin. (3) din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001;

b) pentru organele cu atribuții de control din afara Ministerului Finanțelor Publice, 5 zile de la data la care au luat la cunoștință că asupra faptelor ce urmează să fie înscrise în cazierul fiscal s-au pronunțat organele competente definitiv și irevocabil.

Se va completa câte o fișă pentru fiecare faptă care se înscrie în cazierul fiscal.

Fișele de înscriere primite de birourile pentru gestionarea cazierului fiscal sunt înregistrate în registrul unic de evidență.

Fișele de înscriere sunt analizate formal din punct de vedere al coerenței și completitudinii de birourile pentru gestionarea cazierului fiscal.

Fișele la care se constată neconcordanțe sunt restituite organelor de control pentru a fi corectate.

Fișele valide sunt vizate de șeful biroului pentru gestionarea cazierului fiscal și sunt repartizate de acesta pentru a fi introduse în baza de date locală.

2. Procedura de actualizare a datelor din bazele de date cuprinzând cazierul fiscal

Actualizarea datelor din bazele de date cuprinzând cazierul fiscal se face numai pe baza fișelor de actualizare.

Fișele de actualizare a datelor din bazele de date cuprinzând cazierul fiscal se întocmesc de către salariații birourilor pentru gestionarea cazierului fiscal, pe baza următoarelor documente justificative:

a) comunicarea primită de la serviciul cu atribuții în gestionarea și funcționarea cazierului fiscal din cadrul Ministerului Finanțelor Publice, care cuprinde actele normative care abrogă sau modifică prevederile legale în baza cărora au fost sancționate faptele înscrise în cazier ori în baza cărora s-a stabilit reabilitarea de drept;

b) listele, primite săptămânal de la serviciul/biroul care se ocupă de Registrul contribuabililor, care cuprind persoanele radiate, respectiv decedate, după caz;

c) nota de serviciu prin care se aprobă fișa de actualizare pentru rectificarea erorilor constatate la înscrierea faptelor în cazierul fiscal, aprobată de directorul general.

Potrivit prevederilor art. 13 lit. c) din Normele metodologice pentru aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 75/2001, fișele de actualizare pot fi completate și de organele cu atribuții de control, pentru a rectifica eventualele erori din fișele de înscriere transmise de aceștia.

Se va completa câte o fișă pentru fiecare faptă care se actualizează.

Fișele de actualizare sunt înregistrate de birourile pentru gestionarea cazierului fiscal în registrul unic de evidență.

Fișele de actualizare sunt vizate de șeful biroului pentru gestionarea cazierului fiscal și sunt repartizate de acesta pentru a fi introduse în baza de date locală.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1071

În conformitate cu prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, Ministerul Finanțelor Publice lansează o emisiune de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație prin trezoreria statului, începând cu data de 4 februarie 2003.

Trezoreria statului este abilitată să lanseze emisiuni de certificate de trezorerie pentru populație, scop în care

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1

Forma și codul emisunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se emit în formă nominală și cuprind cuponul (matca) și certificatul de trezorerie propriu-zis.

Codul emisiunii este 1071.

ARTICOLUL 2

Data emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pun în vânzare în numerar și prin virament din conturile personale deschise la băncile comerciale și la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A., pe o perioadă de 90 de zile, cu subscripție în zilele de: 4, 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14, 18, 19, 20, 21, 25, 26, 27 și 28 februarie 2003.

Termenul de răscumpărare a certificatelor de trezorerie este în zilele de: 5, 6, 7, 8, 12, 13, 14, 15, 19, 20, 21, 22, 26, 27, 28 și 29 mai 2003.

ARTICOLUL 3

Valoarea nominală a emisiunii

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație reprezintă suma încasată până în ultima zi de subscripție.

ARTICOLUL 4

Valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează prin certificate de trezorerie cu o valoare nominală de 1.000.000 lei, 5.000.000 lei, 10.000.000 lei, 20.000.000 lei, 50.000.000 lei și 100.000.000 lei, pe termen de 90 de zile calendaristice.

La cumpărare titularii certificatelor de trezorerie pot împuternici și o altă persoană pentru răscumpărare.

ARTICOLUL 5

Rata dobânzii

Dobânda aferentă certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este de 16,5% pe an, pentru o perioadă de subscriere de 90 de zile calendaristice, calculată după formula:

$$D = \frac{VN \times 16,5 \times 90}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatului de trezorerie.

ARTICOLUL 6

Data scadenței

Scadența emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se stabilește începând cu ziua încasării contravalorii acestora și până la data împlinirii termenului de 90 de zile calendaristice inclusiv.

ARTICOLUL 7

Închiderea emisiunii

Operațiunea de închidere a emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație are loc în data de 28 februarie 2003, la ora 14,00.

ARTICOLUL 8

Condițiile de răscumpărare și de plată a dobânzii

Răscumpărarea este operațiunea prin care unitățile trezoreriei statului rambursează la termenul stabilit valoarea nominală a certificatelor de trezorerie prezentate de către persoanele fizice care au subscris la emisiunile de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, la aceeași unitate a trezoreriei statului.

O dată cu răscumpărarea la scadență a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație, unitățile trezoreriei statului plătesc persoanelor respective și dobânzile aferente.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se poate efectua și prin subscrierea de către titular a sumelor la noua emisiune de certificate de trezorerie care se lansează în zilele respective, cu posibilitatea de a încasa dobânda aferentă sau de a o subscrie pe certificate de trezorerie, după caz.

Operațiunile privind răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație și plata dobânzilor se efectuează prin ghișeele casierilor trezoreriei statului. Data răscumpărării certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este prima zi lucrătoare după împlinirea a 90 de zile calendaristice inclusiv.

Titularii pot prezenta certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație pentru răscumpărare și înaintea datei de răscumpărare, situație în care, pentru perioada de subscriere, care se calculează din ziua încasării sumei și până în ziua prezentării pentru răscumpărare exclusiv, se acordă dobândă la vedere.

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație neprezentate pentru răscumpărare în ziua stabilită (ziua scadenței) se transformă în *depozite* la trezoreria statului. Nivelul dobânzii la termen se modifică începând cu data de 4 februarie 2003 la 16,5% pe an. Ele se răscumpără de către trezoreria statului în ziua prezentării lor la ghișeele acesteia, astfel:

a) Certificatele de trezorerie prezentate trezoreriei statului în maximum 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 31-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la vedere* maximum 30 de zile) vor fi răscumpărate astfel:

— pentru perioada subscrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada de maximum 30 de zile, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării la ghișeau casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește pentru suma subscrisă dobândă la vedere.

b) Certificatele de trezorerie prezentate în termen de peste 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 32-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la termen* 31 de zile) vor fi răscumpărate cu dobânda capitalizată astfel:

— pentru perioada subscrisă, 90 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada în care certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație sunt în depozit, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării titularului la ghișeau casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește dobânda calculată prin aplicarea procentului de dobândă la termen asupra sumei rezultate din valoarea nominală și dobânda aferentă perioadei subscrise.

ARTICOLUL 9

Regimul fiscal

Dobânzile încasate de către populație din subscrierea la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație nu sunt supuse impozitării.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 31 ianuarie 2003.
Nr. 172.

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN**privind prospectul de emisiune al certificatelor de trezorerie pentru populație cod 1072**

În conformitate cu prevederile Legii datoriei publice nr. 81/1999 și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 146/2002 privind formarea și utilizarea resurselor derulate prin trezoreria statului, Ministerul Finanțelor Publice lansează o emisiune de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație prin trezoreria statului, începând cu data de 5 februarie 2003.

Trezoreria statului este abilitată să lanseze emisiuni de certificate de trezorerie pentru populație, scop în care

ministrul finanțelor publice emite următorul ordin:

ARTICOLUL 1

Forma și codul emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se emit în formă nominală și cuprind cuponul (matca) și certificatul de trezorerie propriu-zis.

Codul emisiunii este 1072.

ARTICOLUL 2

Data emisiunii

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație se pun în vânzare în numerar și prin virament din conturile personale deschise la băncile comerciale și la Casa de Economii și Consemnațiuni — C.E.C. — S.A., pe o perioadă de 180 de zile, cu subscripție în zilele de: 5, 6, 7, 12, 13, 14, 19, 20, 21, 26, 27 și 28 februarie 2003. Termenul de răscumpărare a certificatelor de trezorerie este în zilele de: 4, 5, 6, 11, 12, 13, 18, 19, 20, 25, 26 și 27 august 2003.

ARTICOLUL 3

Valoarea nominală a emisiunii

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație reprezintă suma încasată până în ultima zi de subscripție.

ARTICOLUL 4

Valoarea nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație

Emisiunea de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se efectuează prin certificate de trezorerie cu o valoare nominală de 1.000.000 lei, 5.000.000 lei, 10.000.000 lei, 20.000.000 lei și 50.000.000 lei, pe termen de 180 de zile calendaristice.

La cumpărare titularii certificatelor de trezorerie pot împuternici și o altă persoană pentru răscumpărare.

ARTICOLUL 5

Rata dobânzii

Dobânda aferentă certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este de 16,5% pe an, pentru o perioadă de subscriere de 180 de zile calendaristice, calculată după formula:

$$D = \frac{VN \times 16,5 \times 180}{360 \times 100},$$

în care:

D = suma dobânzii;

VN = valoarea nominală a certificatului de trezorerie.

ARTICOLUL 6

Data scadenței

Scadența emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație se stabilește începând cu ziua încasării contravalorii acestora și până la data împlinirii termenului de 180 de zile calendaristice inclusiv.

ARTICOLUL 7

Închiderea emisiunii

Operațiunea de închidere a emisiunii de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație are loc în data de 28 februarie 2003, la ora 14,00.

ARTICOLUL 8

Condițiile de răscumpărare și de plată a dobânzii

Răscumpărarea este operațiunea prin care unitățile trezoreriei statului rambursează la termenul stabilit valoarea nominală a certificatelor de trezorerie prezentate de către persoanele fizice care au scris la emisiunile de certificate de trezorerie cu dobândă pentru populație, la aceeași unitate a trezoreriei statului.

O dată cu răscumpărarea la scadență a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație, unitățile trezoreriei statului plătesc persoanelor respective și dobânzile aferente.

Răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație se poate efectua și prin subscrierea de către titular a sumelor la noua emisiune de certificate de trezorerie care se lansează în zilele respective, cu posibilitatea de a încasa dobânda aferentă sau de a o subscrie pe certificate de trezorerie, după caz.

Operațiunile privind răscumpărarea certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație și plata dobânzilor se efectuează prin ghișeele casierilor trezoreriei statului. Data răscumpărării certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație este prima zi lucrătoare după împlinirea a 180 de zile calendaristice inclusiv.

Titularii pot prezenta certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație pentru răscumpărare și înaintea datei de răscumpărare, situație în care pentru perioada de subscriere, care se calculează din ziua încasării sumei și până în ziua prezentării pentru răscumpărare exclusiv, se acordă dobândă la vedere.

Certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație neprezentate pentru răscumpărare în ziua stabilită (ziua scadenței) se transformă în *depozite* la trezoreria statului. Nivelul dobânzii la termen se modifică începând cu data de 4 februarie 2003 la 16,5% pe an. Ele se răscumpără de către trezoreria statului în ziua prezentării titularului la ghișeele acesteia, astfel:

a) Certificatele de trezorerie prezentate trezoreriei statului în maximum 30 de zile de la data scadenței (titularul se

prezintă în a 31-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la vedere* maximum 30 de zile) vor fi răscumpărate astfel:

— pentru perioada subscrisă, 180 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada de maximum 30 de zile, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește pentru suma subscrisă dobândă la vedere.

b) Certificatele de trezorerie prezentate în termen de peste 30 de zile de la data scadenței (titularul se prezintă în a 32-a zi, certificatele de trezorerie rămân în *depozit la termen* 31 de zile) vor fi răscumpărate cu dobânda capitalizată astfel:

— pentru perioada subscrisă, 180 de zile calendaristice, se achită suma nominală a certificatelor de trezorerie cu dobândă pentru populație plus dobânda aferentă;

— pentru perioada în care certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație sunt în depozit, stabilită din ziua fixată pentru răscumpărare inclusiv și până în ziua prezentării titularului la ghișeul casieriei trezoreriei statului exclusiv, se plătește dobânda calculată prin aplicarea procentului de dobândă la termen asupra sumei rezultate din valoarea nominală și dobânda aferentă perioadei subscrise.

ARTICOLUL 9

Regimul fiscal

Dobânzile încasate de către populație din subscrierea la certificatele de trezorerie cu dobândă pentru populație nu sunt supuse impozitării.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 31 ianuarie 2003.
Nr. 176.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

CIRCULARĂ

privind nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României, valabil în luna februarie 2003

Având în vedere prevederile Legii nr. 101/1998 privind Statutul Băncii Naționale a României, cu modificările ulterioare, și ținând seama de evoluțiile macroeconomice și monetare recente,

Banca Națională a României h o t ă r ă ș t e:

Pentru luna februarie 2003 nivelul ratei dobânzii de referință a Băncii Naționale a României este de 19,2% pe an.

GUVERNATORUL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU

București, 3 februarie 2003.
Nr. 3.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).
Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.
Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78,
E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro